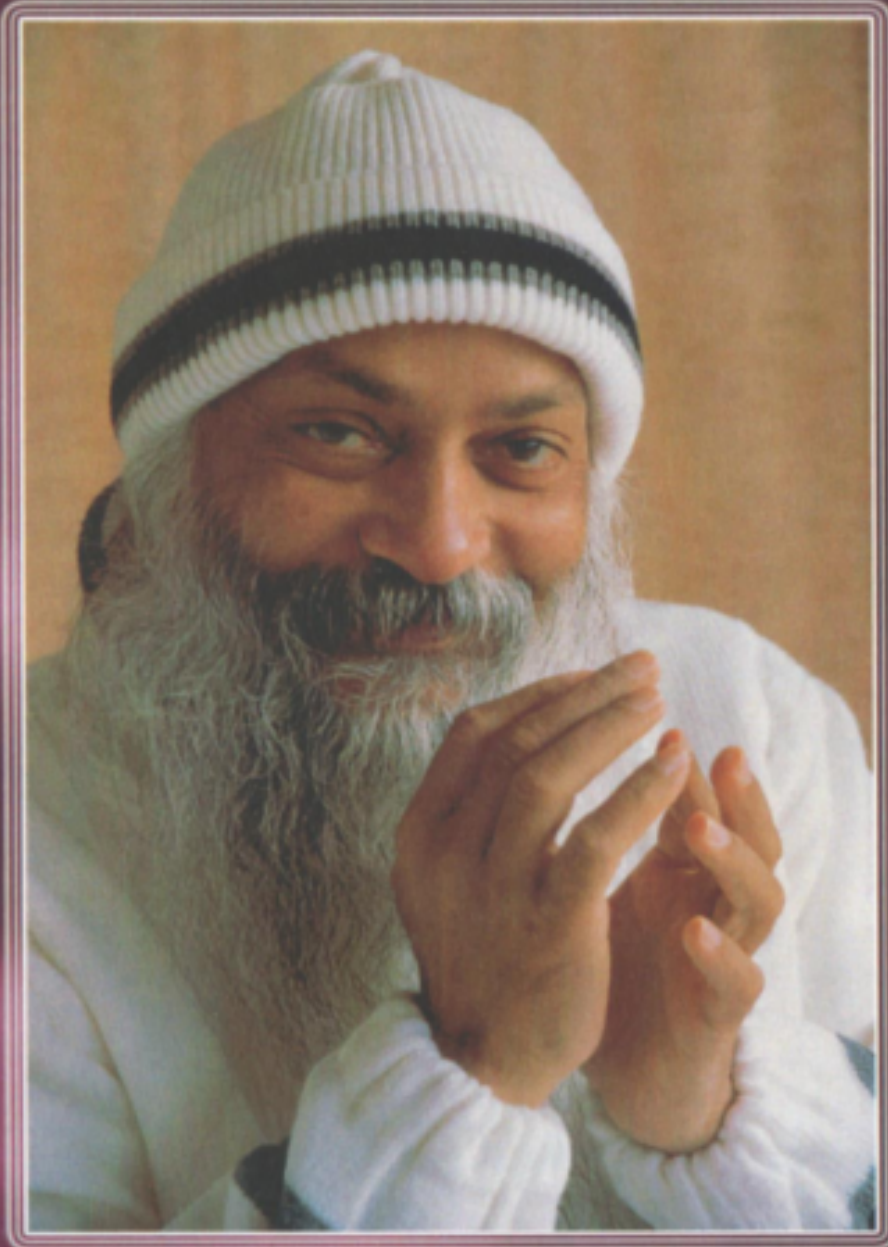

ఓషో

నేను ప్రేమించిన

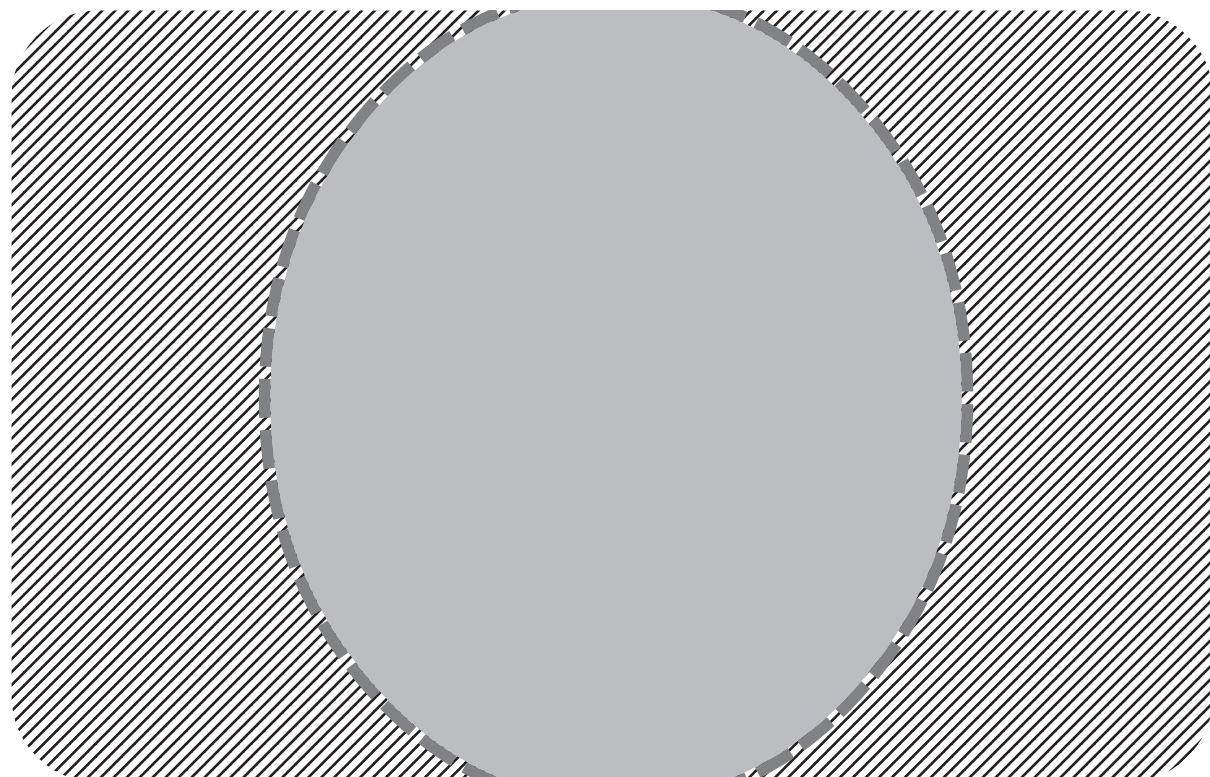
పుస్తకాలు

బహుముఖ అధ్యయనానికి, గాఢ విశ్లేషణకు,
గంభీర చింతనకు అర్థం పట్టే ఓషో అద్భుత రచన

సాభాగ్

నేను ప్రేమించిన పుస్తకాలు

రచన:
సాభాగ్య

NENU PREMINCHINA PUSTHAKALU

Written by :
SOWBAGHYA
Address :

Rs. 135/-

రచయిత గురించి

సౌభాగ్య అసలు పేరు విజయకుమార్. సౌభాగ్య అన్నది అతని కలం పేరు. తెలుగు ఎం.ఎ. చేశారు. ఆబిడ్స్ లోని గ్రామర్ స్కూల్లో టీచర్ గా పనిచేసి ఇటీవలె రిటైరయ్యారు. గత నాలుగు దశాబ్దాలుగా సౌభాగ్య తెలుగు సాహిత్యంలోని వివిధ ప్రక్రియల్లో విశేష కృషి చేశారు.

సౌభాగ్య కవి, రచయిత, విమర్శకుడు, అనువాదకుడు. సంధ్యా బీభత్సం, కృత్యాద్యవస్థ, సింహావలోకనం, పునరుత్థానం, ప్రేమ కవితలు, యాభై దాటిన యవ్వనం సౌభాగ్య కవితా సంపుటాలు. సాహిత్య వ్యాసాలు, సమీక్షలు, వ్యాసాలు ద్వేషాలు సౌభాగ్య విమర్శ గ్రంథాలు.

ప్రసిద్ధ ఉర్దూ కవులు, ప్రాపర్షియస్ కవిత, ఆధునిక ప్రపంచకవులు, రెండు వందల ఏళ్ళ జాన్ కీట్స్, ఇరవయ్యో శతాబ్దం ఇంగ్లీషు కవులు, ఈ కాలం కవులు, వజ్ర శకలాలు, మొదలయినవి ప్రపంచ సాహిత్య పరిచయ గ్రంథాలు. శిఖామణి, యాకూబ్, ఆశారాజు, కందుకూరి శ్రీరాములు, కె.ఎస్. రమణ తదితర కవులపై కవిత్వ పరామర్శ గ్రంథాలు రాశారు. ఆస్కార వైల్డ్ ఆలోచనలు, నిత్య జీవితంలో ధ్యానం, అద్భుతమైన కథలు, పాశ్చాత్య సంగీత కారుల జీవితాలు, తావో తరంగాలు వంటి వైవిధ్య తాత్విక రచనలు చేశారు. అక్బర్ బీర్బల్ కథలు, గ్రీకు రోమన్ కథలు, ఈసఫ్ కథలు, మంచి మంచి కథలు వంటి ఎన్నో పిల్లల కోసం కథా సంపుటాలు తెచ్చారు.

ప్రపంచ ప్రసిద్ధమయిన జోక్స్ రెండు సంపుటాలు తెచ్చారు.

సుప్రసిద్ధ మార్మికుడు ఓషో రచనల్ని తెలుగువాళ్ళకు పరిచయం చేసే పనిలో వున్నారు.

- పబ్లిషర్

విషయ సూచిక

1. మొదటి సమావేశం.....
2. రెండవ సమావేశం.....
3. మూడో సమావేశం
4. నాలుగో సమావేశం
5. ఐదో సమావేశం
6. ఆరవ సమావేశం
7. ఏడవ సమావేశం.....
8. ఎనిమిదవ సమావేశం
9. తొమ్మిదవ సమావేశం
10. పదవ సమావేశం
11. పదకొండవ సమావేశం
12. పన్నెండవ సమావేశం
13. పదమూడవ సమావేశం
14. పద్నాలుగో సమావేశం
15. పదిహేనవ సమావేశం
16. పదహారవ సమావేశం

బహిర్గతమవుతాయి.

తన గర్ల ఫ్రెండ్ర్ లో ఒకర్ని హిట్లర్ కేవలం ఒక చిన్ని కారణం వల్ల కాల్చిచంపాడని విన్నాను. ఆమె తల్లిని చూడడానికి వెళ్ళకూడదని హిట్లర్ నిషేధం విధించాడు. హిట్లర్ లేనపుడు ఆమె బయటికి వెళ్ళింది హిట్లర్ రావడానికి ముందే తిరిగి వచ్చేసింది. గార్లు ద్వారా ఆ సంగతి హిట్లర్ కు తెలిసింది. దాంతో, 'ప్రేమ'ని చంపడానికి ఆ స్త్రీని చంపడానికి హిట్లర్ కు ఆ కారణం చాలు, హిట్లర్ ఆమెని కాల్చి, నువ్వు నా ఆజ్ఞని ధిక్కరించావు అందువల్ల నువ్వు నా శత్రువు, అన్నాడు

అది అతని లాజిక్. నా మాటకు కట్టుబడినవాడు నా మిత్రుడు. నా మాటను ఎదిరించినవాడు శత్రువు. నీకోసం వున్నవాళ్ళే నీ వాళ్ళు, కాని వాళ్ళు కానివాళ్ళే. వ్యతిరేకులే. నిజానికి అట్లావుండాల్సిన పనిలేదు. కొంత మంది మధ్యస్థంగా వుంటారు, తటస్థంగా వుంటారు. ఎవరయినా సరే మన మిత్రుడు కానంత మాత్రాన శత్రువు కాదు కదా!

నాకు, దస్ స్పోక్ జరతూష్ట్రపుస్తమంటే యిష్టం.
నాకు చాలా కొన్ని పుస్తకాలంటే యిష్టం
వాటిని నేను వేళ్ళమీద లెక్కపెడతాను
నా లిస్టులో , దస్ స్పోక్ జరతూష్ట్ర మొదటిది
రెండోది, ద బ్రదర్స్ కర్మజోవ్
మూడోది దబుక్ ఆఫ్ మిర్దాద్
నాలుగోది జొనాథన్ అవింగ్స్టన్ సీగల్
ఐదోది తావోత్న రాసిన' తావో తెచింగ్.
ఆరోది, చాంగ్ట్లు చెప్పిన నీతి కథలు (పారబుల్స్)
అతను ఎంతో ప్రేమపాత్రుడు, అది ఎంతో యిష్టమైన గ్రంథం,
ఏడోది, 'ద సెర్మాన్ ఆఫ్ మౌంట్' కేవలం బైబిల్లో ఆ భాగం మాత్రమే తక్కిందంతా
చెత్త!

ఎనిమిదవదినా అంకె కరక్టేనా? సరే. లేకుంటే నేను పిచ్చితనంలోనే వున్నాననుకుంటారేమో!

ఎనిమిదవది భగవద్గీత కృష్ణుడు పలికిన దైవగీత. జరతూష్ట్రని ఎట్లా జొరాస్టర్ గా

రెండవ సమావేశం

ఈ ఉదయం నేను వుదహరించాల్సిన కొన్ని పుస్తకాల గురించి చెప్పలేదు. ఆ విషయమై మన్నించాలి. నిజానికి అవి చాలా ప్రాముఖ్యం కలిగినవి. కానీ నేను జరతూస్ట్ర, మిర్డాద్, ఛాంగ్టు, లావోత్స, జీసెస్. క్రిష్టుడు వీళ్ళతో పరమానందంలో మునిగి వాటిని ప్రస్తావించడం మరిచిపోయాను. అసలు నేను ఖలీల్ జీబ్రాన్ 'ద ప్రాఫిట్' ఎలా మరచిపోయానో నా వూహకు అందడం లేదు. ఆ విషయం నన్నింకా బాధపెడుతోంది. ఆ భారం నించీ నేను బయటపడాలనుకుంటున్నాను అందుకే క్షమాపణలు చెబుతున్నాను. అయితే ఎవర్నీ వుద్దేశించి కాదు.

సాటిలేనిదయిన సూఫీల 'ద బుక్' ఎట్లా మరచిపోతాను? బహుశా నేను ఎందుకు మరచిపోయానంటే అందులో ఏ విషయమూ లేదు. అందులో ఖాళీ పేజీలున్నాయి. పన్నెండు వందల సంవత్సరాలుగా సూఫీలు ఆ గ్రంథాన్ని అపూర్వంగా గౌరవిస్తారు దాని పేజీలు తిప్పి అధ్యయనం చేస్తారు. వాళ్ళు ఏం చదువుతారా అని ఎవడయినా ఆశ్చర్యపోతాడు. మనం ఖాళీ పేజీ పైన చాలా సేపు దృష్టి నిలిపితే తిరిగి మనవేపే మళ్ళుతాం. అది నిజమైన అధ్యయన- నిజమైన చర్య.

నేను 'ద బుక్' ను ఎలా మరచిపోతాను? యిప్పుడు నన్నెవరు క్షమిస్తారు? చివర్లో కాదు మొదట పేర్కొనాల్సిన గ్రంథం 'ద బుక్' అది పరివర్తనకు లొంగనిది. శూన్యాన్ని విషయంగా కలిగింది ఏమీ లేనితనాన్ని వస్తువుగా కలిగినదాన్ని ఎట్లా సృష్టిస్తావు?

దేవగీత! నీ నోట్స్ లో ఏమీ లేనితనాన్ని రాయాలి, న-థింగ్ -నెస్ అంటే ఏ వస్తువూ లేనితనాన్ని, లేకుంటే, నథింగ్ నెస్ అంటే శూన్యమంటే నెగటివ్ అర్థం వచ్చే వీలుంది. కానీ అక్కడ వుద్దేశించింది అదికాదు. దాని అర్థం, నిండుదనం! శూన్యం, అన్నదానికి తూర్పు దేశాల్లో వున్న అర్థం పూర్తిగా వేరయింది.

నేను మన సన్యాసిని ఒకతన్ని 'శూన్యో' అని పిలుస్తాను, కానీ ఆ తెలివిలేని వ్యక్తి తనని డాక్టర్ యిచ్చింగ్, అని పిలుచుకుంటాడు డాక్టర్ ఇచ్చింగ్! ఎంత అసహ్యమైన పేరు! ఎందుకుంటే చిన్ని గడ్డంతో అతను కొద్దిగా అందంగావుంటాడు

బీజమందులో ఉంది

‘ఈష’ అంటే దైవం. ఆశ్చర్యకరమయిన విషయమేమిటంటే ఇండియాలో క్రీస్తును ‘క్రీస్తు’ అనరు ‘ఈష’అంటారు. అది ‘ఏసు’ కు దగ్గరగా వుంటుంది. ఏసు ఈషాకు దగ్గరగా వుంటుంది. ధ్యానంలో లీనం కాదలచుకున్న వాళ్ళకు ‘ఈష’ ఉపనిషత్తు చాలా ఉపయోగకరం.

తొమ్మిది, నేను గూర్జయేఫ్ గురించి అతని పుస్తకం ‘ఆల్ అండ్ ఈవనింగ్’ గురించి చెప్పడం మరచిపోయాను. అది చాలా వింత గ్రంథం, అసలు దాన్ని చదవడానికే వీలుపడదు. ఇప్పుడు బతికివున్న వాళ్ళలో మొదటి పేజీ నించీ చివరిపేజీ దాకా దాన్ని చదివినవాళ్ళు నేను తప్ప ఎవరూ వున్నారని అనుకోను. గూర్జయేఫ్ అనుయాయుల్ని సంప్రదించాను. వాళ్ళలో ఒక్కరు కూడా దాన్ని పూర్తిగా చదివిన వాళ్ళు లేరు.

అది పెద్ద పుస్తకం. ఈష ఉపనిషత్తుకు పూర్తిగా వ్యతిరేకమయింది. వెయ్యి పేజీలు. గూర్జయేఫ్ ఎంత దుర్మార్గుడయిన సన్యాసి, దయచేసి నన్ను అతన్ని అలా పిలవనివ్వండి. అతను ఆ పుస్తకాన్ని చదవడానికి అసాధ్యమయిన రీతిలో రాశాడు. మనం వాక్యం చివరికి వచ్చేసరికల్లా వాక్యం ఆరంభాన్ని మరచిపోతాం! అతను పదాల్ని తనకోసమే సృష్టించుకుంటాడు నాలాగా! విచిత్రమైన పదాలు. ఉదాహరణకి అతను కుండలిని గురించి రాసేటప్పుడు, ‘కుండబప్పర్’! అని రాస్తాడు, కుండలిని గురించి అతను సృష్టించుకున్న పదమది. ఆ పుస్తకం అసాధారణమయింది, విలువైంది. రాళ్ళ మధ్య రత్నాలను దాచు కున్నది. వ్యక్తి అందులో పరిశోధించాలి.

నేనా పుస్తకాన్ని ఒకసారికాదు చాలాసార్లు చదివాను, నేను ఎప్పుడు చదివినా ఎంతో యిష్టంగా చదివాను. ఆ ‘దుర్మార్గు’ డయిన సన్యాసి దాచుకున్న వజ్రాల్ని కనిపెట్టాను. వీటిని అరిగించుకోగలిగిన వాళ్ళను మాత్రమే అవి అందుతాయి. అట్లా రాయడం వెనక వుద్దేశమదే! అట్లాంటి విచిత్ర గ్రంథం యింకొకటి లేదు! అందులో అన్నీ వున్నాయి.

పది, నాకీ పుస్తకం గుర్తుంది కానీ దాన్ని చెప్పలేదు, అది పి.డి. జాన్ పెన్స్కీ రాసిన పుస్తకం. అతను గూర్జయేఫ్ కు శిష్యుడు. అతను గురువును తిరస్కరించాడు. తిరస్కరించకముందు, రాసిన గ్రంథమిది. ఆ గ్రంథం పేరు, ఇన్ సర్ప్ ఆఫ్ మిరాకులస్!

అది అద్భుతమైన గ్రంథం. తన గురించి తనకు తెలియని వ్యక్తి రాసింది. అతను గూర్జయేఫ్ కు శిష్యుడే కాదు, తరువాత జుడాస్ గా మారాడు. గురువుకు నమ్మకద్రోహం చేశాడు. ప్రపంచం యిట్లాంటి చిత్రమైన విషయాల్లో నిండింది!

మూడో సమావేశం

ఇప్పుడు నా పని ప్రారంభమయింది. ఎంత పెద్దజోకు! అన్ని జోకులు కన్నా పెద్దజోకు చైనా సన్యాసి 'సోసన్' నా చైతన్య ద్వారాన్ని తట్టడం! ఈ మార్మికులు మరీ అదుపులేని వాళ్ళు. వాళ్ళు ఎప్పుడు తలుపు తడతారో నీ అంచనాల కందదు. నువ్వు నీ ప్రియురాలితో ప్రేమకలాపంలో వుంటావు సోసన్ వచ్చి నీ తలుపు తట్టడం మొదలు పెడతాడు. వాళ్ళు ఎప్పుడూ వస్తారు ఎప్పుడయినా వస్తారు! ఎట్లాంటి మర్యాదలపట్లా వాళ్ళకు నమ్మకం లేదు ఆయన నాతో ఏమన్నాడంటే, నీ పుస్తకాల్లో నన్నెందుకు చేర్చలేదు?!

దేవుడా! అదీ నిజమే. నేనాయన పుస్తకాన్ని లిస్టులో ఎందుకు చేర్చ లేదంటే ఆ పుస్తకం అన్నిటికీ మింగేస్తుంది. దాన్ని చేరిస్తే దాన్నీ చేర్చాల్సిన పనేదు. సోసన్కు సోసన్ సాటి. అతని పుస్తకం 'స్పాన్ స్పాన్ మింగ్'

స్పాన్ ని ఇంగ్లీషు సిన్, లాగా రాయకూడదు స్పాన్ అని రాస్తేనే నీకు చైనా భాషవచ్చినట్లు లేకుంటే పాపం, చేసినట్లు,

ఓకే! సోసన్! నీ పుస్తకాన్ని కూడా చేర్చాను. ఈరోజుకి అది మొదటి పుస్తకం. నిజానికి మొదట్లో మొదటిదిగా వుండాల్సింది. అయాం సారీ! అయితే యిప్పటికే యిరవైకి పైగా వేరే పుస్తకాలు తీసుకున్నా అది సమస్య కాదు స్పాన్ స్పాన్మింగ్ను నేను చెప్పినా చెప్పకున్నా అది మొదటిదే దేవగీత! మొదట నువ్వు కాపిటల్ లెటర్స్లో రాయి.

స్పాన్స్పాన్ మింగ్ ఎంత చిన్ని పుస్తకమంటే ఒకరోజు సోసన్ ఆ విషయం గ్రహిస్తాడు. గూర్జయేఫ్ అతని తరువాత, 'ఆల్ అండ్ ఎవ్వెరిథింగ్ అన్ని పుస్తకం రాయాలి. ఆయన నవ్వుకుంటాడు. కారణం ఆ టైటిల్తో ఆయన పుస్తకం వుంది. గూర్జయేఫ్ వెయ్యి పేజీలు రాయాలి. ఐనా సోసన్ కొన్ని మాటలు లోపలికి దూసుకుపోయేంత విలువైనవి. అవి సూటిగా సాగేవి.

నేనిప్పటికీ ఆ శబ్దాన్ని వింటాను. నీ హృదయంలోకి వెళ్ళే పదాల్ని కాదు ఎలుకల్ని, దయ్యాల్ని. అతని నియమాల్ని బట్టి అవి చేసేసినవి. అతని పని అతన్ని చెయ్యనీ!

సోసన్ పుస్తకం చాలా చిన్నది. ఈష ఉపనిషత్తు అంతటిది. చాలా విలువైంది. నా హృదయం గాయపడుతుంది ఎందుకంటే ఈషని అంతిమ గ్రంథంగా భావిస్తాను. అయినా ఏం చెయ్యను? సోసన్ దాన్ని ఓడించాడు. ఈష ఓడిపోయింది అందుకని నా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. అంతేకాదు సోసన్ విజేత అయ్యాడు అందుకని కూడా!

ఆ పుస్తకాన్ని అరచేతిలో రాయవచ్చు. ప్రయత్నిస్తే.. ఎడం చేతిలో కుడి చేతిలో రాయకండి. అట్లా చేస్తే అగౌరవపరచినట్లవుతుంది. వాళ్ళు 'రైట్ ఈజ్ రైట్ లెఫ్ట్ ఈజ్ రాంగ్' అన్నారు. నేను, లెఫ్ట్ ఈజ్ రైట్, రైట్ ఈజ్ రాంగ్' అంటాను. ఎందుకంటే అందమయిన వాటన్నిటికీ లెఫ్ట్ ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. అదీ కాక సోసన్ లెఫ్ట్ నించీ లోపలికి వస్తాడు. నాకు తెలుసు నేను వేల హృదయాలలోకి ఎడమ చేతిగుండా, ఎడమ వైపు గుండా, స్త్రీ త్వంగుండా, ఇన్, గుండా, నేను ఉద్దేశిస్తున్నది చైనా 'ఇన్' నేనెప్పుడూ యాన్, గుండా, ఎవరిలోకీ ప్రవేశించలేదు. అసలు 'యాంగ్' అన్న పదమే చాలు ఎవరినైనా అడ్డగించడానికి. అది, ఆగు! లోపలికి రాకు! కుక్కలున్నాయి జాగ్రత్త! అంటుంది.

కుడిభాగం అలాంటిది. నీ చైతన్యంలోని వ్యతిరేకదిశకు చెందింది కుడి భాగం. అది ఉపయోగకరమైందే. కానీ సేవకుడుగా మాత్రమే అదెప్పుడూ యజమానిగా పనికిరాదు. కాబట్టి నువ్వు సోసన్ గురించి రాయదలచుకుంటే స్పాన్ స్పాన్ మింగ్, రాయదలచుకుంటే ఎడమచేతిలో రాయి.

అదెంత అద్భుతమైన గ్రంథమంటే అందులో ప్రతిపదం బంగారమే. అందులో తీసెయ్యదగ్గ ఒక్క పదమూ లేదు. సత్యాన్ని సమగ్రంగా అందించడానికి సరైన పదాలవి. సోసన్ గొప్ప తార్కికుడు కనీసం ఆ గ్రంథం రాసేంతసేపూ !

నేను దాన్ని గురించి చెప్పాను. అంతకు మించి చెప్పను నేను మాట్లాడిన గొప్ప సందర్భాల్లో సోసన్ గురించి మాట్లాడిన సందర్భమూ ఒకటి అక్కడ మాట్లాడ్డమూ, మౌనమూ కలిసి నడిచాయి. అక్కడ మాట్లాడ్డము మాట్లాడక పోవడమూ వున్నాయి కారణం సోసన్ని మాట్లాడక పోవడం గండానే ఎక్కువగా చూపించవచ్చు. విశ్లేషించవచ్చు. అతను మాటల మనిషి కాదు అతను నిశ్శబ్ద మానవుడు. వీలయినంత తక్కువ మాట్లాడతాడు.

సోసన్! నన్ను క్షమించు! నేను నిన్ను మరచిపోయినందుకు మన్నించు! నిన్ను గుర్తు చేసుకోవడం ద్వారా మరి కొంతమంది నా మధ్యాహ్నా నిద్రను చెడగొట్టి నా తలుపు తట్టారు. వాళ్ళని గుర్తుతెచ్చుకోవడం మేలు!

మొదట సోసన్ స్పాన్ స్పాన్ మింగ్. రెండోవది పి.డి. ఔస్పెన్స్కీ 'టెర్రియమ్
 16

కొద్ది అది నీ చేజారిపోతుంది. అది అప్రయత్నంగా వస్తుంది, లేదా రాదు. అది 'టెర్రియమ్ ఆర్గానమ్' లో ఆ గొప్పతనం అతన్ని తాకింది, పలకరించింది, పరామర్శించింది. కానీ అతనికి దాని స్పృహ లేదు. టెర్రియమ్ లో పదాలు ఎంత శక్తివంతమైనవంటే ఆ రచయిత జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తి కాడంటే ఎవరికీ నమ్మబుద్ధి కాదు. అప్పటికి అతనింకా గురువు కోసం అన్వేషిస్తున్నాడు సత్యాన్వేషణలో మునిగి వున్నాడు.

నేను పేద విద్యార్థిని. రోజంతా జర్నలిస్టుగా పనిచేసి- అది అన్ని పనులకన్నా దరిద్రమయిన వుద్యోగం, కానీ ఆ సమయంలో నాకు దొరికిన వుద్యోగమదే. కారణం అప్పుడు నాకు అవసరం. నేను నైట్ కాలేజీలో చేరాను ఒక రకంగా నా పేరు రాత్రికి సంబంధించిందే. రజనీష్ అంటే చంద్రుడు రజని అంటే రాత్రి ఈశ, అంటే దేవుడు - రాత్రి దేవుడు.

జనం నవ్వుతూ, యిదంతా చిత్రంగా వుంది. ఉదయమంతా పని చేస్తావు రాత్రి చదువుకుంటావు నీ పేరు, నిలపడానికి ప్రయత్నస్తున్నావా! అనేవాళ్ళు.

యిప్పుడు వాళ్ళకు సమాధానమిస్తాను. కాపిటల్ లెటర్స్ లో రాయి యస్ నా జీవితమంతా పరిపూర్ణతకే, సంపూర్ణతకే శ్రమించాను, సంపూర్ణ చంద్రుడు కావడం కన్నా సంతోషకరమైన సంగతి యింకేముంటుంది! కాబట్టి పేదవిద్యార్థి గనక రోజంతా పనిచేసేవాణ్ణి. నేను కొంచెం తలతిక్క మనిషిని, పేదవాడా! ధనవంతుడా! అన్నది లెక్కలోని విషయం కాదు.

నేను యితర్ల దగ్గర అరువు తెచ్చుకుని పుస్తకాలు చదివేవాణ్ణి కాను. నిజానికి లైబ్రరీ నించీ తెచ్చుకోవడమన్నా నాకు అసహ్యం. ఎందుకంటే లైబ్రరీ పుస్తకం వ్యభిచారిలాంటిది. పుస్తకాల్లో గీతలు, అండర్లైన్లు వుండడం నాకు అసహ్యం. నాకు తాజాదనం, మంచులాంటి తెల్లటి తాజాదనమంటే యిష్టం.

టెర్రియమ్ ఆర్గానమ్ ఖరీదయిన పుస్తకం. ఆ రోజుల్లో ఇండియాలో నాకు నెలకు డెబ్బయి రూపాయలు జీతం. అనుకోకుండా ఆశ్చర్యంగా ఆ పుస్తకం వెలకూడా డెబ్బయిరూపాయలే. ఐనా దాన్ని కొన్నాను. పుస్తకాల షాపతను ఆశ్చర్యపోయాడు, ఇక్కడ బాగా ధనవంతులయిన వాళ్ళు కూడా అంత డబ్బు పెట్టరు. ఆ పుస్తకం ఐదేళ్ళనించీ షాపులో వుంది. ఎవరయినా కొంటారేమో అని చూశాను. ఎవరూ కొనలేదు. వచ్చే వాళ్ళు, ఆ పుస్తకం చూసేవాళ్ళు, ధరచూసి పక్కన పెట్టేవాళ్ళు. రోజంతా పనిచేసే పేదవిద్యార్థి వయిన నువ్వు కొన్నావు, ఎట్లా వీలయింది? అన్నాడు

దాకా పూర్తి చేయాలి. దాన్ని మించి నేను లెక్క పెట్టలేను.

పదే ఎందుకు? ఎందుకంటే నాకు చేతికి పదివేళ్ళే వున్నాయి. పది సంఖ్య ఆ విధంగా వునికిలోకి వచ్చింది. మనిషి తన వేళ్ళతో లెక్కపెట్టడు ఆరంభించినప్పటి నించీ పది ప్రాథమిక సమస్య ఐంది.

నాలుగు, కుంద్ గుంద్, సమయసార్, నేను దాన్ని గురించి మాట్లాడ లేదు. చాలాసార్లు అనుకున్నాను కానీ ఆ ఆలోచన విరమించుకున్నాను. జైనులు సృష్టించిన పుస్తకాలలో యిది గొప్పది. అది గణిత సంబంధరీతిది. అందుకని నేను దాన్ని గురించి చెప్పలేదు. నాకు కవిత్యమంటే యిష్టం. అది కవితాత్మకంగా వుంటే దాన్ని గురించి మాట్లాడేవాణ్ణి. దాన్ని గురించి మాట్లాడానికి అది కవితాత్మకం కాదు. నేను, జ్ఞానోదయం పొందని కవుల గురించి కూడా మాట్లాడాను. అంతేకానీ జ్ఞానోదయం పొందిన గణిత శాస్త్రవేత్తలపై, తార్కికులపై మాట్లాడలేదు. ఎందుకంటే గణితం తడిలేనిది. తర్కం ఎడారి!

కుంద్ కుంద్ యిక్కడే ఎక్కడో నా సన్యాసుల్లో వుండవచ్చు. వుండక పోవచ్చు. అతను జ్ఞానోదయం పొందిన గురువు. జన్మరాహిత్యం పొందినవాడు. అతని పుస్తకం అద్భుతమైంది. నేను అంతమేరకే చెప్పగలను అంతకు మించి చెప్పలేను కారణం అది గణిత శాస్త్రరీతిలోనిది. గణితానికి దాని అందం దానికుంది, దాని లయ దానికుంది అందుకనే దాన్ని నేను అభినందిస్తాను.

సమయసార్, అంటే సారాంశం. ఎప్పుడయినా మీకు ఆ పుస్తకం తటస్థిస్తే దాన్ని ఎడం చేత్తో పట్టుకోండి. కుడిచేత్తో పట్టుకోండి. అది 'రైట్ హ్యాండ్ బుక్' అన్ని మార్గాల్లో అది సరైంది. అందుకని నేను దాన్ని గురించి మాట్లాడలేదు.

గణిత సంబంధమయిన వ్యక్తీకరణలు నాకు యిష్టముండదు కనక నాకు కుంద్ కుంద్ యిష్టమయినా ' సమయసార్ ' గురించి నేను మాట్లాడలేదు.

ఐదోది: జె. కృష్ణమూర్తి 'ద ఫస్ట్ అండ్ లాస్ట్ ఫ్రీడం'.

నాకు కృష్ణమూర్తి అంటే యిష్టం. ఎందుకంటే అతను సత్యం గురించి మాట్లాడతాడు. కానీ అతని, 'మేధస్సు' ను నేను అసహ్యించుకుంటాను. అతను కేవలం హేతువు, హేతుబద్ధమయిన వాడు. కానీ ఆశ్చర్యం. అతను గ్రీకు, దేవుడి, లేదా అరిస్టాటిల్ పునర్జన్మించాడనిపిస్తాడు. అతని తర్కం నాకసహ్యం. నేను గౌరవించేది అతని ప్రేమని కానీ అతని పుస్తకం అద్భుతం.

అది అతని మొదట గ్రంథం. అతని జ్ఞానోదయం తరువాతి మొదటి గ్రంథం, చివర్ది కూడా. తరువాత చాలా పుస్తకాలు వచ్చినా అవన్నీ పేలవమైన దాని అనుకరణలే. దాన్ని మించి అతని గొప్ప సృష్టి లేదు.

చాలా చిత్రమయిన పోలిక. ఖలీల్ జీబ్రాన్ అతని మాస్టర్ పీస్ ‘ద ప్రా ఫిట్’ పద్దెనిమిదేళ్ళ వయస్సులో రాశాడు. జీవితమంతా దానికన్నా గొప్పది రాయాలని ప్రయత్నించాడు. వీలుకాలేదు. ఔస్పెన్ స్కీ, టెర్రియమ్ ఆర్గానమ్, దాటి వెళ్ళలేదు. ఎన్నో ఏళ్ళు గూర్జయేఫ్ తో వున్నా.

అట్లాగే ద ఫస్ట్ అండ్ లాస్ట్ ఫ్రీడం, నిజంగానే అతని మొదటిది, చివరిది.

ఆరోది: ఆరో పుస్తకం యింకో చైనా గ్రంథం. ‘ద బుక్ ఆఫ్ హువాంగ్ పో’ యిది కూడా చిన్ని పుస్తకమే. కానీ సమగ్ర వివరణ గ్రంథం కాదు. కొన్ని శకలాల గ్రంథం. సమగ్రవిశ్లేషణతో సత్య నిరూపణ అనవసరం దానికోసం ఇ. హెచ్. డి చెయ్యాలన్న పని లేదు. పి. హెచ్. డి బుద్ధిహీనులకే యిస్తారు. హువాంగ్ పో చిన్ని చిన్ని శకలాలుగా రాస్తాడు. పైపైన అవి సంబంధం లేనివిగా అనిపిస్తాయి కానేకాదు. వాటి మీద ధ్యానం నిలిపితే వాటి సంబంధం తెలిసివస్తుంది. ధ్యానం గురించి రాసిన గొప్ప గ్రంథమది.

‘ద బుక్ ఆఫ్ హువాంగ్ పో’ ని యింగ్లీషులో ‘ద టీచింగ్స్ ఆఫ్ హువాంగ్ పో’ గా అనువదించారు. శీర్షికే తప్పు. ‘హువాంగ్ పో’ లాంటి జనం బోధించరు. దాంట్లో బోధన వుండదు. నువ్వు దానిపై ధ్యానం నిలపాలి. నిశ్చబ్దంగా వుండాలి, అర్థం చేసుకోవాలి.

ఏడో పుస్తకం: ‘ద బుక్ ఆఫ్ హుయా హి’ మళ్ళీ యింగ్లీషు అనువాదంలో శీర్షిక పైలాంటిదే.

హూయా హి, హువాంగ్ పో యిద్దరూ గురువులే. వాళ్ళు జ్ఞానాన్ని అందిస్తారు. బోధించు. అందువల్లే నేను ‘ద బుక్ ఆఫ్ హుయా హి’ అని అంటాను ఆ పేరుతో లైబ్రరీలో పుస్తకాలు కనిపించవు. లైబ్రరీలో ‘ద టీచింగ్స్ ఆఫ్ హూయా హి’ అన్న పుస్తకాలే దొరుకుతాయి.

ఎనిమిదోది: కనీసం ఈ రోజుకీ, ఎందుకంటే ఎవరికీ రేపు గురించి తెలీదు. యింకొంకటి ఏమంటే యితర దయ్యాలు నా తలుపు తట్టవచ్చు. భూమిపైన బతికున్న వాళ్ళలో అందరికన్నా ఎక్కువ చదువుకున్నవాణ్ణి. ఒక సంగతి గుర్తుంచుకోవాలి. నేను గొప్పలు చెప్పుకోవడం లేదు. వున్న విషయం చెబుతున్నా. నేను కనీసం లక్షపుస్తకాలు చదువుకున్నా. యింకా ఎక్కువేనేమో! అంత కంటే తక్కువ మాత్రం కాదు. కారణం దాని

నాలుగో సమావేశం

నోట్ చేసుకోడానికి సిద్ధంగా వుండు. దేవగీత్ లాంటి మనుషులు లేకపోవడం వల్ల ప్రపంచం చాలా కోల్పోయింది. ప్లాటో రాసి పెడితే సోక్రటీసు గురించి మనకు ఏమీ తెలిసేది కాదు. బుద్ధుడి గురించయినా, బోధి ధర్ముడి గురించయినా అంతే! జీసెస్ గురించి కూడా అతని శిష్యుల ద్వారానే తెలిసింది. ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడవద్దని మహావీరుడన్నాడు. అట్లా ఎందుకు చెప్పాడో నాకు తెలుసు. అతను ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడలేదని కాదు. ప్రపంచానికి అతను సూటిగా ఏదీ అందించలేదు. అదంతా అతని శిష్యుల రాతల ద్వారానే అందింది.

జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తి ఏదయినా రాసిపెట్టాడనడానికి మనకు ఒక్క ఉదాహరణ కూడా అందదు. మీకు తెలుసు నా మేరకు జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తే నా అంతిమ లక్ష్యం కాదు. జ్ఞానోదయం పొందినా, పొందకున్నా ఒక రూపాంతర స్థితి వుంది. చైతన్య స్థితి అన్నది సన్నిహిత వినిమయంలో వీలుపడుతుంది. తెలిసి ఆ వినిమయం జరగదు. గురువు చెప్పే దాంట్లో శిష్యుడు లీనమవుతాడు

కాబట్టి నోట్స్ కు సిద్ధంకా, ఇంతకు ముందు గీతాగోవిందం రచయిత పేరు చెబుతానని చెప్పలేదు, చెప్పకుంటే భారం దించుకున్నట్లుండదు. అతని పేరు జయదేవుడు.

నేనెందుకు అతని పేరు చెప్పలేదంటే అతని కోసమే. అతను జ్ఞానోదయానికి కనీసం దగ్గరికయినా రాలేదు. నేను 'ద బుక్ ఆఫ్ మిర్దాద్ సృష్టికర్త మిఖాయిల్ నైమీ పేరు చెప్పాను. ఖలీల్ జీబ్రాన్ పేరు చెప్పాను. అట్లాగే నీషే, డాస్పయోవ్స్కీ, వాల్ట్ విట్మన్. వాళ్ళేకు జ్ఞానోదయం పొందిన వాళ్ళు కారు. కానీ దానికి దగ్గరగా వచ్చారు. అంచుదాకా వచ్చారు. ఒక్కతోపుతో గుడిలో పడేవాళ్ళే. తలుపు దగ్గర నిల్చున్నారు. తలుపు తట్టడానికి సాహసించలేదు. నిజానికి తలుపుకు తాళం లేదు తోస్తే తెరుచుకుంటుంది. అందువల్ల వాళ్ళు పేర్లు చెప్పాను.

కానీ జయదేవుడు కానీసం గుడి దగ్గరగా అయినా లేడు గీతాగోవిందం అతన్ని ఎట్లా అనుసరించి వచ్చిందో అర్థం కాదు. దేవుడి అద్భుతాలు ఎప్పుడు ఎలా వుంటాయో

ఎవరికీ తెలీదు - ఒక్క విషయం గుర్తుంచుకోండి. దేవుడు లేడు, అదొక వ్యక్తికరణ. ఎవరికీ అస్తిత్వం చేసే అద్భుతాల గురించి తెలీదు. అది అనివార్యం. ఒక్కోసారి అది ఎడారిలో వర్షిస్తుంది. ఒక్కోసారి సార వంతమయిన నేలలో కురవదు. దానికి మనమేమీ చెయ్యలేం.

జయదేవుడు బంజరభూమి. గీతాగోవిందం, అద్భుతమయిన కవిత్వం. అది దేవగీతం. అది అతని గుండా సాగింది. అతను దాన్ని పాడివుండాలి దాన్ని స్వర పరిచి వుండాలి. అదేమిటో తనకు తెలీకుండానే అతనా పని చేసి వుండాలి. ఎందుకంటే అతన్ని నేను గుడిదగ్గరికి రావడం కూడా చూడలేదు. అందుకనే అతని పేరు చెప్పడానికి నేను యిష్టపడలేదు. అది బహుశా అతని అహాన్ని మరింత పెంచే వీలుంది. అందుకనే నేను, 'అతని మంచికోసం' అన్నాను అది ఆ మనిషి తప్పుకాదు. అతనేమిటో అది అతనుగా వున్నాడు అతను అందమయిన బిడ్డకు జన్మనిచ్చాడు. నేను ఆ బిడ్డపేరు చెప్పాల్సి వచ్చినపుడు తండ్రి పేరు కూడా చెప్పాలి. లేకుంటే జనం ఆ బిడ్డ అక్రమ సంతానమని భావించేవీలుంది. కాదు, ఆ బిడ్డకు తండ్రి వున్నాడు.

జయదేవుని పేరు చెప్పడంతో నాకు ఎంతో వెసులుబాటు కలిగింది. యిక అతని గురించి చెప్పాల్సిన పని వుండదు. పైగా తలుపు ముందు పెద్ద క్యూ వుంది. నేనెందుకిలా అంటున్నానంటే నేను దుమికేముందు ఆలోచించను. దుమికాక ఆలోచిస్తాను. యిప్పటికే పదిమంది గురించి చెప్పాను. అప్పుడే కొంతమంది గుసగుసలు పోతున్నారు.

మొదట: హెరాక్లిటస్ కు సంబంధించిన కొన్ని శకలాలు. అతనంటే నాకు యిష్టం. కింద మార్జిన్ లో రాసుకో. నేను అందర్నీ ప్రేమిస్తాను. కానీ కొందర్నీ యిష్టపడతాను. కొందర్ని యిష్టపడను. ఐతే అందర్నీ ప్రేమిస్తాను. నేను హెరాక్లిటస్ ని ప్రేమిస్తాను, యిష్టపడతాను కూడా.

హెరాక్లిటస్ స్థాయిలో కొందర్నీ పెడతాను. అది నిజమే కానీ నిజానికి ఆ స్థాయిలో ఎవరూ లేరు. మళ్ళీ చెబుతున్నా. హెరాక్లిటస్ స్థాయిలో పెట్టదగిన వాళ్ళు లేరు. అతను మరీ ముందుకు వెళ్ళిపోయాడు. ప్రమాదకరంగా మేలుకున్నాడు. తనేం చెబుతున్నాడో వాటికి సంబంధించిన పర్యవసానాల్ని గురించి ఎప్పుడూ అతను పట్టించుకోలేదు, భయపడలేదు

అతను చెప్పిన ఈ శకలాలు దేవగీత - గుర్తుంచుకో అతను రాయలేదు. అట్లాంటి వ్యక్తులు రాయకపోవడం వెనక ఏదో కారణం వుండి వుంటుంది. ఆ విషయాలు తరువాత

బదిో సమావేశం

ఇప్పుడు పని మొదలయింది

‘అథాతో బ్రహ్మ జిజ్ఞాసా’ ఇప్పుడు అనంతంలోకి అన్వేషణ... బాదరా యణ తన గొప్ప గ్రంథాన్ని, అత్యంత గొప్ప గ్రంథాన్ని ఆరంభించిన విధం. ఈ రోజు నేను మాట్లాడబోయేవాటిల్లో మొదటి గ్రంథం అది. బాదరాయణుడు ‘ఇప్పుడు అనంతంలోకి తన అన్వేషణ’ అంటూ తన ‘బ్రహ్మ సూత్రాల్ని’ ఆరంభించాడు. ప్రాచ్యగ్రంథాల ప్రారంభం అలాగే వుంటుంది. ఇప్పుడు - లేదా ఎప్పటికీ వుండదు.

పొరపాటుగా అర్థం చేసుకున్న వాళ్ళలో బాదరాయణుడు ఒకడు కారణం ఏమిటంటే ఆయన మరీ గంభీరుడు కావడమే.

మార్మికుడన్నవాడు ఎప్పుడూ గంభీరుడు కాకూడదు. అది మంచులక్షణం కాదు ఆయన వేల సంవత్సరాల పూర్వం జీవించిన బ్రాహ్మడు. బ్రాహ్మణుల్లో జీవించిన వాడు, బ్రాహ్మణులకు బొధించినవాడు. ప్రపంచంలో చాలా సీరియస్ ఐన వ్యక్తుల్లో మొదటి స్థానంలో బ్రాహ్మణు లంటారు. యిండియాలో జోక్నంటూ లేవు మీకు తెలుసా? యంత పెద్ద దేశంలో జోక్స్ లేకపోవడం వింతకదూ! కారణం జోక్కు వాళ్ళకు, ‘అపవిత్రం’ గాకనిపిస్తాయి. కారణం వాళ్ళు, పవిత్రులు!

నేనర్థం చేసుకుంటాను ఆ విషయంలో బాదరాయణున్ని క్షమిస్తాను కానీ ఆయన కొంత సీరియస్గా వున్న విషయాన్ని చెప్పడం కూడ మరచిపోను నేను నా పుస్తకాల లిస్టులో ఆయన్ని చేర్చాలా వద్దా అని వెనకాముందయ్యాను.

దానికి కేవలం ఆయన సీరియస్నెస్సే కారణం.

నేను ‘మిర్దాద్’ ని చేర్చడానికి వెనకాడలేదు. ఉమర్ఖయ్యాం రుబా యత్లు చేర్చడానికి సందేహించలేదు. అదే నేను బాదరాయణుని బ్రహ్మసూత్రాల్ని చేర్చడానికి వెనకాముంద య్యాను. తూర్పు దేశాల్లో అది ఒకానొక అపూర్వ గ్రంథం. అది నిజం కూడా

నేను చాలా గంభీరమయిన గ్రంథాలు చదివాను. ఆ దుర్మార్గుడయిన సన్యాసి

గూర్జయేఫ్ 'ఆల్ అండ్ ఎవ్వెదిథింగ్' కూడా గంభీరం సంగతి కొస్తే బాదరాయణ బ్రహ్మసూత్రాల్లో సరితూగేది లేదు. సీరియస్ నెస్కి అది అల్టిమేట్! అతను చాలా తక్కువ నవ్వి వుంటాడు.

క్రిస్టియన్లు జీసెస్ నవ్వలేదని నమ్ముతారు. నేను దాన్ని నమ్ముతాను ఆ విషయం బాదరాయణుడికి సంబంధించి కూడా నిజమే. బహుశా అతను నవ్వి వుండడు. అతను సీరియస్ చాలా సీరియస్. అట్లాంటి పుస్తకాన్ని సృష్టించడం కష్టం. దాని అర్థాన్ని వివరించడానికి వేల వ్యాఖ్యానాలున్నాయి.

సత్యానికి వ్యాఖ్యానం అక్కర్లేదు. దాన్ని గంభీరం వెనక దాచితే దానికి వ్యాఖ్యానం తప్పని సరి . వ్యాఖ్యానాలు ఎప్పుడూ దయ్యానికే సేవచేస్తాయి. బాదరాయణుని గాంభీర్యం పక్కన పెడితే అది గొప్ప గ్రంథం. అది ఒక శాస్త్రజ్ఞుడి ప్రతిభకు పరాకాష్టం.

భారతదేశంలో 'ఆచార్య' అని ఎవర్ని అంటారంటే మూడు విషయా లపై వ్యాఖ్యాకాల్మి చేసినవాళ్ళనే అంటారు. మొదటిది నూట ఎనిమిది ఉపనిషత్తులు, రెండు భగవద్గీత. మూడు బాదరాయణ బ్రహ్మసూత్రాలు నేను వాటిగురించి వ్యాఖ్యానించలేదు. కానీ నన్ను 'ఆచార్య' అన్నారు చాలా ఏళ్ళపాటు అలా పిలిచారు. మీరు వాటిపై వ్యాఖ్యానం చేశారా! అని జనం నన్ను అడిగారు.. నేను కేవలం జోకులు చెబుతాను. నేను ఎలాంటి వ్యాఖ్యానాలు చేయలేదు. నన్ను ఆచార్య అనడం కూడా జోకే. దాన్ని అంత సీరియస్గా పట్టించుకోకండి, అన్నాను.

బ్రహ్మసూత్ర :- బ్రహ్మణుడు అంటే తెలిసినవాడు, దేవుని గురించి తెలిసినవాడు అని అర్థం. కానీ కాదు. క్రీస్తుకు ముందు నాలుగువేల నాలుగు సంవత్సరాల ముందు దేవుడు ప్రపంచాన్ని సృష్టించాడు అన్న క్రీస్టియన్ ఇండియాలో బ్రాహ్మణుడికి ఏ సంబంధమూలేదు. నేనీ విషయం బాదరాయ ణుడితో అంటే ఆయన నవ్వేవాడు. అతని గాంభీర్యం సడలేనిది. బ్రహ్మ అంటే దేవుడు కాదు, బ్రహ్మ అంటే దైవత్వం. అనంత అస్తత్వమంతా విస్తరించిన దైవత్వం. సమస్తానికి సంబంధించిన సమస్తం.

సూత్ర అంటే దారి. బ్రహ్మ గురించి ఎక్కువగా మాట్లాడానికి వీలుపడదు. ఒకదారి గురించే ఒక సంజ్ఞ గురించే మాట్లాడగలవు. కానీ ఆ సంజ్ఞ ఒక వంతెనగా మారగలదు. ఆ దారి ఆనకట్టగా మారగలదు

బాదరాయణుని గాంభీర్యం పక్కన పెడితే ఆగ్రంథం నాకిష్టం, నాకు సీరియస్నెస్ అంటే అసహ్యం, ఐనా బ్రహ్మసూక్తులు యిష్టం. ప్రపంచంలో విలువైన గ్రంథాల్లో అది

ఒకటి. బైబిల్ దాని సమీపానికి కూడా రాలేదు. ఎంతో దూరంగా వుంది.

రెండోది: నారదుని, భక్తి సూత్రాలు, నారదుడు బాదరాయణుడికి పూర్తిగా వ్యతిరేకమైనవాడు. అతన్ని వ్యతిరేకంగా పెట్టడం నా కిష్టం. వాళ్ళి ద్వర్ష ఒకే గదిలో బంధించి ఏం జరిగినా నేను ఎంతో ఆనందిస్తాను.

నారదుడేమో ఎప్పుడూ వీణని ధరించి వుంటాడు. దానికి ఒకటే తీగ వుంటుంది. దాన్ని ‘ఏకతారు’ అని కూడా అంటారు. నారదుడు ఎప్పుడూ దాన్ని మీటుతూ పాడుతూ ఆడుతూ వుంటాడు. బాదరాయణుడు అది భరించ లేడు. నేను అన్ని రకాలయిన జనాల్ని భరిస్తాను. బాదరాయణుడు నారదుడి చర్యకు అగ్గిమీద గుగ్గిలమవుతాడు. నారదుడు బాదరాయణుడు లాంటి వాళ్ల మాటలు వినేరకం కాడు. బాదరాయణుడు అరుస్తూనే వుంటాడు నారదుడు పాడుతూనే వుంటాడు. నేను యిద్దర్నీ చూసి ఆనందిస్తాను. నేను నారదుని ‘భక్తి సూత్రాల్ని’ తీసుకున్నది అందుకే !

భక్తి సూత్రాలా ‘అథాతో భక్తి జిజ్ఞాసా’ అంటూ ఆరంభమవుతాయి. ప్రేమని అన్వేషిస్తూ, అంటూ మొదలవుతాయి. ప్రేమని అన్వేషిస్తూ సాగడమన్నది గొప్ప విస్ఫోటనం! గొప్ప ప్రయాణం. గొప్ప అన్వేషణ. అన్నీ అల్పస్థాయికి చేరుకుంటాయి. అణుశక్తి కూడా. నువ్వు ఐన్ స్టీన్ స్థాయి శాస్త్రజ్ఞుడు కావచ్చు కానీ నీకు ప్రేమ లేకుంటే నీకు అన్వేషణ అంటే ఏమిటో తెలీదు. ప్రేమ మాత్రమే కాదు, చైతన్యం కూడా చైతన్యం ప్రేమగా రూపొందుతుంది. ప్రపంచంలో గొప్ప కష్టమైన లక్ష్యల్లో మొదటిది అది.

నన్ను మళ్ళీ చెప్పనివ్వండి. చాలా కష్టమయిన లక్ష్యమది. ప్రేమతో కూడిన చైతన్యం. జనం ప్రేమలో పడతారు, జనానికి ఆ స్పృహ వుండదు. వాళ్ళ ప్రేమ శారీరకం. అది ఆకర్షిస్తుంది. వాళ్ళని భూమికేసి లాగుతుంది. నారదుడు వుద్దేశిస్తున్నది పూర్తిగా వేరయిన ప్రేమ గురించి.

ఆయన ప్రేమను దానంగా, చైతన్యంగా వుద్దేశిస్తున్నాడు. శాస్త్రీయంగా చెబితే భూమ్యాకర్షణకి వ్యతిరేక దిశలో వుద్దేశిస్తున్నాడు. ప్రేమలో పడడం కాదు, ప్రేమ గుండా లేవమంటున్నాడు. అథాతో ప్రేమ జిజ్ఞాస.

అందరూ ఎందుకు భయపడుతూ దిక్కులు చూస్తారు? నేను దయాల్ని ప్రేమిస్తాను వాటిపని అవి చెయ్యనీ. వాటి చేతనయినంత అల్లరి చెయ్యనీ. నామేరకు అవి నాకు అణుమాత్రం కూడా ఆటంకం కలిగించలేవు. మీకు సంబంధించి మీరు యిప్పటికే కావలసినంత ఆందోళనకి లోనయ్యారు. యిప్పు టికే మిమ్మల్ని కావలసినంత యిబ్బంది

పెట్టాయి. యింతకు మించి యింకేం చేస్తాయి? కాబట్టి అంతా సజావుగానే వున్నట్లే కదా ! అంటే ఎట్లా వుండాలో అంతా అట్లా వుందన్నమాట !

నేను నారదుని గ్రంథాన్ని చాలా యిష్టపడతాను. దాన్ని గురించి మాట్లాడాను. కానీ యింగ్లీషులో మాట్లాడలేదు, యింగ్లీషు నా భాషకాదు. అది మరీ సైంటిఫిక్ భాష. అది మాథమాటికల్ భాష. ఆధునిక భాష నేను నారదుని గ్రంథం గురించి నా మాతృభాష హిందీలో ఉపన్యసించాను. ఆ భాషలో నేను సులభంగా పాడగలను, అది నా హృదయానికి సన్నిహితమైంది.

నేను చదువుకున్న ఒక ప్రొఫెసర్, నువ్వు ఫారిన్ లాంగ్వేజ్ ని యిష్టపడక పోతే నువ్వు వాదించలేవు అనేవాడు, ఘర్షించలేవు అనేవాడు పొట్లాడ్డానికి సిద్ధమయిన మనిషికి హృదయ భాష రావాలి. ప్రేమించడానికయినా అంతే. మరింత లోతుల్లోకి వెళ్ళాలంటే తప్పదు.

నేను ఇంగ్లీషు మాట్లాడడం మొదలుపెట్టాకా తప్పులు మాట్లాడేవాణ్ణి, ఎందుకంటే అది రెండు పనులు చెయ్యడం లాంటిది. నేను హిందీలో మాట్లాడుతూ తరువాత యింగ్లీషులోకి అనువదించాల్సి వచ్చేది. చాలా కష్టమయిన పని. సూటిగా యింగ్లీషులో మాట్లాడడం నాకు వీలుపడని పని. థాంక్ గాడ్! గుర్తుంచుకోండి. దేవుడు లేడు. అతన్ని సృష్టించుకోవాలి

ఎందుకంటే మనం కృతజ్ఞత ప్రకటించడానికి ఎవరో అవసరం. నేను నారదుని గురించి చెప్పింది ఎవరయినా అనువదిస్తారని ఆశిస్తున్నా.

నేను యింగ్లీషులో చెప్పలేనివి ఎన్నో హిందీలో చెప్పాను, అవసరం కొద్దీ చెప్పాను. ఎందుకంటే వాటిని యింగ్లీషులో చెప్పడం వీలయ్యేది కాదు. అట్లాగే యింగ్లీషులో చెప్పినవయినా అంతే.

నేను చేసే పని కొంత వింతగా వుంటుంది. నా పుస్తకాలన్నీ హిందీ నించీ యింగ్లీషుకు, యింగ్లీషునించీ హిందీకి అనువాదమయితే మీరు ఆశ్చర్య పోతారు. అది చూసి నేను నవ్వుకుంటాను. నేను శరీరంలో వున్నా లేకున్నా విషయమది కాదు. నేనయితే నవ్వుకుంటాను. మీకు హామీ యిస్తున్నా. నేనెక్కడున్నా, నేనెక్కడో ఒకదగ్గర ఈ విశ్వంలో వుంటాను. ఆశ్చర్యపోయే మిమ్మల్ని చేతులు కలుపుకుంటున్న మిమ్మల్ని. నమ్మలేకపోయిన మిమ్మల్ని చూస్తాను. ఎందుకంటే రెండు భాషల్లో విభిన్న కోణాల్లో నేను మాట్లాడాను. నేను హిందీలో వ్యక్త పరచలేని కోణంలో మాత్రమే యింగ్లీషు ఉపయోగించాను.

పెట్టినపేరు. ఆ గ్రామం ఆమె బతికివున్నప్పుడు మక్కాగా ప్రసిద్ధి చెందింది. ప్రయాణికులు, అన్వేషకులు తీర్థయాత్రగా ఆమె యింటిని సందర్శించేవాళ్ళు. ఆమె బలమైన మార్మికురాలు చేతిలో సుత్తితో ఎవరి తలనయినా పగలగొట్టకలిగిన సమర్థురాలు. ఎందరి తలలో పగలగొట్టి వాటిలో దాగున్న శక్తిని బయటికి తెచ్చింది.

ఓసారి హసన్, అన్న అతను ఆమెను వెతుక్కుంటూ వచ్చాడు. ఉదయాన్నే ఆమె దగ్గరికి వచ్చి ప్రార్థన కోసం ఖురాన్‌ను అడిగాడు. రబియా తను రాసిన రచనను యిచ్చింది. హసన్ ఆగ్రహించాడు, యిలా చెయ్యకూడదు. ఖురాన్‌ని సరిచెయ్యకూడదు. ప్రవక్త మాటల్ని సరిచెయ్యడం మహాపాపం. ఆయన దేవుడు పంపిన చివరి ప్రవక్తే అన్నాడు మహామ్మదీయులు అందుకనే అతన్ని చివరి ప్రవక్త అన్నారు.

ఆ మాటలకు రబియా నవ్వి, నేను సంప్రదాయాన్ని లెక్క పెట్టను. నేను దేవుణ్ణి సరాసరి ముఖాముఖి ఎదుర్కొంటాను. చూస్తాను. నేనీ పుస్తకాన్ని నా అనుభవానికి అనుగుణంగా మార్చుకుంటాను. ఇది నా పుస్తకం అంది. యింకా, నువ్వు దీన్ని వ్యతిరేకించకూడదూ. యిది నాది దీన్ని నీకు అనుమతించినందుకు నువ్వు కృతజ్ఞతలు చెప్పాలి. నేను నా అనుభవాన్ని బట్టి నేను చేసింది సరైంది. యితర్ల అనుభవాల్ని బట్టి కాదు, అంది.

రబియా అసాధారణమైన స్త్రీ, ఆమెని నా లిస్టులో చేర్చాను మేడం బ్లావట్ స్కీని ఆమె స్థానంలో ఆమెని నిలపడానికి ఆమె చాలు రబియా ఏమీ రాయలేదు. ఆమె శిష్యులు రాసి పెట్టారు. దేవగీత్‌లాగా, రబియా ఏవో సందర్భాల్లో చెప్పిన మాటలు. అవి ఏ సందర్భాలో తెలీదు హఠాత్తుగా ఆమె ఏదో చెబుతుంది. దాన్ని రాసిపెడతాను.

ఆమె చెప్పిన కథలు, చమత్కరాలు. ఆమె జీవితమే ఒక చమత్కారం. నాకు ఆమె అంటే ఎంతో యిష్టం.

మీరా అద్భుతమయిన స్త్రీ. ఐతే ఉప్పులేనిది. పూర్తిగా తీపి. రబియా మరీ ఉప్పు. నేను డయాబిటిక్ అని మీకు తెలుసు. మరీ టూమచ్‌గా మీరాని తినలేను, తాగలేను. దేవరాజ్ ఒప్పుకోడు. రబియా ఐతే ఓకే. వీలయినంత వుప్పును నేను తీసుకోవచ్చు. నేను చక్కెరని, శాక్రిన్‌ని అసహ్యించుకుంటాను.

ఆర్థోఫిషియల్ షుగర్ డయాబిటిక్ పేషెంట్ల కోసం తయారు చేశారు. కానీ నాకు వుప్పుంటే ఎంతో యిష్టం.

తొమ్మిది నానక్, సిక్కు మత స్థాపకుడు. అతని పాటలు అతను తెలిసిన ప్రపంచ

నాకు అరబిక్ రాదు. కానీ నేను ఖురాన్ అర్థం చేసుకుంటాను. లయను అవగాహన చేసుకోగలను. లయలోని సౌందర్యాన్ని అర్థం చేసుకోగలను. అరబిక్ శబ్దాల లయను గ్రహించగలను. అర్థమెవడికి కావాలి? నువ్వొక పువ్వును చూసి నవుడు, దీనికి అర్థమేమిటి? అని అడుగుతావా? ఒక జ్వాల చాలు. దాని అందమే దాని అర్థం. అది అర్థరహితం కావచ్చు. కానీ లయాత్మకమయితే అది అర్థవంతమే!

కాబట్టి ఖురాన్ కూడా అంతే! నేను దేవుడుకి కృతజ్ఞతలు చెప్పాలి ఎందుకంటే ఆయన లేడని నన్ను అనుమతించినందుకు, దేవుడు లేడు. కేవలం అభివ్యక్తి వుంది. ఎవరూ నన్ను అనుమతించలేదు, ఇన్ఫా అల్లా! ఖురాన్తో బాటు ఈ సీరీస్ని ముగించగలిగినందుకు దేవునికి కృతజ్ఞతలు.

ఖురాన్ అద్భుతమైంది, అర్థరహితమైంది. ప్రత్యేకమైంది నిర్వేణకమైంది మానవజాతి చరిత్రలోనే దాని స్థానం అలాంటిది!

ఆరవ సమావేశం

వుత్తరంలో రాసేశాకా పి.యస్. అంటామ్. అట్లాంటి పోస్ట్స్ట్రిప్, గత సమావేశంలో నేను నా లిస్టులో చేర్చాలనుకున్న యాభయి పుస్తకాలకి యిది ముగింపు అన్నాను కానీ అది నిర్దేశకం. నా వుద్దేశంలో ముగింపు అంటే సమాప్తి కాదు, అది అంకెను వుద్దేశించింది. నేను యాభయి అని ఎందుకను కున్నానంటే అది మంచి నెంబరు. ఏమైతేనేం? వ్యక్తి అన్నవాడు ఏదో ఒకటి నిర్ణయించాలి. అన్ని నిర్ణయాలూ నిర్దేశకాలే. కానీ మనిషి వుద్దేశిస్తే దేవుడు వద్దంటాడట. దేవుడు-ఎవరయితే లేదో అతను.

ఈ సీరీస్ కి యిది ముగింపు అని నేను అన్నవెంటనే గుంపు నన్ను చుట్టుముట్టింది. జయదేవుని గీతాగోవిందం, మేడం బ్లా బ్లా బావట్స్కీ ద సీక్రెట్ డాక్ట్రైన్. నాకు తెలిసినా నేను గుర్తుపట్టలేని చాలా మంది అట్లాంటి వాళ్ళను లిస్టులో చేర్చడం దేవుడికెరుక! వాళ్ళందర్నో ఇది ముగిసింది, లిస్టు పరిసమాప్తి ఐంది అనగానే అందరూ అదృశ్యమయ్యారు.

అప్పుడు నేను పట్టలేని ఆనందంతో జీసెస్ మాటల్లో సత్యాన్ని గ్రహించారు. నెమ్మదిగలవారు అదృష్టవంతులు. వాళ్ళకోసం దేవుని రాజ్యం వుంది! అంతే కాదు జీసెస్ యింకో మాటలన్నాడు చివర్లో నిల్చున్న వాళ్ళు అదృష్టవంతులు - చివర్లో వున్న వాళ్ళు- తోయని వాళ్ళు - తొయ్యడమెందుకు? నిలబడి ఎదురుచూడొచ్చు కదా! గుంపు మాయమయ్యాకా అదృష్టవంతుల్ని చూశాను. అందువల్ల పోస్టు స్క్రిప్టులో వాళ్ళని చేర్చాను.

నన్ను నేనే నమ్మలేకపోయాను. బుద్ధుని 'దమ్మ పదాన్ని' చర్చలేదంటే నమ్మకం కలగడం లేదు. గౌతమ బుద్ధుడు చివర్లో నిశ్శబ్దంగా కూచుని వున్నాడు. నేను గౌతమబుద్ధుని ప్రేమించినంతగా ఎవర్నీ ప్రేమించలేదు. నేను నా జీవితమంతా అతని గురించి మాట్లాడుతూనే వున్నాను. ఇతర్ల మీద మాట్లాడుతున్నా అతని గురించి మాట్లాడాను అది గుర్తుంచుకోండి. ఇది ఒక 'పశ్చాత్తాపప్రకటన'. బుద్ధుని ప్రసక్తి లేనిదే నేను జీసెస్ గురించి మాట్లాడలేను, బుద్ధుని ప్రసక్తి లేనిదే మహమ్మద్ గురించి మాట్లాడలేను. ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో అతని ప్రసక్తి వుంటుంది. బుద్ధుని గురించి నేను చెప్పకుండా వుండడం అసాధ్యం. అతను నా రక్తం, నా అస్తికలు, నా సమస్తం. అతను నా నిశ్శబ్దం, 40

లోపలికి రావడం

బయటికి వెళ్ళడం

నీటి పక్షి

ఎట్లాంటి జాడల్ని వెనక వదిలి పెట్టదు.

దానికి ఎట్లాంటి మార్గదర్శి అవసరం లేదు.

బాల్షెమ్ ఎట్లాంటి 'వివరణల గ్రంథమూ' రాయలేదు. మార్మిక ప్రపంచంలో ఆ పదమే పనికిమాలింది. కానీ అతను అద్భుతమైన కథలు రాశాడు. వుదాహరణకి ఒక కథ చెబుతాను, అతని అభిరుచి తెలుస్తుంది.

ఒక స్త్రీ బాల్షెమ్ దగ్గరికి వచ్చింది. ఆమెకు పిల్లలేరు ఆమెకు పిల్లలు కావాలి. ఆమె మాటిమాటికి బాల్షెమ్ ని యిబ్బంది పెట్టేది 'మీరు దయదలిస్తే ప్రతీదీ వీలవుతుంది. నాపట్ల కనికరించండి. నాకు బిడ్డకావాలి,

చివరికి ఆమెతో బాల్షెమ్ బాగా విసిగిపోయాడు ఆమెను చూసి, నీకు అబ్బాయి కావాలా! అమ్మాయి కావాలా! అని అడిగాడు ఆ స్త్రీ పట్టలేని ఆనందంతో 'అబ్బాయి కావాలి' అంది బాల్షెమ్, ఐతే యీ కథ విను. మా అమ్మకూడా పిల్లలేరు. ఆమె పట్టణంలోని రబ్బీని పిల్లలు కావాలని పట్టి పీడించింది. చివరికి ఆ రబ్బీ మరయితే నాకొక అందమయిన టోపీ పట్రా, అన్నాడు. మా అమ్మయింటికి వెళ్ళి మంచి టోపీ అల్లి తీసుకుని రబ్బీ దగ్గరికి వచ్చింది.

ఆ టోపీ చాలా అందంగా వుంది. అందుకని మా అమ్మ. దీని కోసం నువ్వేమీ నాకు తిరిగి యివ్వాలని పన్నేదు. మీరు ఈ టోపీలో ఎంతో అందంగా కనిపిస్తున్నారు. నాకు మీ పట్ల ఎంతో గౌరవం కలిగింది. మీరు నాతో అంగీకరించకున్నా నేను ఆమోదం తెలుపుతున్నాను అంది. రబ్బీ! నీకు ధన్యవాదాలు అంది. మా అమ్మ అక్కడ నించీ యింటికి వెళ్ళిపోయింది. మా అమ్మ గర్భవతి ఐంది. నేను కడుపులో పడ్డాను అన్నాడు బాల్షెమ్.

ఆ మాటల్తో ఎంతో సంతోషించిన స్త్రీ అయితే నేను వెళ్ళి రేపు టోపితో తిరిగి వస్తాను అంది. బాల్షెమ్ మరుసటిరోజు ఆమె తెచ్చిన టోపీ తీసుకుని కనీసం కృతజ్ఞత కూడా ప్రకటించలేదు. ఆ స్త్రీ వెళ్ళిపోయింది. ఎన్నో రోజులు ఎదురుచూసింది. గర్భవతి కాలేదు. ఒకరోజు వచ్చి, ఏదీ బిడ్డ? అంది. బాల్షెమ్, బిడ్డ గురించి మరచిపో. నాకు ఆ టోపీ ఎంతో అందంగా వుంది. నీకు కృతజ్ఞతలు చెప్పాను. నేను నీకు అలా చెప్పాలి.
 47

యింతకుముందు కథ చెప్పాను కదా! గుర్తుందా? అక్కడ స్త్రీ తిరిగి ఎట్లాంటి ప్రతిఫలాన్ని ఆశించలేదు, అందువల్ల ఆమెకు సంతానం కలిగింది. నాలాంటి సంతానం కలిగింది. అన్నాడు.

యింకా, నువ్వేమో ఏదో పొందాలన్న కోరికతో వచ్చావు. ఈ టోపీని యిచ్చి బాల్‌షెప్‌లాంటి కొడుకును కోరుకుంటున్నావా? అదంతా మరచిపో, అన్నాడు. మళ్ళీరాకు, అని పంపేశాడు చాలా విషయాలు వుంటాయి. వాటిని కేవలం కథల ద్వారానే చెప్పగలం. బాల్‌షెప్, మౌలిక నిబంధన.

బాల్‌షెప్, కథల గుండా రూపొందింది హాసీడిజం, ఆ కథలు అద్భుతమయిన, అందమయిన పూలు. హాసీడిజంతో పోల్చదగిందేదీ యూదులు ప్రపంచానికి యివ్వలేదు. హాసీడిజం యూదుమతంలో చిన్నిపాయ కానీ యిప్పటికీ సజీవంగా సాగుతోంది.

ఎనిమిది: ఫరీద్. యింతకు ముందు నేను చెప్పింది యితన్ని గురించే మాట్లాడింది యితన్ని గురించే కానీ యింగ్లీషులో కాదు, హిందీలో. ఫరీద్ సూఫీ మార్మికుడు. కబీర్, నానక్‌లకు సమకాలికుడు. అతనంటే నాకిష్టం. అతని పాటల్లో అతన్ని ఫరీదా అని పిలుచుకున్నాడు. అతను ఎప్పుడూ తనతోనే మాట్లాడేవాడు. ఎవర్నీ వుద్దేశించేవాడు కాదు. అతను ఎప్పుడూ 'ఫరీదా! నువ్వు వింటున్నావా? మేలుకో! ఫరీదా ఈ పని చేయి, ఆ పనిచేయి! హిందీలో ఫరీద్ పేరును వుపయోగించినపుడు అది గౌరవనీయంగా వుంటుంది. ఫరీదా అని అంటే గౌరవంగా వుండదు. సేవకుల్ని అలా పిలుస్తారు. ఫరీద్ తను యజమాని గనక తనని ఫరీదా అని పిలుచుకుంటాడు. శరీరం సేవకుడు.

అక్కర్ చక్రవర్తి అతని పాటలు వినడానికి ఫరీద్ దగ్గరికి వచ్చేవాడు. అక్కర్ ఒకసారి ఒక బహుమతిని అందుకున్నాడు. చాలా విలువైన బహుమానం. ఒక జత కత్తెర్లు. అవి వజ్రాలతో తాపడం చేసినవి. అక్కర్ వాటికి యిష్టపడ్డాడు. ఆ విలువైన బహుమతిని అక్కర్ ఫరీద్‌కు యిచ్చాడు. ఫరీద్ ఆ విలువైన కత్తెర్లను తిరిగి అక్కర్‌కే యిచ్చి, వీటివల్ల నాకు ఉపయోగం లేదు. మీరేదయినా బహుమతి నాకు యివ్వదలచుకుంటే నాకో సూది యివ్వండి అన్నాడు.

అక్కర్ ఆశ్చర్యపడ్డాడు. సూది ఎందుకు? అని అడిగాడు ఫరీద్, ఎందుకంటే కత్తెర చేసేపని వస్తువుల్ని ముక్కలుగా కత్తిరించడం, సూది చేసేపని ముక్కల్ని కలిపి కుట్టడం. నా పని కత్తెర చేసే పని కాదు, సూది చేసేపని. నేను విషయాల్ని కలుపుతాను, దగ్గరికి చేరుస్తాను అన్నాడు.

ఫరీద్ సిగ్గుద్ ప్రాయిడ్తో, సైకోఎనలిస్టుల్లో అంగీకరించే వాడుకాడు. ఎందుకంటే సైకో ఎనాలసిస్ బంగారు కత్తెర, ప్రతిదాన్నీ ముక్కలు చేసేది. అతను అస్సాగియోలితో సైకోసింధసిస్తో ఆమోదించేవాడు. విషయాల్ని ఒకటి చేయడం, దగ్గరికి చేర్చడం అతనికిష్టం. నా కన్నీళ్ళు చూశావా! అవి ఫరీద్ కోసం. ఫరీదా అవును.... ఫరీదా. అతనికి ఎట్లాంటి గౌరవమూ అక్కర్లేదు. అతను కన్నీళ్ళను అర్థం చేసుకోగలడు, బంగారు కత్తెర్లను కాదు. అయ్యో! అక్బర్ ఫరీద్ కాళ్ళమీద పడి కన్నీళ్ళు పెట్టుకుని రోదించాడు. అదే గురువుకి దొరికే నిజమైన బహుమానం.

ఫరీద్ పుస్తకమేమీ రాయలేదు. అవి ప్రజలు రాసిపెట్టారు. అతని పాటలు అసాధారణమయినవి, అందమయినవి. వాటిని వినాలి. పంజాబీలో పాడాలి అతను పంజాబీలో నివసించాడు. అతని పాటలు పంజాబీభాషలో వున్నాయి. హిందీలో కాదు. పంజాబీ హిందీకన్నా భిన్నమైంది. హిందీ తేలిక యింది. అది పోతుంది. వ్యాపారస్థుని భాష. పంజాబీ కత్తిలాంటిది. అది సైనికుడి భాష. అది దూసుకుపోతుంది. ఫరీద్ పాటల్ని పంజాబీలో వింటే అవి నీ గుండె, నెరెలు చీలుతుంది.

నేను పంజాబీలో ప్రయాణిస్తున్నప్పుడు నేను జనాల్ని చూసి, నా కోసం ఫరీద్ని గానం చేయండి అని అడిగాను. ఒకోసారి ఫరీద్ని పాడడానికూడా ఎవరయినా గాయకుడు సిద్ధపడేవాడు. ఫరీద్ని ఎట్లా గానం చెయ్యాలో వాళ్ళకు తెలుసు ఆ అద్భుతమయిన గాయకులు.... ఆ అద్భుతమయిన క్షణాలు... పంజాబీభాషకు దాని ప్రత్యేకత దానికుంది. ప్రతి భాషకూ ప్రత్యేక లక్షణముం టుంది. కానీ పంజాబీ భాష కచ్చితంగా ఖడ్గమే. దాన్ని పదును పెట్టాల్సిన పనేదు.

తొమ్మిది : నేను తొందర్లో వున్నాను. ఎందుకంటే నా 'సమయం' సమీపిస్తోంది లేదా అప్పుడే ముగిసింది. ఎందుకంటే గుడియా వస్తోంది. నీదయినా, నాదయినా సమయం ముంచుకు రావడం ఎంత విషాదం! అదే క్రమబద్ధంగా వుండకూడదు సాపేక్షంగా వుండాలి. నా సమయం ఆ చట్టాన్ని, నియమాన్ని అనుసరించదు. అది ఐన్స్టీన్ సాపేక్షాన్నీ అనుసరించదు. అది అనంతం. అట్లా కాదని నాకు తెలుసు. అందుకని తొందరపడుతున్నా. నేను తొందరలో వున్నా కూడా రిలాక్స్గా వుంటానని నీకు తెలుసు.

తొమ్మిది: యింకో కవి. యింకో గాయకుడు. యింకో డాన్సర్. పూర్తిగా భిన్నమయిన లక్షణమున్న యింకో వ్యక్తి. శివుడు-అతని గ్రంథం విజ్ఞాన భైరవతంత్ర నేను దాని గురించి మాట్లాడాను. అది చాలా చిన్ని పుస్తకం. కేవలం వంద పన్నెడు సూత్రాలు. ఒకపుస్తకంలో ఒక పేజీలో వాటిని రాయొచ్చు. నేను వాటిపై మాట్లాడినవి ఐదు సంపుటాలున్నాయి. వేలపేజీలు,
 49

ఏడవ సమావేశం

నవ్వు నోట్బుక్ తెరిచినట్లు నాకు వినపడింది. ఇప్పుడు యిది నా సమయం నా సమయానికి గంటకు అరవయి నిముషాలు కాదు. ఎంతయినా కావచ్చు. అరవై, డెబ్బయి, ఎనభై, తొంభై, వంద..... సంఖ్యల్ని దాటికూడా వుండవచ్చు. అది నా గంట అయినపుడు అది నాకు లోబడి వుంటుంది.

పోస్ట్ స్ట్రిప్ కంటిన్యూ . ఈ రోజు చెప్పే మొదటిపేరు పాశ్చాత్యులు వినేవుండరు. మబాకా, అతను ఒక ప్రత్యేకమయిన మార్మికుడు. అతని పూర్తి పేరు మలూక్ దాస్. అతను పసివాడయినట్లు తనని తాను మలూకా అని పిలుచుకుంటాడు. అతను పసివాడే.

నేను అతని గురించి హిందీలో వుపన్యసించాను. అతన్ని యితర భాషల్లోకి అనువదించడానికి చాలాకాలం పడుతుంది. కారణం మలూకా చిత్రమయిన వ్యక్తి, రహస్యమయినవ్యక్తి, మీరు ఆశ్చర్యపోతారు. యిండియాలాంటి దేశంలో ఎందరో వ్యాఖ్యాతులు, మేధావులు, పండితులు వున్నారు. కానీ ఎవరూ మలూక్ దాసును వ్యాఖ్యానించలేదు. కారణం అది చాలాకష్టం. అతను నాకోసం ఎదురుచూశాడు. నేను అతని మొదటి వ్యాఖ్యాతని. ఎవరికి తెలుసు? బహుశా చివరి వాణ్ణిమో!

ఉదాహరణ: అజ్గర్ కరాయ్ నా చకారీ పంచీ కరాయ్ న కామ్, దాస్ మలూకా కహిగయే సబ్ కే దాతారామ్ యిప్పుడు దాన్ని అనువదించడానికి ప్రయత్నిస్తాను. యధాతథంగా కాదు. కానీ దాని బాధ్యత నాది కాదు. ఎందుకంటే బలహీనమయిన ఇంగ్లీషుకు అంతశక్తి లేదు.

మలూకా అంటున్నాడు! పాము బతకడానికి పనిచేయాల్సిన పన్నెండు లేదూ పక్షి వుద్యోగం చెయాల్సిన పన్నెండు. ఎందుకంటే ఉనికి అన్నిటికీ అన్నీ సమకూర్చింది.

అతను జోబ్రా యిష్టపడే వ్యక్తి. కొద్దిగా వెర్రి, ఎక్కువగా ధ్యానం వున్నవాడు అతను ధ్యానంలో ఎంత గాఢమయినవాడంటే అతనంటాడు.

మాలా జపోన్ న కర్ జిభ్యా జపోన్ నరాం, సుమిరన్ మేరా హరి కరేన్ మైన్ పాయా బిస్రాం.

ఎనిమిదవ సమావేశం

అన్వేషకుడిగా వుండు

పి.యస్. కంటిన్యూ.

మొదటి పుస్తకం ఫ్రెడరిక్ నీషే 'విల్ టు పవర్' అతను బతికివున్నపుడు దాన్ని ప్రచురించలేదు. అతని మరణానంతరమే ప్రచురింపబడింది. ఆ మధ్య కాలంలో మనం 'గొప్ప'వాళ్ళనుకునే వాళ్ళు ఆ రాత ప్రతి నుంచీ ఎంతో దొంగిలించారు.

ఆల్ఫ్రెడ్ ఆడ్లర్ ఒకానొక గొప్ప, సైకాలజిస్టు, ముగ్గురు సైకాలిజిస్టుల్లో, త్రిమూర్తుల్లో ఒకడు. తక్కిన యిద్దరు ఫ్రాయిడ్, యూంగ్. అతను దొంగ. ఆడ్లర్ తన సైకాలజీనంతా నీషే నుంచీ దొంగిలించారు.

ఆడ్లర్ 'మనిషి ప్రాథమిక సహజాతం విల్ టు పవర్' అన్నాడు. గొప్ప సంగతి మోసం చేస్తున్నది ఎవరు? యిప్పటికీ లక్షల మంది మోసగింప బడుతున్నారు. యిప్పటికీ ఆడ్లర్ని గొప్ప వ్యక్తి కిందే జమకడుతూ వున్నాం. అతను పిగ్గి. అల్పుడు. మరచి పోదగినవాడు.

బెర్మాడ్షా అతని ప్రాథమిక సైకాలజీని నీషే నుంచీ దొంగిలించాడు. అతను చెప్పిన వన్నీ కేవలం కొన్ని నీషే 'విల్ టు పవర్' లోని వాటిని ఆధారంచేసుకున్నవే.

మన భారతదేశానికి చెందిన గొప్ప సన్యాసి వున్నాడు. అతను ఆడ్లర్, షాలకు మరీ వెనకబడిలేడు. అతని పేరు ఆరవిందుడు. ఈ తరానికి చెందిన గొప్ప ఆధ్యాత్మిక వేత్తగా లక్షలమంది అతన్ని ఆరాధించారు! అతను 'సూపర్మాన్' ఐడియాను 'విల్ టు పవర్' రాత ప్రతి నుంచీ కాపీకొట్టాడు. శ్రీ అదవిందుడు మీడియోకర్ స్కాలర్. అంతకు మించి లాగాల్సిన పన్నేడు.

నీషే పుస్తకం అతను చనిపోయిన చాలా సంవత్సరాలు ప్రచురించ లేదు. అతని సోదరి అడ్లు పడింది. ఆమె గొప్ప 'వ్యాపార వేత్త' ఆమె అప్పటికే అచ్చయిన పుస్తకాల్ని అమ్మేది. ఏ సమయంలో 'విల్ టు పవర్' అచ్చేయాలో ఎప్పుడు బాగా అమ్ముడు పోతుందో అంతదాకా ఆమె ఆగింది. ఆమెకు నీషే ఫిలాసఫీతో, మానవత్వానికి అతను చేసిన

సేవతో ఏమీ సంబంధంలేదు

నీషే బతికి వున్నప్పుడు ఈ పుస్తకం ఎందుకు అనువదించలేదు? ఎందుకో నాకు తెలుసు. అది అతని తలకు మించిన పని. అతను జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తి కాడు. అతను భయపడ్డాడు. అది అచ్చేస్తే అతనికేమవుతుందో అని భయపడ్డాడు అది విస్ఫోటనాత్మక గ్రంథం! అతనెప్పుడూ దాన్ని తలకింద పెట్టుకుని పడుకునేవాడు. అది ఎవరిచేతుల్లో నయినా పడుతుందేమో, చెడ్డవాళ్ళ చేతుల్లో పడుతుందేమో అని భయపడ్డాడు. జనం అతని గురించి అనుకునేంత ధైర్యస్థుడు కాడతను. పిరికివాడు. అస్తిత్వానికి సంబంధించిన మార్గాలు విచిత్రమయినవి. కొన్ని సార్లు పిరికివాడి మీద కూడా నక్షత్రాల వాన పడుతుంది. నీషే పట్ల అదే జరిగింది

ఆడాల్ఫ్ హిట్లర్ తన పూర్తి ఫిలాసఫీని నీషే నించీ దొంగిలించాడు సరయిన పని చెయ్యడానికి సామర్థ్యం లేనివాడు హిట్లర్. అతను ఎంత బుద్ధిహీనుడంటే అతను యిండియాలో వుండాల్సిన వాడు. జర్మనీలో కాదు. ముక్కానందకు శిష్యుడు కావాల్సినవాడు. అతనికి మంచి పేరు నేను సూచిస్తాను. 'స్వామి యిడియటానంద! అతను అట్లాంటివాడు. మానవజాతి చరిత్రలో సూపర్ హ్యూమన్ ఇడియట్! అతను నీషేను అర్థం చేసుకున్నానని అనుకున్నాడు. నీషేని అర్థం చేసుకోవడం కష్టం. అతను సున్నితమైనవాడు, లోతయినవాడు, బలమైనవాడు. యిడియటానందకు అందనివాడు.

నీషే తనముఖ్య గ్రంథం తన మరణానంతరమే అచ్చుకావాలని ఆశించాడు. నేను అతని మరో గ్రంథం 'దస్ సోఫీక్ జరతూష్ట్ర' లెక్కించాను కానీ అది 'విల్ టు పవర్' ముందుదే. అది తాత్విక గ్రంథం కాదు. క్రమబద్ధంగా రాయబడింది. పేరాగ్రాపులుగా రాయబడింది. అది అచ్చయినా దాన్ని చాలామంది చదవలేదు. అవిడికి పట్టింది? ఎవడు ప్రయత్నం చేస్తాడు? విల్ టు పవర్, అర్థం చేసుకోడానికి చాలా ప్రయత్నం అవసరం. అది నీషే ఆత్మ సారాంశం. పైగా అతను పిచ్చివాడు. అర్థం చేసుకోడానికి మనం పరివర్తన చెందాలి.

ఈ రోజు గుర్తుచేసుకునే మొదటి పుస్తకమిది.

రెండోది: మళ్ళీ నేను పి.డి. ఔస్టెన్ స్కీని గుర్తుచేస్తున్నాను. నేను యిప్పటికే అతని రెండుపుస్తకాలు గుర్తుచేశాను. టెర్రియమ్ ఆర్గానమ్, అతను తన గురువు గూర్జయేఫ్ ని కలవకముందు రాసింది. గణిత శాస్త్రజ్ఞులకు ఆ గ్రంథం బాగా పరిచితం, కారణం ఔస్టెన్ స్కీ ఆ గ్రంథం రాసినప్పుడు గణిత శాస్త్రజ్ఞుడు. రెండో పుస్తకం 'ఇన్ సర్ప్ ఆఫ్ మిరాకులస్' గూర్జయేఫ్ తో చాలా ఏళ్ళు వున్న అనంతరం రాసింది.

రా! వచ్చి నా కళ్ళలోకి చూడు అక్కడ ఎట్లాంటి వాద నకూ ఆస్కారం లేదని నీకు తెలుస్తుంది. అక్కడ కేవలం ప్రకటన వుంటుంది. ప్రకటన ఎప్పుడూ నిజమైందే. వాదనలో తెలివి వుంది కానీ అది ఎప్పుడో కానీ సత్యం కాదు. సనాయ్, నా ఒకానొక ప్రేమ వ్యవహారం. నేను యిష్టపడినా అతిశయించి చెప్పలేను. సనాయ్ సూఫీతత్వ సారాంశం.

యింగ్లీషు పదం సూఫీయిజం అన్న దానికి ఆధారం 'తసావుఫ్'. తసావుఫ్ అంటే స్వచ్ఛమైన ప్రేమ అని అర్థం. సూఫీయిజంలో సూఫీ అంటే ఉన్ని సూఫీ అంటే ఉన్ని కంబడి కప్పుకున్న వాడు. సూఫీలు నల్లని టోపీ, తెల్లటి అంగీ ధరించేవాళ్ళు. తర్కం, హెతువు లేదు. పిచ్చివాడు. అలావుంటాడు 'నా' లాగా వాళ్లు నువ్వు యిష్ట పడినా, ఇష్టపడుకున్నా వాళ్ళు వాళ్ళలాగా వుంటారు. నువ్వు ప్రేమించినా, ద్వేషించినా అలాగే వుంటారు. వాళ్ళ ఎట్లాంటి ప్రత్యామ్నాయాన్ని ఇవ్వరు. నువ్వు వాళ్ళకు అనుకూలంగానో, వ్యతిరేకంగానో వుంటావు, మరోలా వుండటలేవు. అది మార్మిక ఉల అద్భుతం. నన్ను దగ్గరగా వచ్చి చూసిన వాళ్ళు నాకు మిత్రుడు శత్రువులో అవుతారు చూడండి! నేను కొన్నిసార్లు కవిత్వం కల్లుతాను పిచ్చివాడు ఏమైనా చెయ్యడానికి సమర్థుడు.

సనాయ్, ఎట్లాంటి వాదనలూ లేకుండా కొన్ని ప్రకటనలు చేస్తాడు అతను అది అంతే, అంటాడు. నువ్వు, ఎందుకు?, అని అడగలేవు. అలా అడిగావనుకో 'షటప్! అక్కడ ఎట్లాంటి 'ఎందుకూ' లేదు, అంటాడు

నువ్వు గులాబీ పువ్వుని ఎందుకు?, అని అడగలేవు

నువ్వు మంచుని, ఎందుకు, అని అడగలేవు

నువ్వు నక్షత్రాల్ని ఎందుకు, అని అడగలేవు

అట్లాంటప్పుడు సనాయ్ లాంటి జనాల్ని ఎందుకడుగుతావు?

వాళ్ళు నక్షత్రాల, పూల, మంచు ప్రపంచాలు

వాళ్ళు వాదించరు.

నేను సనాయ్ ని ప్రేమిస్తాను, మరచిపోను

నేనతన్ని గుర్తుచేసేవాణ్ణి కాను. ఎందుకంటే అతన్ని నాకోసమే అట్టిపెట్టుకుండా మనుకున్నాను. నా హృదయంలో దాచుకుండామనుకున్నాను. కానీ పోస్టు స్క్రిప్ట్ లో నీ హృదయాన్ని కూడా ఆవిష్కరించవచ్చు.

మా నాన్న నాకు వుత్తరాలు ఆ విధంగానే రాసేవాడు. ఆ వుత్తరం చాలా సంక్షిప్తంగా వుండేది. అక్కడ అంతకు మించి రాయడానికి ఏమీ వుండేది కాదు. ఆయన మళ్ళీ

పి.యస్. అని పెట్టి రాసేవాడు. నేను ఆశ్చర్యపడేవాణ్ణి, ఆయన యింకా ఏం మరచి పోయాడా అని, అప్పుడు ఆయన మరేదో విలువైంది అక్కడ రాసేవాడు. అప్పుడు పి.యస్. అక్కడ సరిపోయేదికాదు. అక్కడ మరో పి.పి.యస్.! మైగాడ్! యింకా ఏం మరచిపోయాడా అని ఆశ్చర్యపోయేవాణ్ణి, కానీ చిత్రంగా అప్పటికి వుత్తరంలో రాయని మరో ముఖ్య విషయం ప్రస్తావన వుండేది. పి.యస్. అంటేనే ముఖ్యమయిన విషయం. పి.పి.యస్ అంటే మరింత ముఖ్యమైంది.

మా నాన్న లేరు, కానీ నేనాయన్ని కొన్ని సందర్భాల్లో గుర్తు తెచ్చుకుంటాను. నేను ఆయన్నా ప్రవర్తిస్తున్న క్షణాల్లో హఠాత్తుగా గుర్తు తెచ్చుకుంటాను. నేను ఆయన ఫోటో చూసినపుడు నాకూ డెబ్బయి అయిదేళ్ళ నుకుంటాను. దేవుడి యిష్టాన్ని బట్టి అప్పటికి నేనూ ఆయన్నా వుంటాను. నేను నా చివరిశ్వాస దాకా ఆయనకు ప్రతినిధిగా వుండడానికి సంతోషిస్తాను.

దేవరాజ్! -నేను దేవగీత్ కు బదులుగా దేవరాజ్ అని పొరపాటున పిలవడం లేదు కదా! నా వుద్దేశంలో దేవరాజ్ - నువ్వు సంగతి గుర్తు తెచ్చు కోవాలి. అనారోగ్యంలో కూడా నా శరీరం అచ్చం నా తండ్రి శరీరంలా పనిచేస్తుంది. ఆ విషయంలో నేను గర్విస్తాను. మా నాన్న ఆస్తాతో బాధపడ్డాడు. నేను ఆస్తాతో బాధపడినప్పుడల్లా ఈ శరీరం నా తండ్రి నించి వచ్చిందని తలచుకుంటాను. ఆయన డయాబెటిక్ అందువల్ల నేనూ. ఆయనకు మాట్లాడడం యిష్టం. నా జీవితమంతా నేను మాట్లాడడం తప్ప ఏమీ చెయ్యలేదు. నేను అన్ని విధాలా అతని కొడుకుని.

అతను గొప్ప తండ్రి. ఆయన నా తండ్రి అనికాదు ఎందుకంటే అతను తండ్రి అయినా అతని గొప్ప అతని కొడుకు పాదాల్ని తాకి అతని శిష్యుడయ్యాడు. అది ఆయన గొప్పతనం. అప్పటి దాకా ఏ తండ్రి ఆ పని చెయ్యలేదు. ఈ మొరటు ప్రపంచంలో ఆ పని మళ్ళీ జరుగుతుందని అనుకోను. అది అసాధ్యం. తండ్రి, కొడుకు శిష్యుడుగా మారడం బుద్ధుని తండ్రి అసహనంగా భావించాడు. నా తండ్రి క్షణం కూడా అలా భావించలేదు.

అసలు బుద్ధుని తండ్రి బుద్ధుని శిష్యుడు కావడం చాలా సులభం. ఎందుకంటే బుద్ధుడు ఫలానా మతాన్ని సృష్టించబోయేవాడు. పైగా సన్యాసి, నా లాంటి వాడికి శిష్యుడు కావడం చాలా కష్టం. నేను ఎట్లాంటి గుర్తింపు పొందిన మతానికీ చెందిన వాణ్ణి కాను. ఆ విషయానికి సంబంధించి నాకు ఎంతో సంతృప్తి. ఏదో ఒక కేటగిరీకి చేరడం నాకు అసహ్యం. అట్లాంటి సన్యాసుల్ని స్వర్గంలో చూస్తే వెంటనే నేను అక్కణ్ణించి వెనక్కి

తొమ్మిదవ సమావేశం

ఇప్పుడు నా సమయం. నాకు తెలిసినంతవరకూ డెంటిస్టు ఛెయిర్లో ఎవరూ మాట్లాడతారని నేననుకోను. ఆ విషయంలో నేను గర్వపడుతున్నాను. బుద్ధులు నన్ను చూసి ఈర్ష్యపడతారనుకుంటాను. పి.యస్. కొనసాగిద్దాం.

ఈ రోజు మొదటిపుస్తకం. 'ద డిస్టినీ ఆఫ్ ద మైండ్. రచయిత హాస్. అతని పేరు ఎట్లా పలకాలో నాకు తెలీదు (ఇంగ్లీషులెటర్పెట్టాలి) నేను హాస్ అన్నాను అది గంభీరమయింది. అందుకని అంత ప్రసిద్ధగ్రంథం కాదు. బహుశా ఈ హాస్' జర్మన్ అయివుంటాడు. అతను ఎంతో విలువైన గ్రంథాన్ని రాసినప్పటికీ అతను కవికాడు. గణితశాస్త్రజ్ఞుడిలా రాస్తాడు. ఫిలాసియా, అన్న పదాన్ని నాకిచ్చిన వాడతను.

ఫిలాసఫీ 'అంటే' 'వివేకం పట్ల ప్రేమ! ఫిలో, అంటే ప్రేమ, సోఫియా, అంటే వివేకం. కానీ దీని దర్శనం, అన్నదానికి అన్వయించడానికి వీలుపడదు. అది సమస్తాన్ని చూసే తూర్పు దృష్టి. ఫిలాసఫీ మొరటుంది.

అతని పుస్తకం 'డెస్టినీ ఆఫ్ ద మైండ్' లో హాస్ దర్శనకు ఫిలాసఫీ బదులు ఫిలాసియా అని వాడాడు.

ఇది ప్రాశ్చాత్యాన్ని సన్నిహితం చేసిన ఒకానొక గ్రంథం కేవలం సన్నిహితం. పుస్తకాలు అంతకు మించి చెయ్యలేవు. కలయికకు కావలసింది మనిషి. పుస్తకం కాదు. కానీ హాస్ 'ఆ మనిషి కాదు ఆ పుస్తకం అద్భుతమైంది. నిజమైన బుద్ధుని, జీసెస్, మహమ్మద్ల కలయిక అతని స్థాయికి మించింది. అతను అక్కడ మామూలు మనిషి. దానికి ధ్యానం అవసరం. హాస్ ఎప్పుడైనా ధ్యానం చేశాడని నేననుకోను. అతనికి ఏకాగ్రత వుంది. జర్మన్లకు ఏకాగ్రత గురించి బాగా తెలుసు. కాన్సన్ట్రేషన్ గురించి, కాన్ సన్ట్రేషన్ క్యాంపుల గురించి బాగా తెలుసు. చూశారా? నేను మెడిటేషన్ క్యాంపులు పెడితే, వాళ్ళు కాన్సన్ట్రేషన్ క్యాంపులు పెట్టారు. కాన్సన్ట్రేషన్ జర్మన్. మెడిటేషన్ కాదు. ఎప్పుడయినా ఒకసారి జర్మన్లలో కూడా ధ్యాని కనిపిస్తాడు. అయినా అదేమీరూలు కాదు.

నా రెండో పేరు 'ఎక్హార్ట్' అతను ప్రాచ్యంలో పుట్టివుంటే అతన్ని ప్రేమించే వాణ్ణి, జర్మన్లలో పుట్టడం, కైవల్యం గురించి మాట్లాడడం కష్టమైన సంగతి. కానీ పాపం ఆ వ్యక్తి

ఇరవై నలుగురు జైన తీర్థంకరులు రాజులు కృష్ణుడు రాజు, రాముడు రాజు అందరూ సంపన్నులు, బాగా సంపన్నులు. యిది ఒక విషయం చెబుతోంది. అక్కడ నేను చెబుతున్న సంపన్నత వుంది. అహం కోల్పోయిన వాడు సంపన్నుడు.

బొమ్మ కొన్ని విషయాలు చెప్పాడు చాలా కొన్ని. అతను అన్నీ చెప్పలేడు కూడా కాబట్టి ఆందోళన వద్దు. నేను ఒకటే గుర్తు చేయాలనుకుంటున్నా. హృదయం దేవుని ఆలయం. అవును బొమ్మ. అది హృదయం, మేధస్సుకాదు.

నాలుగు: ఇద్రిస్ షా. నేను అతని పుస్తకాలు వేటిన్ గుర్తు చెయ్యడం లేదు. ఎందుకంటే అద్భుతమయినవి. నేను అతని పుస్తకాలన్నీ రెకమండ్ చేస్తాను.

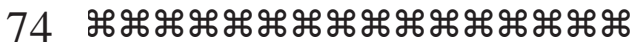
భయపడకండి నేను పిచ్చివాణ్ణి. ఏదీ నన్ను మామూలు మనిషిని చేయలేదు. ఐతే యిద్రిస్ షా అన్ని పుస్తకాలకన్నా ఒకటి ఉన్నత శిఖరాలకు చెందింది. అన్నీ గొప్పవే, ఒకటి గుర్తు చేస్తాను. అది వజ్రం. ఆ గ్రంథం. ద సూఫీష్. ఈ గ్రంథం విలవకట్టలేనిది.

ఆటంకం కలిగించకండి. యిది అద్భుతమైంది. మాట్లాడమన్నది నాకు చాలా సులభమైంది. నేను నిద్రపోయేటప్పుడు కూడా మాట్లాడగలను ఇంతో హేతుబద్ధంగా మాట్లాడగలను మంచిది.

నేను ఎప్పుడు ఇట్లాంటి గ్రంథాన్ని చూసినా ఎప్పుడూ అభినందిస్తాను ఈ గ్రంథం అద్భుతమైంది. ఈ సూఫీ గ్రంథం అర్థం చేసుకుంటే మనల్ని మనం అర్థం చేసుకున్నట్లు, ముల్లానసిరుద్దీన్ ని పాశ్చాత్య ప్రపంచానికి పరిచయం చేసినవాడు ఆయన. ఆయన ఆవిధంగా గొప్ప సేవచేశాడు. దానికి ఆయనకు ప్రతిఫలమందలేదు. పాశ్చాత్యం అతన్ని ఎల్లకాలమూ గుర్తుంచుకోవాలి. నసి రుద్దీన్ కథల్ని ఇద్రిస్ షా అద్భుతంగా ఆవిష్కరించాడు. అనువదించడంలో ప్రతిభ ప్రదర్శించాడు. నేను అతని పుస్తకాలన్నీ చేరుస్తున్నాను.

నా నెంబర్ కరక్టేనా?

యస్ ఓషో!

ఐదు: నేను యింకోవ్యక్తిని చేరుస్తున్నా. అతను అలెన్ వాట్స్. అతన్ని అన్ని గ్రంథాల్ని చేరుస్తున్నాను. నాకు అతనంటే ఎంతో యిష్టం. నేను వేరు వేరు కారణాల వల్ల బుద్ధుణ్ణి యిష్టపడతాను. వీరు వేరు కారణాల వల్ల సాలమన్ ని యిష్టపడతాను. వాళ్ళ జ్ఞానోదయం పొందినవాళ్ళు. అలెన్ వాట్స్ కాదు. అతను అమెరికన్ అమెరికాలో పుట్టినవాడు కాదు. అదొక్కటే అతని ఆశ, అమెరికాకి వలసపోయాడు. కానీ అతను చాలా అపురూపమైన, విలువైన గ్రంథాలు రాశాడు. 'ద వే ఆఫ్ జెన్' అతని ముఖ్యమయిన గ్రంథం, గొప్ప అవగాహనతో నిండిన గ్రంథమిది. అతను జ్ఞానోదయం పొందకపోయినా అది అద్భుత 74

గ్రంథం.

నువ్వు జ్ఞానోదయం పొందితే గప్పుడు నువ్వేం చెప్పినా అద్భుతంగా వుంటుంది. నువ్వు జ్ఞానోదయం పొందనపుడు చీకటి గదిలో వున్నపుడూ చిన్ని కిటికీలోని కాంతి అయినా అపురూపంగా వుంటుంది. అలెన్ వాట్స్ తాగుబోతు. అయినా అతను ఎంతో జ్ఞానానికి సన్నిహితుడు. ఓసారి అతన్ని క్రిస్టియన్ ఫ్రెస్టుని చేశారు. ఎంత దురదృష్టం! కానీ అతను దాన్ని వదిలేశాడూ. చాలా కొద్ది మందికే అలా వదలగలిగే శక్తి వుంటుంది. అతను దాన్ని వదిలి శూన్యంగా మిగిలాడు. కానీ ఒక భోధిధర్ముడుగా, ఓషోగా, రింజాయ్ గా మిగిలాడు. అలెన్ వాట్స్ బుద్ధుడు కాకుండా చాలా కాలం వుండలేడూ. ఎప్పుడో చాలా కాలం క్రితం చనిపోయాడు. అతను స్కూలును వదిలిపెట్టే సమయంలోనే చనిపోయాడు. నాదగ్గరికీ రావడానికి. నేను యిట్లాంటి వాళ్ళ కోసం ఎదురుచూస్తున్నా వాళ్ళలో అలెన్ వాట్స్ ఒకడు. నేను అతని కోసం ఎదురు చూస్తున్నా.

ఆరు: ఇంతకు ముందే నేను ఒక పేరు సందర్భవశాత్తు గుర్తు చేశా.

అతని పేరు రింజాయ్. అతని ప్రవచనాల సంకలనం నా ఆరో గ్రంథం. నా నెంబర్ కరెక్టేనా?

‘అవును ఓషో’ అయితే మంచిది. నువ్వేదో ఆషూతో గుసగుసలాడు తున్నావు. నాకు ఆశ్చర్యమేసింది. నిన్ను ఆటంకపరుస్తున్నందుకు క్షమించు. నువ్వు నీ నోట్స్ మీద మరీ ఎక్కువ ఏకాగ్రతగా వున్నావు.

రింజాయ్: అతని చైనా పేరు లినిఛి. జాపాన్ భాషలో రింజాయ్ నేను జపాన్ పేరు తీసుకున్నాను. ఎందుకంటే రింజాయ్ అన్న పేరు అందంగా వుంది. సౌందర్యాత్మకంగా ఉంది.

‘సేయింగ్స్ ఆఫ్ రింజాయ్’ విప్లవాత్మకమయింది. వుదాహరణకి అతను బుద్ధిహీనులారా! బుద్ధుణ్ణి అనుసరించేవాళ్ళారా! అతన్ని వదిలి పెట్టింది. మీరు అతన్ని వదిలిపెడితే కానీ అతన్ని కనిపెట్టలేరు! రింజాయ్ బుద్ధుణ్ణి ప్రేమించాడు గనకే అలా అన్నాడు. ఇంకా మీరు బుద్ధుని పేరును ఉపయోగించే ముందు పేరు అన్నది యధార్థం కాదని గుర్తుపెట్టుకోండి. పగోడా బయట వున్న బుద్ధుడు నిజమైన బుద్ధుడు కాడు. నీలో వున్న బుద్ధుడు నిజమైన బుద్ధుడు. నువ్వు అతని పట్ల స్పష్టతో లేవు. అతని చెప్పేది వినడం లేదు. అతను నిజమైన బుద్ధుడు. నువ్వు బాహ్యంలో వున్న బుద్ధుని వదిలి పెట్టు. లోపలి బుద్ధుడు రంగంలోకి వస్తాడు. అన్నాడు ఇంకా ఎట్లాంటి సిద్ధాంతమూ లేదు. ఎట్లాంటి బోధనా లేదు అన్నాడు. కానీ గుర్తుంచుకోండి.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ 75 ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

ఫాసిస్టు కూడా అడాల్ఫ్ హిట్లర్ అనుయాయి. జర్మన్ చేసే పనిని నమ్మలేను. అతనెంతో ప్రతిభావంతుడు, నైపుణ్యం తెలిసిన వాడు కానీ మతిస్థిమితం లేని పిచ్చివాడయిన హిట్లర్ ని సపోర్టు చేశాడు! నాకు ఆశ్చర్యమేస్తుంది!

ఆ పుస్తకం మంచిది. మళ్ళీ నా శిష్యులకు కాదు మరీ పిచ్చితనంతో పరాకాష్ఠకు చేరిన వాళ్ళకోసం ఆ పుస్తకం మీరు పిచ్చితనంలో శిఖర స్థాయిలో వుండే 'టైం అండ్ బీయండ్' చదవండి. అదీ కచ్చితంగా అర్థం చేసుకోలేని గ్రంథం, అది నీ తలమీద సుత్తితో బాదుతుంది. అందులో కొన్ని అందమయిన మెరుపులున్నాయి. ఎవరయినా నిన్ను సుత్తితో తలమీద కొడుతూ వుంటే పగటి పూట కూడా నువ్వు నక్షత్రాల్ని చూడవచ్చు. ఈ పుస్తకం అలాంటిది. దాంట్లో కొన్ని నక్షత్రాలున్నాయి.

ఆ పుస్తకం పూర్తికాలేదు. మార్టిన్ హెడెగర్ రెండో భాగం తెస్తాను ప్రామీస్ చేశాను. జీవితమంతా ప్రామిస్ చేస్తూనే వున్నాడు. రెండో భాగం రాయనేలేదు. థాంక్ గాడ్! నేననుకోవడం అతను రాసిన మొదటి భాగమే అతనికి అర్థం కాలేదనుకుంటా. అట్లాంటపుడు రెండోభాగం ఎలా మొదలు పెడతాడు!

మూడు: యిది పూర్తిగా పిచ్చలో మునిగిపోయిన వాళ్ళకోసం ఎవరయితే సైకోథెరపీ, సైకోఎనాలసిస్ యివన్నీ దాటిపోయి వుంటారో. సహాయాలేవీ పనిచేయని స్థితిలో వుంటారో వాళ్ళ కోసం ఈ మూడో పుస్తకం మళ్ళీ జర్మన్ది.

అతను లుడ్విగ్ పిట్టింగ్టన్, ఆ పుస్తకం శీర్షిక వినండి. ట్రాక్లసన్ లాగిన్ ఫిలాసఫికాస్ జీ.యి. మోర్ లాంటి వ్యక్తి అతను గొప్ప ఇంగ్లీషు ఫిలాసఫర్, బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్, యింక్ గొప్ప ఫిలాసఫర్. అతను ఇంగ్లీషు ఫిలాసఫర్ కాదు, ప్రపంచానికీ గొప్ప ఫిలాసఫర్- ఆ యిద్దరూ పిట్టింగ్లోనే తమ కన్నా గొప్పవాడన్నాడు.

లుడ్విగ్ విట్టింగ్ టన్ ప్రేమాస్థుడు. నేనతన్ని ద్వేషించడమే నాకతనంటే అయిష్టం లేదు. నేనతన్ని యిష్టపడతాను, ప్రేమిస్తాను కానీ అతని పుస్తకాన్ని కాదు. అతని పుస్తకం అంతా బస్కెట్ బాల్ తియ్యడం, జిమ్నాస్టిక్స్, ఒక్క విలువైన మాట ఎక్కడో అన్నడ పేజీలకు పేజీలు తిప్పిన తరువాత తగుల్తు వుంటుంది.

ఉదాహరణకి 'ఏదయితే చెప్పలేనిది వుంటుందో అది చెప్పకూడదు, వ్యక్తి దాన్ని గురించి మైనం పాటించాలి. ఈ అద్భుతమయిన వాక్యం. ఈ వాక్యం ఈ వాక్యం నించీ సన్యాసులు, మార్మికులు, కవులు కూడా ఎంతో నేర్చు కోవచ్చు. దేన్ని గురించి మాట్లాడ కూడదో దాన్ని గురించి మాట్లాడకూడదు.

ఎట్టింగ్టన్ గణితశాస్త్ర రీతిలో రాశాడు. చిన్నా వాక్యాలు, కనీసం ప్రేరాగ్రాపులు
 ✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠ 80 ✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠

కూడా కాదు. సూత్రాలు చెయ్యి దాటిపోయిన పిచ్చివాడికి ఈ పుస్తకం ఎంతో వుపయోగపడుతుంది. యిది అతని ఆత్మ మీద కొడుతుంది. తలమీద మాత్రమే కాదనీ అస్తిత్వంలోకి గోరు దూసుకుపోయినట్లు అది పీడకల నించీ లేపుతుంది.

లుడ్విగ్ విట్టింగ్ స్టీన్ ప్రేమా స్వదుడూ అతనికి ఆక్స్ఫర్డ్ యూనివర్సిటీలో ఉన్నతమయిన పదవిని ఆఫర్ చేశారు. కానీ అతను తిరస్కరించాడూ. అందుకనే అతన్ని నేను యిష్టపడతాను రైతుగానో, చేపలు పట్టెవాడుగానో వుంటానన్నాడు. అతను ప్రేమాస్థదడు. యిది జీన్ పాల్ సారేని మించిన అస్తిత్వవాదం నిజానికి వెట్టింగ్ స్టీన్ అస్తిత్వం గురించి, అస్తిత్వ వాదం గురించి మాట్లాడలేదు. దాంట్లో జీవించాలి. వేరే దారి లేదు.

విట్టిన్ స్టీన్ జి.యి.మోర్, బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్ల కింద చదువుకున్నప్పుడు యీ పుస్తకం రాశాను. యిద్దరు ప్రసిద్ధులయిన బ్రిటిష్, జర్మన్ ఫిలాసఫర్లు త్రాక్టాటన్ లాగిన్ ఫిలాసఫికల్ రూఫొందడానికి ఆ పునాది చాలు నాకు విట్టింగ్ స్టీన్ జి.యి.మోర్, రస్సెల్ దగ్గర కన్నా గూర్జియేఫ్ పాదాల దగ్గర కూచున్నట్టనిపిస్తుంది. అతనికి అదే సరయిన చోటు. కానీ అతను మిస్సయ్యాడు.

బహుశా యింకోసారి, యింకో జన్మలో యితనికి నాకు కాదు. నాకిది చాలు నాకిది చివరి జన్మ. అతనికి కనీసం ఒకసారి గూర్జియేఫ్ లేదా ఛాంగ్టు, లేదా బోధిధర్మ సాహచర్యం అవసరం మోర్, రస్సెలు కాదు. వైట్ హెడ్ కాదు. అతను వీళ్ళ సాహచర్యంలో వున్నాడు. వీళ్ళ సరయిన వాళ్ళు కారు. రైట్ మాన్ రాంగ్ కంపెనీ. అది అతన్ని నాశనం చేస్తుంది.

నా అనుభవం రైట్ కంపెనీలో రాంగ్ పర్సన్ కూడా రైట్ అవుతాడు. అంతేకాక అది యిటూ అటూ ఐనా ఫరవాలేదు. కానీ యిది జ్ఞానోదయం పొందని మనుషులకే యిది వర్తిస్తుంది. మంచయినా, చెడ్డయినా జ్ఞానోదయం పొందిన మనిషిని ప్రభావితం చెయ్యలేవు. అతను ఎవరితోనయినా కలిసి వుండగలడు. జీసెస్ (వేశ్య)ముగ్ధతనతో, బుద్ధుడు హంతకుడితో, ఆ హంతకుడు తొమ్మిది వందల తొంభయి తొమ్మిది మందిని చంపి వెయ్యి సంఖ్య పూర్తి చేస్తానన్న హంతకుడితో అతను బుద్ధుణ్ణి చంపడానికి సిద్ధపడ్డాడు. అట్లా బుద్ధుణ్ణి కలిశాడు.

ఆ హంతకుడి పేరు తెలీదు. జనం అతనికిచ్చిన పేరు అంగులీ మాలుడు వేళ్లతో దండలల్లి వేసుకున్నవాడు. చంపిన వాళ్ల వేళ్లతో కస్సిన దండ అది.

అతనికి బుద్ధుడు ఎదురయ్యాడు. అతను 'ఆగు' అన్నాడు.

బుద్ధుడు! మిత్రమా! నేను జనాలకు చెబుతున్నది యిలాగే, ఆగు అంటే వాళ్లు ఎవరూ వినడం లేదు.

అంగుళీమాలుడు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. ఈ మనిషికేమయినా పిచ్చా? అనుకున్నాడు. బుద్ధుడు అంగుళీమాలుడి దగ్గరగా వెళ్ళాడు.

అంగుళీమాలుడు ఆగు నాగురించి నువ్వు విన్నట్లు లేవు. నేను హంతకుణ్ణి ఇప్పటిదాకా తొమ్మిది వందల తొంభయి తొమ్మిది మందిని చంపి వారి వేళ్లతో అల్లిన దండను మెడలో ధరించాను. వెయ్యికి ఒకడు తక్కువ నిన్ను చంపి ఆ సంఖ్య పూర్తి చేస్తాను. కానీ నువ్వు చాలా అందంగా కనిపిస్తున్నావు. నిన్ను చంపాలనిపించలేదు. అటువేపు తిరిగి వెళ్లిపో అన్నాడు.

బుద్ధుడు నా జీవితంలో ఎప్పుడు నేను ఎనక్కి తిరగలేదు నేను నలభయ్యిళ్లకు ముందు ఆగాను. అప్పటినుంచీ ఆగడం లేదు. చంపడం గురించి అంటావా? నువ్వెట్లాగూ ఆ పనిచేస్తావు. ఐనా పుట్టిన వాడు చనిపోక తప్పదుకదా! అన్నాడు.

అంగుళీమాలుడు బుద్ధున్ని చూశాడు. బుద్ధుణ్ణి చూసిన క్షణంలో అతనో ఒక్కసారిగా పరివర్తన కలిగింది. బుద్ధుని కాళ్ల మీద పడ్డాడు. అంగుళీ మాలుడు బుద్ధుణ్ణి మార్చలేదు. బుద్ధుడే అంగుళీమాలుణ్ణి మార్చాడు. వేశ్య అయిన మగ్ధలీనా సీసెస్ ను మార్చలేదు. జీసెస్ మాగ్ధలీనాను మార్చాడు.

కాబట్టి నేను చెప్పింది. మామూలు మనుషులకు వర్తిస్తుంది. మేలుకొన్న వాళ్ళకి కాదు. విట్టింగ్ స్టీన్ మేలుకొనే వ్యక్తిగా మారే వీలుంది. ఈజీవితంలో కాలేదు. అతను రాంగ్ కంపెనీలో వున్నాడు. కాబట్టి మూడో డిగ్రీ పిచ్చివాళ్లకు అతని పుస్తకం వుపయోగకరం. దాన్నించీ వాళ్లకు వుపయోగముంది. వాళ్ళు మామూలు మనుషుల్లాగా మారే వీలుంది.

నాలుగు: నాలుగో పేరు చెప్పేముందు నేను ఉనికికి నా వినమ్ర కృతజ్ఞతలు చెప్పదలచుకున్నాను. యిప్పుడు నేను నెంబర్లు దాటిన వ్యక్తి గురించి చెప్పబోతున్నాను. అతని పేరు విలకీర్తి అతని పుస్తకం పేరు 'నిర్దేశ సూత్రం' మా విమలకీర్తి ఒక్కడే విమలకీర్తికాడు. విమలకీర్తి వల్ల అతనికి విమలకీర్తి అని పేరు పెట్టాను. అతనిపుస్తకం గురించి చెప్పబోతున్నాను. అతని ప్రకటనలు విమల కీర్తినిర్దేశ సూత్రం. నిర్దేశిస్తూ అంటే మార్గదర్శకాలు.

విమలకీర్తి అద్భుతమైన వ్యక్తుల్లో ఒకడు చివరికి బుద్ధుడు కూడా అతన్ని చూసి ఈర్ష్యపడతాడు. నాజునికి అతను బుద్ధుని శిష్యుడు. అతను సాధారణమయిన శిష్యుడు
82

కాదు. బాహ్యంగా అట్లా ప్రదర్శించుకోలేదు. అతనంటే బుద్ధుని శిష్యులు భయపడే వాళ్లు. అతను శిష్యుడుగా చేరడం వాళ్ళ కిష్టం లేదు. అతన్ని చూసినా, మాట్లాడినా వాళ్ల పనిపనట్లే. ‘షాక్’ యివ్వడంలో ఆత్మీయుడు గూర్జయేఫ్ అతన్ని యిష్టపడేవాడు. ఏమో గూర్జయేష్ కూడా షాకయ్యేవాడేమో!

అతని ఆరోగ్యం బాగా లేకపోతే బుద్ధుడు సారి. పుత్రుడు మీరు చెప్పన దానికి ఎప్పుడు నేను కాదనలేదు. కాని యిప్పుడు చెప్పక తప్పడం లేదు, నేను ఆయన దగ్గరికి వెళ్ళను, ఆ మనిషి చాలా దారుణమయిన మనిషి అతను మరణశయ్యపై నించీ కూడ మంటలు పుట్టిస్తాడు అన్నాడు.

ఎవడూ ఈ గ్రంథం గురించి పట్టించుకోలేదు. కారణం యిది ఏమతానికి చెందింది కాదు. కనీసం ‘బుద్ధు’లకు సంబంధించి కాదు. పైగా అతను కనీసం బుద్ధుని శిష్యుడు కాదు. జనం పైపైవి చూస్తారు. అంతస్సారాన్ని విస్మరిస్తారు. నేను నిజమైన సత్యాన్వేషకులు ఈ పుస్తకం చదవాలంటాను వాళ్లకి యిందులో వజ్రాలు దొరుకుతాయి.

బదు: నేను మళ్ళీ జె. కృష్ణమూర్తిని రంగంలోకి తీసుకురావాలను కంటున్నా. పుస్తకం పేరు ‘కామెంటరీస్ ఆన్ లివింగ్’ అవి చాలా సంపుటా లున్నాయి.

కామెంటరీస్ ఆన్ లివింగ్ ‘అతనిడైరీ. ఎప్పుడయినా ఒకప్పుడు ఏదో ఒక విషయం గురించి డైరీ రాస్తాడు. అండమైన సూర్యాస్తమయం, ప్రాచీన వృక్షం, లేదా ఓ సాయంకాలం, పక్షులు గూళ్ళకు తిరిగి రావడం, ఏవిషయ మైనా-నది సముద్రం కేసీ స్వాగతం, అతను పది ఫీలయితే దాన్ని రికార్డు చేశాడు. ఆపుస్తకమలా రూపోందింది.

అదేం పద్ధతి పధకంతో రాసింది కాదు. అది డైరీ, కానీ అది చదివితే చాలు అది నిన్ను యింకో ప్రపంచంలోకి తీసుకెళ్తుంది. ఒక సౌందర్య ప్రపంచంలోకి, మరింత మంచి ప్రపంచంలోకి, అందం నిండిన ప్రపంచంలోకి నాకన్నీళ్ళు చూశావా?

నేను ఆ పుస్తకం విప్పి యిప్పుడు చదవలేదు, ఆపుస్తకాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకుంటే చాలు నాకళ్ళలో నీళ్ళు కదుల్తున్నాయి. నాకా పుస్తకమంటే యిష్టం . అది చాలా గొప్ప గ్రంథాల్లో ఒకటి యింతకు ముందు నేను ‘ఫస్ట్ అండ్ లాస్ట్ ఫ్రీడమ్’ అనునది కృష్ణమూర్తి గొప్ప పుస్తకమన్నావు. కానీ యిది పుస్తక రూపంలోంది కాదు డైరీ

ఆరు: ‘నా నెంబరు కరక్టేనా?’

‘యస్. ఓషో!’

‘యస్ వినడం బావుంది, ఫలవంతంగా, ప్రసారవంగంగా వుంది. దానికి తగినంత కృతజ్ఞతలు తెలపలేకపోతున్నా. నాకు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వేలకొద్దీ సన్యాసులున్నారు.

వాళ్ళకంతా 'యస్ ఓషో' అని పాడుతున్నారు. ఈ భూగోళంలో కానీ, మరేయితర గ్రహంలో కానీ నా అంత అదృష్టవంతుడెవరూ ఉండరనే అనుకుంటున్నాను.

ఆరోపుస్తకం మళ్ళీ దాని పేరు 'కామెంటర్స్'. అది 'మారిస్ నికెల్' అద్భుతమైన ఊడు సంపుటాల గ్రంథం. ఈ సాయంత్రమ గుడియాను అసలు నికోల్ అన్న దాని యింగ్లీషు ఉచ్చారణ ఏమిటని అడిగాను. ఆమె నికిల్ అంది.

నాజీవితమంతా అతన్ని 'నికోల్' పిలుస్తున్నా. స్పెల్లింగ్ను బట్టి అలు పిలుస్తున్నా. యిప్పుడు 'నికిల్' అనమంటే ఎట్లా? గుడియా చెబితే అలాగే అంటా.

నికోల్ గూర్జయేఫ్ శిష్యుడు జాస్టెన్స్కీలాగా చివర్న వ్యతిరేకించేవాడు కాడు. జూడాస్ చివరి శ్వాసదాకా దాన్ని దాట కూడా నిజమైనా శిష్యుడుగానే వున్నాడు. నికోల్ 'కామెంటరీస్' విస్తృతమైనవి, వృహత్ సంపుటాలు, ఎవరయినా వాటిని చదివారా. అన్నది నాసందేహం వేలవేల పేజీలు. కష్టపడిన వాడికి ఫలితముం టుంది. నావద్దేశంలో నికోల్ 'కామెంటరీస్' ప్రపంలోని గొప్ప గ్రంథాల్లో ఒకటి.

ఏడు: మళ్ళీ యింకో గూర్జయేఫ్ శిష్యుడి గ్రంథం.

హర్ట్మాన్ రాసిన 'అవర్ లైఫ్ విత్ గూర్జయేఫ్-హర్ట్మాన్-నిజానికి అతనిపేరును ఎలా వుచ్చరించాలో నాకు తెలీదు. యిక్కడో ఎవరో 'హసకిస' మంటున్నట్లు న్నారు. ఐనా ఉచ్చారణ గురించి బాధపడకండి. హర్మాన్, అతని భార్య యిద్దరూ గూర్జయేఫ్ శిష్యులు హర్ట్మాన్ సంగీతకారుడు. గూర్జయేఫ్ నృత్యా లకు సంగీతాన్నందించేవాడు. గూర్జయేఫ్ నాట్యల్ని ధ్యానాలుగా ఉయోగించివాడు శిష్యులకోసం కాదు. శిష్యుల్ని చూడ్డానికి వచ్చిన జనం కూడానాట్యమాడేవాళ్ళు.

నూయార్క్లో మొదటిసారి అతను ప్రదర్శణ ఇస్తున్నప్పుడు హర్ట్ మాన్ పియానో వాయిస్తున్నాడు, శిష్యులు డాన్సు చేస్తున్నాడు. గూర్జయేఫ్ ఏక్షణాన 'స్టాఫ్' అంటాడో అప్పుడు అంతా ఆగిపోతుంది. అది 'స్టాఫ్ ఎక్సర్ సైజ్. దేవగీత నీకు కాదు, నువ్వు రాస్తున్నావు కదా! రాస్తూనే వుండు. గూర్జయేఫ్ 'స్టాఫ్' అనగానే నాట్యం నిజంగానే ఆగిపోయేది. డాన్సు మధ్యలో ఆగిపోయేది. స్టేజీ అంచున ఆగిపోయేది. వాళ్లంతా ఆ అంచునించి జూచి నేల మీద పడేవారు. ఐనా ఎవరూ కదిలేవాళ్లు కారు. ప్రేక్షకులంతా ఆశ్చర్యంతో దిగ్రుమకు లోనయ్యే వాళ్ళు. జనమంత ఒబీడిమంతగా వుంటారా! అని పిస్తుపోయే వాళ్ళు.

హర్ట్మాన్ 'అవర్ లైఫ్ విత్ గూర్జయేఫ్' శిష్యుడు రాసిన వివరణా త్మక, విశ్లేషణాత్మక గ్రంథం. దారిలో వున్న వాళ్ళకా గ్రంథం ఉపయోగకరం.

నెంబరెంత?

అది నెంబరు ఏడు ఓషో!

‘మంచిది నువ్వువింటున్నావన్నమాట!

ఎనిమిది: నేను భోదించే పద్ధతి గమనించారు?మిమ్మల్ని అల్లరి పట్టించినా అది బోధనలో భాగమే దాని పట్ట మీరు స్పృహతో వుండరు. కానీ అందుకు ఒక రోజు మీరు కృతజ్ఞత అనుభూతి చెందుతారు.

‘ఏడు.....కరెక్టేనా? ’

ఇది ఎనిమిదవ నెంబరు ఓషో’

ఒక శిష్యుడు తప్పు సవరించడం మంచిది. చాలా చాలా మంచిది.

శిష్యుడు సరిచేసిన గురువెప్పుడు అదృష్టవంతుడే. అది నిజమే కానీ యిది అంకెలకు సంబంధించిన విషయం. మిమ్మల్నందర్నీ సరిచేస్తుపోతూ వున్నప్పుడు కనీసం నెంబర్ల విషయంలో నైనా మిమ్మల్ని అనుమతిస్తే మీకు కాస్తా ఆనందం వుంటుంది. అయితే యిప్పుడు నెంబరేమిటి?

‘యిది నంబరు ఎనిమిది ఓషో’

‘మంచిది, కొన్ని సార్లు నవ్వాలనిపిస్తుంది.ఎనిమిది మంచిది. నేనిప్పుడు రామానుజా చార్యులు, హిందూధార్మికుడు రాసిన ‘శ్రీపాషా’ఈ బ్రహ్మ సూత్రాలకు వ్యాఖ్యానం దానికి చాలా వ్యాఖ్యానాలున్నాయి.కానీ రామానుజాచార్యుల వ్యాఖ్యానం అసాధారణమైంది.

మౌలిక గ్రంథం తడిలేనిది, ఎడారిలాంటి ఎడారికి దాని అందం దానికుండా దనుకొండి. రామానుజుల ‘శ్రీపాషా’దాన్ని ఉద్యానవనం చేశాడు ఒక ఒయాసిస్ చేశాడు. దాన్ని రసవంతం చేశాడు. రామానుజుల గ్రంథం నాకు యిష్టం. రామానుజులంటే నాకు యిష్టం లేదు. ఆయన సంప్రదాయ వాది. పూర్వాచారపరాయణుడు. మతభాందసుడు. కానీ నేనే చేసేది ఈ పుస్తకం అద్భుతం. కొన్నిసార్లు మతభాందుడు కూడా మంచి పనులు చేస్తాడు.దాన్ని చేర్చినందుకు నన్ను క్షమించండి.

తొమ్మిది: నాకు ఔస్ట్రేలియా పుస్తకాలంటే యిష్టం. అతనంటే యిష్టం లేకున్నా అతను స్కూలు మాస్టర్లు కనిసిస్తాడు, మాస్టర్లలా కాదు. మీరు స్కూలు మాస్టర్లనీ ప్రేమించగలరా? నేను స్కూల్లో వున్నప్పుడు ప్రయత్నించాను. విఫలం చెందాను.ఎవరయినా ప్రేమించగలరని నేననుకోను. మరీ ఆస్థానంలో స్త్రీ వుంటే ఆసాధ్యం వాళ్ళు సైకాలజీస్టు చెప్పే ‘మస్కోజం’ అరంభ వాంఛితో బాధనడివెంటాకె, ఓవకమిరా వయింయ తమని హింసించాలని

వాళ్ళు వెతుకుతూ వుంటారు.

నాకు డిస్టెన్స్ అంటే యిష్టముండదు. అతను అచ్చుగుద్దిన స్కూలు మాస్టర్లా వుంటాడు. గూర్జయేఫ్ బోధనల గురించి ఉపన్యసిస్తున్నప్పుడు కూడా అలాగే వుంటాడు. అతను బ్లాక్ బోర్డు ముందు చాక్ పీస్ పట్టుకుని, ఎదురుగా టేబులు కుర్చీ, కళ్లద్దాలు-అన్నీ వుంటాయి. అతను ఎంత గొప్ప స్వర్ణ సందేశాన్ని అందించినా ఎందుకు కొంతమందే అతనంటే ఆకర్షితులయ్యారో నాకు అర్థమయింది.

రెండో విషయం: అతనంటే నాకెందుకు ద్వేషమంటే అతను జుడాస్. మోసం చేసిన వాళ్లను నేను క్షమించలేను మోసమంటే ఆత్మహత్య. ఆధ్యాత్మిక ఆత్మహత్య. జీసెస్ ని శిలువ వేసిన ఇరవై నాలుగంటల్లో జుడాస్ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. ఔస్ట్రేలియా నా ప్రేమ వ్యవహారం కాదు కాదా! ఏంచేసేది? అతను సమర్థుడయిన రచయిత, ప్రతిభావంతుడు నిష్ణాతుడు. ఇప్పుడు నేను చెప్పబోయే గ్రంథం అతని మరణానంతరం అచ్చయింది. అతని కోరిక కూడా అదే. అతను అనుకున్నట్లు జరక్కపోవచ్చని అతను భయపడి నట్లున్నాడు.

అది చిన్ని గ్రంథం దాని పేరు. 'దప్యూచర్ సై కాలనజీ ఆఫ్ మున్'

అతని వీలునామాలో తన మరణానంతరం దాన్ని అచ్చు వేయాలని కోరాడూ. అతని మరణానంతరం అచ్చయిన అతని గ్రంథం అదొక్కటే.

ఆ పుస్తకంలో అతను నన్ను గురించి, నా సన్యాసుల గురించి ముందుగా వూహించి చెప్పాడు. అతను 'ప్యూచర్ సైకాలజీని' ముందస్తుగా వూహించాడు. యిప్పుడు నేను చేస్తున్నది అదే. కొత్త మనిషి కోసం, భవిష్యత్ మానవుడి కోసమే నా ప్రయత్నమంతా!

అందుకు సన్యాసులు తప్పక చదవాల్సిన గ్రంథమిది.

పది ...నేను కరెక్టేనా?

.....యన్ ఓషో !

మంచిది,

నేను చెప్పబోయే పుస్తకం సూఫీది. 'ద ఒక ఆఫ్ బహుయుద్దీన్' అతను నిజమైన సూఫీమిస్ట్. సూఫీ సంప్రదాయాన్ని సృష్టించిన వాడు అతనూ అతని చిన్ని పుస్తకంలో ఎంతో విషయముంది. అది విత్తనం లాంటిది. ప్రేమ, ధ్యానం, జీవితం, ఆయన దేన్ని వదిలిపెట్టలేదు. దానిపై ధ్యానముంచండి.

ఈ రోజుకీ చాలు !

ఆరు: 'దమైండ్ ఆఫ్ ఇండియా' ఈ గ్రంథాన్ని మూర్హెడ్, రాధాకృష్ణన్ ఇద్దరూ కలిసి రాశారు. మూర్హెడ్కు ఇండియా గురించి ఏమీ తెలీదు. రాధాకృష్ణన్కయినా అంతే. కానీ చిత్రం ఇద్దరూ కలిసి గొప్ప గ్రంథం రాశారు. భారతీయ వారసత్వాన్ని గొప్పగా చూపించిన గ్రంథం రాశారు. కొన్ని 'శిఖరాలు' మిస్సయ్యాయి. బుల్డ్రోజర్లు వెళ్ళి హిమాలయా పర్వతాల్ని చదునుచేసినట్లు. వీళ్ళిద్దరూ కలిసి బుల్డ్రోజర్లు చేసిన పనే చేశారు. భారతదేశ చైతన్యం గురించి తెలిస్తే నేను 'మైండ్'అనను. అప్పుడా గ్రంథం పేరు 'ద నో మైండ్ ఇండియా' అవుతుంది.

ఆ పుస్తకం మరీ అత్యున్నతంగా ప్రాతినిధ్యం వహించకున్నా తక్కువస్థాయిలో ప్రాతినిధ్యం వహించినా నైన్టీనైన్ పర్సెంట్ తక్కువస్థాయి వాళ్ళదే మెజారిటీ. కాబట్టి ఈ పుస్తకం దాదాపు భారతదేశానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుందని చెప్పవచ్చు. చక్కగా రాయబడింది కానీ ఊహించింది ఎక్కువ. ఒకరేమో ఇంగ్లీషు వ్యక్తి ఇంకొకరు ఇండియా రాజకీయవేత్త-గొప్ప కలయిక. ఇద్దరూ కలిసి రాసిన పుస్తకం 'ద మైండ్ ఆఫ్ ఇండియా!'.

ఏడవది: మన ప్రయాణం చివర్లో మన పెద్దలిస్టులో రెండు పుస్తకాల్ని పరిచయం చేద్దామనుకుంటున్నా. అవి మీరిప్పటికే రుచిచూసినవి. లివిన్కరోల్, అలన్ ఇన్ వండర్ల్యాండ్. అలైస్ త్రూలుకింగ్ గ్లాస్. రెండూ ఉల్లాసకరమైనవి. అందుకనే అవంటే నాకిష్టం. రెండూ పిల్లలకోసం రాసినవి. అందుకనే అవంటే నాకు గౌరవం. రెండిట్లో అద్భుతం, అందం, చిన్నిచిన్ని ప్రబోధాత్మక కథ వాటిని ఎన్నెన్నో స్థాయిల్లో అర్థం చేసుకోవచ్చు. వాటిల్లో ఒక కథ నాకిష్టం.

అలైస్ రాజు దగ్గరికి వస్తుంది. బహుశా రాణి దగ్గరకనుకుంటా. ఐనా ఫరవాలేదు. రాజు అయినా రాణి అయినా ఒకటే. సరే. ఆమె రాజు దగ్గరికి వస్తుంది. రాజు అలైస్సి 'నువ్వు మార్గమధ్యంలో నా సందేహాన్ని తీసుకొచ్చినవాణ్ణి కలిశావా?' అని అడిగాడు.

అలైస్ 'నేను ఎవర్నీ కలవలేదు రాజా' అంది. రాజు 'అట్లా అయితే అతను ఈ సమయానికి ఇక్కడికి చేరుకోవాలి' అన్నాడు. అలైస్ ఆమె చెప్పల్ని ఆమె నమ్మలేకపోయింది. గౌరవం కొద్దీ ఆశ్చర్యాన్ని వ్యక్తపరిచింది. నిశ్శబ్దంగా ఉండిపోయింది. ఇంగ్లీషు స్త్రీలాగా!

గుడియా? ఇక్కడే ఉన్నావా? నిన్న నువ్వు నన్నడిగావు 'ఇంకా నాలో ఇంగ్లీషు స్త్రీ ఉందా?' అని చాలాకొద్దిగా, ఎక్కువ కాదనుకో. దాన్ని గురించి బాధపడాల్సింది లేదు. చాలా కొద్దిగా ఉండడం మంచిదే.

అలైస్ తప్పక పర్ఫెక్ట్ ఇంగ్లీషు స్త్రీ. మర్యాద కాని పక్షంలో ఆమె కనీసం నీళ్లు

ఇదంతా ఆనందంగా ఉంది! ఆషూ! నెంబరెంతో గుర్తుచేయి.

‘మేము తొమ్మిదో నెంబరు గురించి మాట్లాడుకుంటున్నాం ఓషో!’

పది: మళ్ళీ ఇంకో ఖలీల్ జీబ్రాన్ పుస్తకం. ‘ద స్పిరుచువల్ సేయింగ్స్’. ఇప్పుడు నేను వ్యతిరేకతని వ్యక్తపరుస్తున్నా. అతీ నాకిష్టమయిన ఖలీల్ జీబ్రాన్ కు వ్యతిరేకంగా! అతను ‘స్పిరుచువల్ సేయింగ్స్’ అని రాసి ఉండకూడదు. ఆ పుస్తకం మంచిది. ఐనా ‘బ్యూటిఫుల్ సేయింగ్స్’ అని ఉంటే బావుండేది. అందమైనవి, ఆధ్యాత్మికమైనవి కావు. ఆధ్యాత్మికం అనడం అసంగతం. అయినప్పటికీ ఆ పుస్తకమంటే నాకిష్టం. నేను అసంగతుల్ని ఎట్లా ఇష్టపడతానో అలా!

నేను ‘టెర్బులియమ్’ ఆపుస్తకం ఎవరిది? ఇంతకు పూర్వం గుర్తుచేశాను. క్షమించండి. దాన్ని చేర్చలేదు. వాటన్నిటిని చేర్చడం నాకు అసాధ్యం కాలేదు. కనీసం అతనిపేరు చెబుతాను. టెర్బులియన్స్ ప్రసిద్ధ ప్రవచనాలు. క్రిడోక్వియా అబ్బర్డం. నేను దాన్ని అసంగతమనే అంటాను. ‘అబ్బర్డ్’ అన్నంత నిండయిన పదం ఇంకో భాషలో ఉందనుకోను. టెర్బులియన్ క్రిస్టియన్ సన్యాసి. నేను అందాన్ని చూసినపుడు అభినందిస్తాను. క్రిస్టియన్ సన్యాసిలోనైనా. క్రిడోక్వియా అబ్బర్డం’ బంగారు అక్షరాలతో కాదు, వజ్రాలతో రాసి ఉండాలి. బంగారం మరీ చవకు. ఆ ప్రవచనాలు అసంగతాలు గనక అద్భుతాలు. విలువైనవి. టెర్బులియన్ తన పుస్తకానికి ‘స్పిరిచువల్ సేయింగ్స్’ అని పేరు పెట్టాలి. ఖలీల్ జీబ్రాన్ కాదు.

ఖలీల్ జీబ్రాన్ ధ్యానం చేయాలి. అతనికి ధ్యానం చేసే సమయం. నాకు మాట్లాడడం ఆపే సమయం. కానీ యాభయి పూర్తి చేసేదాకా ఆపను.

పది! నేను కరెక్టేనా దేవగీత!

‘నిజానికి యాభయి పూర్తయ్యాయి. ఇదయితే పదే ఓషో!’

అయితే యాభయి ఒకటి చేస్తాను. ఈ ఒక్కదాన్నీ వదలేను. అసాధ్యం. నెంబరున్నా లేకున్నా ఏమిటో ఎవరికో తెలీదు. దేవుడంటే తెలీనట్లే ఐతే దేవుడికి గోడాట్ అన్న పేరును సృష్టించి బకెట్ మంచిపని చేశాడు. ప్రతి ఒక్కడూ లేనిదాని కోసం ఎదురుచూస్తాడు. ఎందుకంటే దేవుడు లేడు. ప్రతి ఒక్కడూ ఎదురుచూస్తూ, ఎదురుచూస్తూ, ఎదురుచూస్తూ... శూన్యం కోసం ఎదురుచూస్తూ... అందుకనే నెంబరు పూర్తయినా.... ‘వెయిటింగ్ ఫర్ గో డౌట్’ను చేర్చాలనుకుంటున్నా. ఇప్పుడు రెండు నిమిషాలు ఆగు! థాంక్యూ!

పన్నెండవ సమావేశం

ఓకే! ఇప్పుడిది పోస్ట్-పోస్ట్ ట్రిప్లె. నా ఇబ్బందుల్ని అర్థం చేసుకోవడం కష్టం. నా గురించి గుర్తుతెచ్చుకోవాలంటే నా మేరకు ఎప్పుడూ చదువుకుంటూ ఉండేవాణ్ణి. ఏపనీ చేసేవాణ్ణికాను. పగలూ రాత్రీ, రాత్రీపగలూ. దాదాపు యాభయ్యేళ్ళు సహజంగా ఎంపికన్నది చాలాకష్టమయిన విషయం. కానీ ఈసెషన్స్లో ఆ పనిని నిర్వహించాను. కాబట్టి దానికి సంబంధించిన బాధ్యత మీది!

మొదటిది: మార్టిన్ బ్యూబర్. అతన్ని చేర్చకుంటే నన్నునేను క్షమించేవాణ్ణికాను. తప్పుకు శిక్షగా అతని రెండు పుస్తకాల్ని చేరుస్తున్నా. మొదటిది టేల్స్ ఆఫ్ హాజీడిజమ్. డి.టి.సుజుకి జెన్కు చేసిన సేవ మార్టిన్ హసీడిజంకు చేశాడు. అన్వేషకులకు ఇద్దరూ అద్భుతమయిన సేవచేశారు. సుజుకి జ్ఞానోదయాన్ని అందుకున్నాడు. మార్టిన్ అందుకోలేదని చెప్పడానికి విచారిస్తున్నా.

మార్టిన్ బ్యూబర్ హసీడిక్ కుటుంబంలో పుట్టాడు. పసితనం నించీ హసీడ్ల మధ్యేపెరిగాడు. అతని రక్తమాంసాలలో అంతా హసీడ్లకు సంబంధించిందే. అతను ఏదయితే విన్నాడో దాన్ని మాత్రమే వివరించాడు. అతను విన్నదంతా సరైందే. అది రికార్డయింది. సరిగా వినడం కూడా కష్టమైన విషయం. విన్నది ప్రపంచానికి వివరించడం మరింత కష్టమయిన విషయం. ఆ పనిని మార్టిన్ అద్భుతంగా నిర్వహించాడు.

సుజుకి జ్ఞానోదయం పొందాడు. మార్టిన్ బ్యూబర్ పొందలేదు. సుజుకి గొప్ప రచయిత కాడు. బ్యూబర్ గొప్ప రచయిత. సుజుకి మామూలు రచయిత. రచనకు సంబందించి బ్యూబర్ శిఖరస్థాయిలోనివాడు. కానీ సుజుకికి తెలుసు బ్యూబర్కి తెలీదు. అతను తను పుట్టిపెరిగిన సంప్రదాయానికి సంబంధించినవాడు. దాన్ని సాధికారికంగా ఆవిష్కరించాడు.

సత్యాన్వేషకులందరూ 'టేల్స్ ఆఫ్ హాజీడిజం' కథల్ని చదవాలి. ఈ కథలు, చిన్నిచిన్న కథలు, ఎంత గొప్ప సువాసన నింపుకున్నాయో. ఇది జెన్కు భిన్నమయింది. సూఫీయిజానికి కూడా వేరయింది. దానిపరిమళం ప్రత్యేకమయింది. అరువుతెచ్చుకున్నది కాదు, కాపీ చేసింది కాదు. అనుకరించింది కాదు. హసీడ్ ప్రేమిస్తాడు, నవ్వుతాడు, నాట్యంచేస్తాడు.

కాబట్టి నేను లేనప్పుడు నువ్వు లేవు. దానికర్థమే లేదు. నువ్వు లేనప్పుడు నేను కూడా ఉండదు. అక్కడ నిశ్శబ్దం మాత్రమే ఉంటుంది. ఈ నిట్టూర్పు...నా అస్తిత్వం క్షణకాలం నిశ్శబ్దం ఐమార్టిన్ చెప్పాల్సిన దాన్ని మించింది చెప్పండి. మార్టిన్ పుస్తకం ఆ విషయంలో వైఫల్యం చెందినా అది మాస్టర్పీస్.

మూడు మార్టిన్ బ్యూబర్ యూదు, ఇతర యూదులు క్యూలోనిల్చున్నారు. దేవుడా! ఎంత పెద్ద క్యూ! పాపం దేవగీత్, ఆషూ వాళ్ళుతినాలి. కేవలం నా మాటలు తిని బతకలేరు కదా! కాబట్టి నేను తొందరపడాలి. వీలయినన్ని వాటిని పంపేస్తాను. కానీ కొన్ని మొండివి. నేను వాటి గురించి ఏమైనా చెప్పందే అవిపోవు.

మార్టిన్ బ్యూబర్ తరువాత ఒకానొక మొండిమనిషి. నాకంటే మొండివాడు కాడనుకోండి. బహుశా నా గతజన్మల్లో నేను యూదునేమో. కావచ్చు కూడా ఈ మనిషి కారల్మార్బ్ పుస్తకం దాస్ క్యాపిటల్.

ఇంత చెత్తగా రాసిన పుస్తకం ఇంకొకటి లేదు. ఐనా అది గొప్ప బుక్కు. కారణం అది లక్షలమందిపై అధికారం చెలాయించింది. దాదాపు సగం ప్రపంచం జనం కమ్యూనిస్టులు. తక్కినసగం సంగతి చెప్పలేం. కమ్యూనిస్టులు కానివాళ్ళు కూడా లోలోపల కమ్యూనిజంలో ఏదోమంచి ఉందనుకుంటారు. దాంట్లోఏమీ మంచిలేదు. అది గొప్ప స్వప్నాన్నికి సంబంధించిన వంచన!

కారల్మార్బ్ కేవలం స్వాప్నికుడు. ఎకనామిస్టు కాడు. అస్సలుకాడు. కేవలం స్వాప్నికుడు. కవి కానీ అల్పస్థాయికి చెందిన కవి. గొప్ప రచయిత కూడా కాడు. ఎవ్వడు దాస్ క్యాపిటల్ని చదవరు. నేను చాలామంది ప్రసిద్ధులయిన కమ్యూనిస్టుల్ని కలిశాను. వాళ్ళకళ్ళలోకి సూటిగా చూసి అడిగాను. మీరు 'దాస్ క్యాపిటల్' చదివారా?, కాని ఒక్క వ్యక్తి కూడా అవునని చెప్పలేదు.

వాళ్లు కొన్ని పేజీలు మాత్రమే. ఎందుకంటే చెయ్యాల్సిన పనులు చాలా ఉన్నాయి. అంత పెద్ద పుస్తకం చదవడం. వేలపేజీలు అంతా చెత్తాచెదారం అందులో తర్కం లేదు. హేతువు లేదు. ఎవడో పిచ్చివాడు చెబుతూ పోతున్నట్లుంటుంది. కారల్మార్బ్ అతని మెదడులో ఏది మెదిలితే అదంతా రాస్తూపోయాడు. బ్రిటిష్ లైబ్రరీలో కూచుని, వేలపుస్తకాల్ని పేర్చుకుని రాస్తూరాస్తూపోయేవాడు మీకు తెలుసా? ప్రతిరోజూ అతని బలవంతంగా బయటకి లాగి లైబ్రరీకి తాళాలు వేయాల్సి వచ్చేది. లేకుంటే వెళ్లేవాడు కాడు. కొన్నిసార్లు స్పృహలేని స్థితిలో కూడా బయటికి తీసుకొచ్చేవాళ్లు.

ఆ మనిషి దేవుడుగా మారాడు! చివరికి ఒక అపవిత్ర కూటమిలాంటిది ఏర్పడింది.
 96

కారల్మార్బ్, ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్, లెనిన్! ఈముగ్గురూ కోట్లమందికి దేవతలయ్యారు. అది దురదృష్టం! ఐనా ఈ పుస్తకాన్ని చేరుస్తున్నానంటే మమ్మల్ని ఈ పుస్తకం చదవమని కాదు' చదవకండి అని! నేన్నెప్పింది అండర్లైన్ చేసుకోండి. ఇప్పటికే మీరు కావలసినంత గందరగోళంలో ఉన్నారు. అదిచాలు! మళ్ళీ దాస్క్యాపిటల్ ఎందుకు?

నాలుగు: కారల్మార్బ్ యూదు. ఆ సంగతి గుర్తుంచుకోండి. ఇదంతా యూదుల లైను. నాలుగు సిగ్మండ్ ఫ్రాయిడ్. ఇంకో యూదు. అతని గొప్ప రచన. లెక్చర్స్ ఆన్ సైకోఎనాలసిస్. నాకు ఎనాలసిస్ అన్న పదం ఇష్టముండదు. కానీ ఆ మనిషి అన్నా ఇష్టముండదు. కాని అతను కూడా కారల్మార్బ్ లాగా గొప్ప ఉద్యమాన్ని తీసుకురావడంలో విజయం సాధించాడు. అతను కూడా ప్రపంచంలోని సుప్రసిద్ధుల్లో ఒకడు.

యూదులు ఎప్పుడూ ప్రపంచంపై అధికారం పొందాలని కలలు కంటూ ఉంటారు. నిజంగా డామినేట్ చేస్తారు. ఆధునిక ప్రపంచంపై అధికారం చెలాయించిన ముగ్గురు కారల్మార్బ్, సిగ్మండ్ ఫ్రాయిడ్స్, ఐన్స్టీన్ యూదులే. యూదులు వాళ్ల కలను సాకారం చేసుకున్నారు. అందరికన్నా పై స్థాయిలో ఉన్నారు. కానీ ఆర్థిక విశ్లేషణ దృష్ట్యా కారల్మార్బ్ తప్పు. ఫ్రాయిడ్ తప్పు కరాణం మనసుని విశ్లేషించలేవు. మనసును పక్కన పెడితేనే ఇంకో ప్రపంచంలోకి మనసులేని ప్రపంచంలోకి అడుగుపెట్టగలవు.

ఆల్బర్ట్ ఐన్స్టీన్ అతని సాపేక్ష సిద్ధాంతాన్ని బట్టి కరక్షే. అతను ప్రెసిడెంట్ రూజ్వెల్ట్ కు ఉత్తరాన్ని రాసి ఆటంబాంబుని సృష్టించమని చెప్పడంతో అతని తెలివితక్కువతనాన్ని నిరూపించుకున్నాడు.

హిరోషిమా నాగసాకి ఆపట్టణాల్లో వేలమంది కాలిపోయారు. చనిపోయారు. అవి ఐన్స్టీన్ నే ఎత్తిచూపిస్తాయి. ఆ ఉత్తరమే అమెరికాలో ఆటంబాంబుల తయారీకి ఆరంభం. తను చేసిన పనికి ఆయన తనని ఎప్పుడూ క్షమించలేదు. ఆయనలోని మంచితనమిది. తను గొప్ప తప్పు చేశానని ఆయన గుర్తించాడు. ఆయన అశాంతిగానే కన్నుమూశాడు. చనిపోయే ముందు నేను భౌతిక శాస్త్రవేత్తగా పుట్టాలనుకోను, ప్లంబర్ గా పుట్టాలనుకుంటున్నాను' అన్నాడు.

మానవజాతి చరిత్రలో గొప్పమనసున్న వాళ్లలో ఆయన ఒకడు. భౌతిక శాస్త్రవేత్తగా ఎందుకాయన అసహనంగా ఫీలయ్యాడు? ఎందుకు?కేవలం అతను చేసిన పనిపట్ల ఆయనకు స్పృహలేదు. చెయ్యి దాటాకనే గుర్తించాడు.

ఐదు: చాలామంది యూదులు ఎదురుచూస్తున్నారు. చాలా ఇబ్బందిగా ఉండి ఎవర్ని ఎన్నుకోవాలి? ఎవర్ని కాదనాలి అన్నది ఇబ్బంది. యూదులతో నిర్వహణ అంత

సులభం కాదు. ఆ బాధపడడం కన్నా ఈ పనే వదిలెయ్యడం మేలు. కానీ ఈ క్షణానికి వాళ్లతో పనిముగించేద్దాం. 'వెళ్లిపోండి'. మీరంతా వెళ్లిపోండి. నేను యూదుల గురించి చెబుతున్నా. మీ గురించి కాదు.

ఐదు. నేను గూర్జయేఫ్ పుస్తకం మీటింగ్ విత్ రిమార్కబుల్ పర్సన్ను చేర్చలేదేమో అని ఆందోళన పడ్డాను. ఈ పిపిఎస్ వర్క్కు థాంక్స్. ఎందుకంటే అది గొప్ప రచన.

గూర్జయేఫ్ ప్రపంచమంతా తిరిగాడు. ప్రత్యేకించి మధ్యఆసియా, ఇండియా టిబెట్. అంతేకాదు అతను కీర్తిశేషుడయిన దలైలామాకు గురువు. ఇప్పటి దలైలామాకు కాదు. గూర్జయేఫ్ పేరును టిబెట్ను భాషలో డోర్జబ్ అంటారు. అది గూర్జయేఫ్ మినహా మరొకరు కాదు. గూర్జయేఫ్ చాలా ఏళ్లు టిబెట్లో ఉన్నట్లు బ్రిటిష్ గవర్నమెంటుకు తెలుసేలా చాలా ఏళ్లున్నాడు. అందుకని అతన్ని వాళ్లు ఇంగ్లాండుకు అనుమతించలేదు. నిజానికి ఆయన ఇంగ్లాండులో ఉందామనుకున్నాడు?

గూర్జయేఫ్ 'మీటింగ్స్ విత్ రిమార్కబుల్ మెన్' ఒక జ్ఞాపకాల సంపుటి అతని జీవితంలో కలిసిన విచిత్ర వ్యక్తుల చిత్రణ. సూఫీలు, ఇండియన్ యాత్రికులు, టిబెట్ లామాలు, జపాన్జెన్ సన్యాసులు. నిజానికి అందరి గురించి అతను రాయలేదు. కొందర్ని వదిలేశాడు. కారణం ఆ పుస్తకం అమ్మకానికి పెట్టాలి. దాన్ని అందరూ కావాలంటే కొందర్ని వదిలి రాయక తప్పదు.

నేను ఎవరి డిమాండ్లను తీర్చను. మార్కెట్ గురించి లాభపడే మనిషిని కాను. ఆ కారణంగా గూర్జయేఫ్ విలువైన చాలా మందిని వదిలేశాడు. కానీ అతని రచన విలువైంది. అద్భుతమైంది. ఇప్పటికీ అతను నా కళ్లలో నీళ్లు తెప్పిస్తాడు. ఏదయినా అద్భుతమయింది ఎదురయితే నాకళ్లు ఆనందభాష్పాలతో నిండుతాయి. గౌరవించడానికి మరో మార్గం లేదు.

ఈ పుస్తకం చదువదగింది. కేవలం చదవడం కాదు, అధ్యయనం చేయదగింది. ఇంగ్లీషులో 'పాఠ' అన్నదానికి పదం లేదు. హిందీలో గాని అర్థం చదవడం, ఒక విషయాన్ని ప్రతిరోజూ జీవితమంతా చదవడం. దాన్ని చదవడంగా అనువదించడం, పాశ్చాత్యంలో పేపర్ చదివి దాన్ని పక్కన పడేస్తారు. అందువల్ల చదవడం రీడింగ్ అని అనువదించడం కుదరదు. అట్లా అని అధ్యయనం అని అంటే స్టడీ అని అనువదించడానికి వీలుపడదు. స్టడీ అంటే అర్థం చేసుకోడానికి ఏకాగ్రత పెట్టడం. పాఠ అంటే రీడింగ్ కాదు. స్టడీ కాదు. వాటిని మించింది. అది ఆనందంగా మళ్లీ మళ్లీ చెప్పేది, ఆనందంగా అది నీ హృదయాన్ని ఆవిష్కరించేది. కాబట్టి అది నీ శ్వాస. అది ఒక జీవితకాలాన్ని తీసుకుంటుంది.

నువ్వు నిజమైన పుస్తకాల్ని అర్థం చేసుకోవడానికి అంతకాలం కావాలి. గూర్జయేఫ్ 'మీటింగ్ విత్ రిమార్కబుల్ మెన్' ఐనా అంతే.

అదేమీ 'డాన్ జువాన్' లాగా కాల্পనిక గ్రంథం కాదు. 'మీటింగ్ విత్ రిమార్కబుల్ మెన్' నిజమైన గ్రంథం. గూర్జయేఫ్ అందులో చెప్పిన కొందరు ఇంకా సజీవులే. నేను వాళ్లని కలిశాను. వాళ్లు కాల্পనిక వ్యక్తులు కారు.

సంతో రాజీపడాల్సిన అవసరం లేదు. అక్కడ రాజీప్రసక్తే లేదు. అతను చాలా దృఢమైన వ్యక్తి. అతనెందుకు రాజీపడ్డాడో నాకర్థం కాలేదు. ముఖ్యమయిన వ్యక్తుల్ని ఎందుకు వదిలేశాడో అర్థం కాలేదు. వాళ్లు నాతో గూర్జయేఫ్ అప్పుడు కలిసినట్లు కూడా చెప్పారు. వాళ్లు చాలా వృద్ధులయ్యారు. ఐనా ఆ పుస్తకం గొప్పది. అసంపూర్ణం కానీ అద్భుతం.

ఆరు: నాకెప్పుడూ ఒక పుస్తకమంటే చాలా ఇష్టం. దాని రచయిత ఎవరో తెలీదు. అతను అజ్ఞాత వ్యక్తి. బహుశా కబీరు శిష్యుడు దాని రచయిత కావచ్చు. ఎవరు రాసారన్నది అంత ముఖ్యంకాదు. ఎవరు రాసినా ఆ వ్యక్తి జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తే అయి ఉంటాడు. అట్లా చెప్పడానికి సందేహించాల్సిన పనేదు.

అది చిన్నికవితల పుస్తకం. చాలా లోపాలున్నాయి. ఆ వ్యక్తి మరీ అంతగా చదువుకున్నవాడు కాకపోవచ్చు. అసలు విషయం అది కూడా కాదు. దాని వస్తువు ముఖ్యమైంది. అది అచ్చు కూడా కాలేదు. ఆ పుస్తకం ఎవరి దగ్గరుందో వాళ్ళు అచ్చువేయడానికి వ్యతిరేకులు. వాళ్ళ అభిప్రాయాల్ని నేను అర్థంచేసుకోగలను. ఒక పుస్తకం అచ్చయితే అది మార్కెట్లోకొస్తుంది. అందువల్ల దాన్ని అచ్చువెయ్యడం వాళ్లకిష్టం లేదు. ఎవరయినా వచ్చి చదివి దాన్ని కాపీ చేసుకోవచ్చు. ఆ రకంగా దానికి ఇండియాలో చాలా వ్రాతపతులున్నాయి. వాళ్లందరూ అచ్చువెయ్యమని ప్రయాణం చేశారు.

అచ్చు ఒక పుస్తకానికి కొంత ఏదో చేస్తుంది. అది మాథమాటికల్. ప్రెస్ గుండా సాగినపుపడు ప్రచురణ అయినప్పుడు అది ఏదో కొంత కోల్పోతుంది. చైతన్యాన్ని కోల్పోతుంది. ఆత్మ కోల్పోతుంది. శవం బయటకొస్తుంది.

ఈ పుస్తకానికి పేరు లేదు. ఎందుకంటే అది అచ్చుకాదు. గనక దానికి పేరు అవసరం లేదు. మూలగ్రంథమున్న వాళ్లని 'మీరు దీన్ని ఏమని పిలుస్తారు' అని అడిగాను.

వాళ్లు 'గ్రంథం' అన్నారు. ఇప్పుడు మీకు 'గ్రంథం' వివరించాల్సిన పని ఉంది. పుస్తకాల పేపరు ఈడ కాకుండా ఆకులమీద రాసే ప్రాచీన కాలంలోని పదం ఇది. ఆ రాసిన ఆకుల్ని ఒక దగ్గర చేర్చి దారంతో కుట్టి దాన్ని 'గ్రంథం' అన్నారు. దగ్గర చేర్చి
 99

కుట్టడాన్ని 'గ్రంథం' అంటారు. ఆకుల్ని కలిపి కుట్టడాన్ని.

ఈ పుస్తకంలో కొన్ని విలువైన ప్రకటనలు ఉన్నాయి. కొన్ని ఉదహరిస్తాను. ఒకటి: ఏదయితే చెప్పబడిందో దాని గురించి పట్టింపువద్దు. అది నిజం కాదు. సత్యాన్ని చెప్పడానికి కుదరదు. రెండోది: దేవుడు అన్నది ఒక పదం మాత్రమే. ప్రత్యేకమయింది. ఉనికి కాదు దేవుడు అన్నది ఒక అనుభవానికి సంకేతమయిన పదం మాత్రమే. అనుభవం కాదు.

మూడు: ధ్యానమన్నది ఒక ఉద్దేశం కాదు. అది మనసుకు సంబంధించింది కాదు. దానికి భిన్నంగా మనసును వదిలేసినప్పుడే ధ్యానముంటుంది.

నేను 'గ్రంథాన్ని' ఎందుకు చేర్చాలనుకున్నానంటే దాన్ని గురించి ఎవరూ చెప్పలేరు. ఎక్కడా చేర్చలేదు. అనువదించలేదు.

ఏడు: నేనింకా నా నెంబర్ లో కరెక్టుగానే వున్నానా?

'యస్ ఓషో!'

నేను కారల్ మార్క్కు, ఫ్రెడరిక్ ఏంగెల్స్ కు వ్యతిరేకం కానీ వాల్లిడ్ గరి పుస్తకం 'ద కమ్యూనిస్టు మానిఫెస్టో' నాకు ఇష్టం. కానీ గుర్తుంచుకోండి. నేను కమ్యూనిస్టుని కాను. నన్ను మించిన కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకి మీకు దొరకడు. అయినా ఆ చిన్ని పుస్తకం నాకిష్టం. అది రాసిన పద్ధతి నాకిష్టం. విషయం కాదు శైలి. నా ఇష్టాలు బహుముఖమయినవి. నేను శైలిని కూడా అభినందిస్తాను. బహుశా ఆ మాట వింటే బుద్ధుడు కళ్లు చెవులు మూసుకోవచ్చు. మహావీరుడు పారిపోవచ్చు. శైలి నాకు నా కేటగిరీలున్నాయి. అవును, కమ్యూనిస్టు మేనిఫెస్టో రాసిన విధానం నా కిష్టం. విషయం నాకయిష్టం. నన్ను అర్థం చేసుకున్నారా? వ్యక్తి ద్రస్సును ఇష్టపడవచ్చు. వేసుకున్న మనిషిని ఇష్టపడకపోవచ్చు. నా పద్ధతి అలాంటిది. కమ్యూనిస్టు మేనిఫెస్టో చివరి వాక్యం 'ప్రపంచ కార్మికులారా! ఏకం కండి!'

మీరు కోల్పోయేదేమీ లేదు, సంకెళ్లు తప్ప.

మీరు జయించడానికి ప్రపంచముంది.

మీరా శైలి చూశారా? విషయం చెప్పే విధానంలోని శక్తిని గమనించారా? ఏకం కండి! మీ సంకెళ్లు తప్ప మీరు కోల్పోయేదేమీ లేదు. జయించడానికి ప్రపంచముంది!

నేను నా సన్యాసులకు చెప్పేది అదే! నేను ఏకం కండి' అని చెప్పకున్నా నేను 'మీరు మీలాగా ఉండండి! మీరు సంకెళ్లు తప్ప కోల్పోయేదేమీ లేదు' అంటాను. నేను మీరు జయించడానికి ప్రపంచముంది అనను. ఎవడు లెక్కపెడతాడు?! ఏమైతే మనకేం?

అలగ్జాండర్ ద గ్రేట్, నెపోలియన్ బోన్పార్ట్, అడాల్ఫ్ హిట్లర్, జోసఫ్ స్టాలిన్, మావోసేటుంగ్... ఈ ఇడియట్ల క్యూ చాలా పెద్దగా ఉంది! వాళ్లతో నాకు సంబంధం లేదు.

నా సన్యాసులకు 'గెలవండి!' అని చెప్పను.

మీలాగా ఉండండి! అంటాను. అదే నా మేనిఫెస్టో!

మీరు మీలాగ ఉంటే అప్పుడే అన్నీ మీరు అందుకున్నట్లే!

ఎనిమిది: ఇంకా నేను కరెక్టేనా?

'యస్. ఓషో!'

మంచిది. మీరు మేనేజ్ చేస్తున్నారా! ప్రీప్లాన్ గా ఉన్నారా! ఎందుకంటే ఈరోజు మీరు గుసగుసలు పోవడం నేను వినలేదు. కొద్దిగా గుసగుసలు ఉంటే నాకు బావుంటుంది.

ఎనిమిది: మార్సెల్ పుస్తకం 'ద మిథ్ ఆఫ్ సిసిఫస్'.

సాధారణార్థంలో నేను మతానికి సంబంధించిన వాణ్ణి కాను. నా మార్గంలో నేను మతమున్నవాణ్ణి. అందుకనే జనం మతానికి సంబంధంలేని పుస్తకాల్ని ఎందుకు చేరుస్తాడా? అని ఆశ్చర్యపోతారు. వాటిల్లోనే మతముంది. వాటిని తవ్వాలి. లోపలికి తవ్వాలి. అప్పుడు వాటిలోని మతలక్షణం కనిపిస్తుంది.

'ద మిథ్ ఆఫ్ సిసిఫస్' ప్రాచీన పురాణ గాథ. మార్సెల్ తన పుస్తకానికి ఆ పేరు పెట్టుకున్నాడు. దాన్ని మీకూ అన్వయించనీ.

సిసిఫస్ ఒక దేవుడు. ప్రధాన దేవుని ఆజ్ఞ అతిక్రమించడంతో అతన్ని శపించి స్వర్గం నించీ బహిష్కరించారు. అతనికి విధించిన శిక్ష ఎలాంటిదంటే అతను ఒక పెద్దరాతిని మోసుకుని లోయనించి బయల్దేరి పర్వతంపైన పెట్టాలి. ఆ పర్వతశిఖరం చిన్నది. రాతి మోసుకుని శిఖరాన్ని చేరి అక్కడ రాతిని నిలపడానికి ప్రయత్నించిన ప్రతిక్షణం ఆ రాయి దొర్లుకుంటూ మళ్లీ లోయలో పడిపోతుంది. సిసిఫస్ మళ్లీ లోయలోకి వెళ్లి ఆ పెద్ద బండను మోసుకుని ఆయాసపడుతూ, చెమటలు కక్కుతూ కొండపైకి ఎక్కుతాడు. కిందపడితే దొర్లుకుంటూ లోయలోకి పడుతుందని తెలుసు. కానీ తప్పదు. మళ్లీ అదేపనిచేస్తాడు.

ఇది మనిషి కథ. అందుకే చెప్పాను. మీకు తప్పితే మత లక్షణం కనిపిస్తుందని. ఇది మనిషి పరిస్థితి. ఇప్పుడేకాదు, ఎప్పుడూ ఏం చేస్తున్నావు? ప్రతిఒక్కడూ అది తప్పు చేస్తున్నదేమిటి? ఒక దగ్గరికి రాయిని మోసుకుంటూ వెళ్లడం. అది మళ్లీమళ్లీ జారి లోయలోకి పడడం, మరింత లోతుల్లోకి జారుతుంది. మరుసటిరోజు బ్రేక్ ఫాస్ట్ చేసే అనుకోండి. మళ్లీ మోసుకుని బయల్దేరడం. వెళ్లేటప్పుడు తరువాత ఏమవుతుందో తెలుసు
101

అయినా మోసుకెళ్లడం!

ఈ పురాణగాధ అద్భుతం! మార్సెల్ దీన్ని మళ్లీ మళ్లీ పరిచయం చేశాడు. అతను చాలా మతదృష్టి ఉన్న మనిషి. వాస్తవానికి అతను నిజమైన అస్తిత్వవాది. జీన్ పాల్ సార్త్రెకాడు. ప్రచారం చేసుకోలేదు కాబట్టి ముందు వరసకు రాలేదు. నిశ్శబ్దంగా ఉండిపోయి, నిశ్శబ్దంగా రాసుకున్నాడు. మిథ్ ఆఫ్ సినిమా చాలా అద్భుతమయిన రచన.

తొమ్మిది: నేను మళ్లీ మళ్లీ గుర్తుచేస్తాను. ఎందుకో నాకు తెలీదు. నేను బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్ ని చేర్చాలి. నాకెప్పుడూ రస్సెల్ అంటే ప్రేమ. మేము భిన్నధృవాలని తెలిసినా ఇష్టం. ఒకే కేంద్రం నించీ భిన్నకోణాలకు వెళ్లినవాళ్ళం అదే కారణం కావచ్చు. భిన్నధృవాలు ఒకదాన్నొకటి ఆకర్షిస్తాయి. మళ్లీ నా కళ్లలో నీళ్లు కదలడం గమనించారా! అవి బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్ కోసం! అతని మిత్రులకు అతను 'బెర్టీ'!

అతని 'హిస్టరీ ఆఫ్ వెస్టర్న్ ఫిలాసఫీ' తొమ్మిదోది పాశ్చాత్య తత్వ శాస్త్రానికి సంబంధించినంత మేరకు అంతకుపూర్వం ఎవరూ అంత గొప్ప పనిచేయలేదు. ఒక ఫిలాసఫర్ మాత్రమే ఆ పని చేయగలడు. చరిత్రకారులు ప్రయత్నించారు. ఎన్నో ఫిలాసఫీలకు సంబంధించిన చరిత్రలున్నాయి. కానీ ఏ చరిత్ర కారుడూ తాత్వికుడూ కాడు. తాత్వికుల కేటగిరీకి చెందిన బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్ కూడా ఒక చరిత్ర రాశాడు. అది 'ద హిస్టరీ ఆఫ్ వెస్టర్న్ ఫిలాసఫీ'. అతనెంత నిజాయితీపరుడంటే అతనా పుస్తకాన్ని 'ద హిస్టరీ ఆఫ్ ఫిలాసఫీ' అనలేదు. కారణం అతనికి ప్రాచ్యదేశాల ఫిలాసఫీ గురించి అతనికి ఏమీ తెలీదన్న విషయం అతనికి తెలుసు. అతను వినయంగా తనకు తెలిసింది చెప్పి తనకు తెలిసింది పాశ్చాత్య తత్వ శాస్త్రమని అంగీకరించాడు.

నాకు ఫిలాసఫీ అంటే ఇష్టముండదు. కానీ రస్సెల్ పుస్తకం కేవలం చరిత్ర మాత్రమే కాదు. అది కళాత్మకమయిన రచన. చాలా పద్ధతిగా కళావిలువల్లో, సౌందర్యవంతమయిన సృష్టి చేస్తాడు. కారణం ప్రాథమికంగా రస్సెల్ మేథమెటిషియన్.

ఇండియాకు రస్సెల్ అవసరం. ఇండియన్ ఫిలాసఫీ చరిత్ర రచన చెయ్యడానికి ఆయన అవసరం. చాలా మంది చరిత్రకారులున్నారు. వాళ్లు చరిత్ర రాశారు. ఫిలాసఫీని కాదు. కారణం వాళ్లు దాని అంతస్సారాన్ని అర్థం చేసుకోలేరు. రాధాకృష్ణన్ 'హిస్టరీ ఆఫ్ ఇండియన్ ఫిలాసఫీ' రాశాడు. అది బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్ పుస్తకం లాంటిదని ఆశిస్తాం. కానీ అది దొంగతనం. అది అతను రాయలేదు. అతని కింద ఉన్న ఒక పరిశోధక విద్యార్థి రాసిన గ్రంథమది.

దాన్ని దొంగిలించాడు. అతనికి వ్యతిరేకంగా కోర్టులో కేసు ఉంది. కానీ పేద

విద్యార్థి ఆ కేసును కొనసాగించలేకపోయాడు. తగిన డబ్బిచ్చి రాధాకృష్ణన్ అతని నోరు మూయించాడు. అట్లాంటి మనుషులు ఇండియన్ ఫిలాసఫీకి తగిన న్యాయం చెయ్యలేరు. ఇండియాకు బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్ అవసరం. చైనాకు అవసరం. ప్రత్యేకించి ఈరెండు దేశాలకూ.

పాశ్చాత్యం రస్సెల్ లాంటి విప్లవాత్మక ఆలోచనాపరుణ్ణి కలిగి ఉండే అదృష్టం చేసుకుంది. అరిస్టాటిల్ నుండి తనదాకా జరిగిన పరిణామాన్ని కథనరీతిలో అద్భుతంగా వివరించగలిగే రచనా సామర్థ్యం ఉన్న ప్రతిభాశాలి రస్సెల్.

పది: ఈ పదో పుస్తకం నేను చెప్పబోయే ఇది మళ్ళీ సోకాల్డ్ మతగ్రంథం కాదు. దానిపైన మనసు నిలిపితే అది మతగ్రంథం చదవాల్సిన పన్నెదు. ధ్యానం నిలపాలి. ఇప్పటికీ అది హిందీలోనే ఉంది. అనువాదం కాలేదు. 'ద సాంగ్ ఆఫ్ దయాభాయ్'.

నేను కొద్దిగా గిట్టిగా ఫీలవుతున్నా. ఎందుకంటే నేను రజియా, మీరా, లల్లా, సహజో, వీళ్లని గురించి చెప్పాను. కానీ దయాభాయ్ గురించి చెప్పలేదు. ఇప్పుడు రిలీఫయ్యాను.

'ద సాంగ్ ఆఫ్ దయా' ఆమె మీరా, సహజోల సమకాలికురాలు. ఇద్దరి కన్నా సమగ్రమైంది. ఆమె సంఖ్యని దాటింది. దయా నిజంగా కోకిల. నిజమైన కోకిల.

వేసవికాలంలో ఇండియాలో రాత్రిపూట దూరంగా వినిపించే కోకిల దయా అంటే ఆమె.

నేను ఆమె గురించి ఉపన్యసించాను. ఒకరోజు అది కూడా అనువదింపబడుతుందని అనుకుంటాను. కానీ ఇది అనువాదం కాదని కూడా భయపడతాను. ఎందుకంటే ఈ కవుల్ని, గాయకుల్ని అనువదించడమెట్లా? ప్రాచ్యం పూర్తిగా కవిత్వం, పాశ్చాత్యం దాని అన్ని భాషలూ పూర్తిగా వచనం.

నాకు ఇంగ్లీషులో నిజమైన కవిత్వమే కనిపించలేదు. కొన్నిసార్లు నేను గొప్ప పాశ్చాత్య సంగీతకారులు గానం విన్నాను. ఆ మధ్యలో బిథోవిన్ ను విన్నాను. కానీ మధ్యలో మానేశాను. ఒకసారి ప్రాచ్య సంగీతం వింటే తెలుసుకుంటే దాంతో పోల్చడగిందేమీ ఉండదు. ఒకసారి పిల్లనగ్రోవి పాట వింటే ప్రతిదీ సాధారణమైంది. సామాన్యమైంది ఐపోతుంది.

కాబట్టి ఈ పాటగాళ్ళు, కవులు, నేను మాట్లాడిన పిచ్చివాళ్ళు ఎప్పటికయినా అనువదింపబడతారా? అన్నది సందేహం. ఇవన్నీ హిందీలో ఉన్నాయి. వాళ్ల పేర్లు చెప్పడానికి వెనుకాడను. దానివల్లనయినా వాళ్లు అనువదింపబడతారేమో చూడాలి.

పదమూడవ సమావేశం

ఈరోజు మొదటి పుస్తకం ఇర్వింగ్ స్టోన్ 'లస్ట్ ఫర్ లైఫ్. అది విన్నెంట్ వాంగో జీవితం ఆధారంగా రాసిన నవల. ఇర్వింగ్ స్టోన్ చేసిన ఈ అద్భుతమయిన పనికి అతన్ని గుర్తుంచుకుంటాను. ఇతరుల గురించి అంత సన్నిహితంగా ఆత్మీయంగా ఇర్వింగ్ లాగా ఎవరూ రాయలేదు.

లస్ట్ ఫర్ లైఫ్ కేవలం నవల మాత్రమే కాదు. అది ఆధ్యాత్మిక గ్రంథం. నా దృష్టిలో ఆధ్యాత్మిక గ్రంథం. జీవితంలోని విభిన్న కోణాలు ఒకే కేంద్రానికి సంబంధించినవి కాకూడదు. అప్పుడు వ్యక్తి ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ఉంటాడు. ఆ విధంగా అపూర్వంగా ఈనవలను రాశాడు.

అతను ఎన్నో గ్రంథాల్ని రాశాడు. ఈరోజు నా రెండో పుస్తకం కూడా అతన్నే. దాన్ని రెండోదిగా ఎందుకు చేశానంటే అది మొదటిదయిన లస్ట్ ఫర్ లైఫ్ స్థాయిలోది కాదు. దాని పేరు 'ద ఎగొని అండ్ ద ఎక్స్ ప్లెస్'. అది కూడా ఇంకో జీవితాన్ని ఆధారం చేసుకున్న ఇంకో నవల. ఇర్వింగ్ స్టోన్ తను మళ్లీ లస్ట్ ఫర్ లైఫ్ స్థాయి నవల రాయబోతున్నట్లు భావించి ఉంటాడు. ఆ విషయంలో విఫలం చెందాడు. అతను విఫలం చెందినా ఆ పుస్తకాన్ని రెండోదిగా చేర్చాను. చాలామంది కలాకారుల గురించి, కవుల గురించి, చిత్రకారుల గురించి వందల నవలలు రాశారు. కానీ వాళ్ళెవరూ ఆరెండోపుస్తకం స్థాయికి చేరలేదు. ఇక మొదటి పుస్తకం గురించి చెప్పాల్సిన పన్నేదు. రెండో మంచివే. మొదటి దాంట్లో రూపాంతర సౌందర్యముంది.

రెండోది కొంచెం కింది స్థాయిది. కానీ అది ఇర్వింగ్ స్టోన్ తప్పు కాదు. నువ్వొకసారి 'లస్ట్ ఫర్ లైఫ్' లాంటి నవల రాశాకా సాధారణమయిన మనిషి సహజాతం దాన్నే అనుసరించాలని చూస్తుంది. అట్లాంటిదే సృష్టించాలని ఆశిస్తుంది. కానీ నువ్వు దాన్ని అనుసరించేసరికి అది వేరుగా మారుతుంది. లస్ట్ ఫర్ లైఫ్ రాసినపుడు అది అనుకరణ కాదు. ఎవరూ అడుగుపెట్టని అందమైన దీప్వం. అగొని అండ్ ఎక్స్ ప్లెస్ రాసేసరికి అతని తనే అనుసరించాడు. అనుకరించాడు. అందుకని దాని స్థాయి తగ్గింది.

నేను గుడియాని ద అగాని అండ్ ఎక్స్ప్లస్టీలో ఇర్వింగ్ స్ట్రోన్ ఎవరి జీవితం గురించి రాశాడు? అని అడిగాను. నాకు సంబంధించినంత వరకు నేను పూర్తిగా మరచిపోయాను. అదికూడా చాలా అరుదుగా జరిగేది. నేను ఏదీ అంత సులభంగా మరచిపోనూ. నేను సులభంగా క్షమిస్తాను కానీ, సులభంగా మరచిపోను. ఎవరి జీవితం గురించి అతను రాశాడు? దేవరాజ్! నీకు తెలుసా? గుగిన్ గురించా?

‘అది మైకెలేంజిలో గురించి ఓషో!’

మైకెలేంజిలో! గొప్పజీవితం. అయితే స్ట్రోన్ చాలా చేజార్చుకున్నాడే నాది. అదే గుగిన్ గురించి అయి ఉంటే ఓకే! మైకెలేంజిలో గురించయితే బాధపడాల్సిన విషయం. అట్లా అయితే నేను క్షమించలేను కూడా. కానీ చాలా అద్భుతంగా రాశాడు. అతని వచన కవిత్వలా ఉంటుంది. అది మొదటి పుస్తకం స్థాయిది కాకపోయినా వినెంట్ వాంగో సాటిలేనివాడు. అతను ఒంటరిగా నిలబడ్డాడు. ఆకాశమంతా నక్షత్రాలు నిండి వెలుగుతూ ఉన్నా అతను నిలబడి, ఒంటరిగా, అసాధారణంగా తన మార్గంలో తాను మెరుస్తూ ఉంటాడు. అతని మీద గొప్ప పుస్తకం రాయడం సులభం. అట్లాగే మైకెలేంజిలో మీద కూడా. కానీ స్ట్రోన్ తనని తాను అనుకరించడానికి ప్రయత్నించాడు. అందువల్ల పొరబడ్డాడు. అనుకరించేవాడుగా ఉండకూడదు. ఎవర్నీ అనుసరించవద్దు. చివరికి నిన్ను కూడా!

నీలా ఉండు

క్షణం నించీ క్షణానికి జీవించు

నువ్వెవరో తెలియకుండానే

నా మనుషులు కావడానికి

అదే మార్గం, అదే అర్థం.

పాపం చేతన, నా బట్టలు మంచులాంటి తెల్లదనంతో ఉండాలని చెప్పాను. ఆమె నా బట్టలు శుభ్రం చేసేది. ఆమె చెయ్యదగింది, వీలయింది చేస్తుంది.

ఈరోజు నేను మళ్లీ హిమాలయాల్లో ఉన్నంత మహదానందంలో ఉన్నాను. లావోత్సలాగా నేను హిమాలయాల్లో పోవాలనుకుంటాను. హిమాలయాల్లో జీవించడం అద్భుతంగా ఉంటుంది. కాని హిమాలయాల్లో మరణించడం మరింత అద్భుతంగా ఉంటుంది. ఆ మంచు, ఎటు చూసినా స్వచ్ఛతకు హిమాలయాలు సంకేతాలు.

కన్యత్వానికి ప్రతిబింబం. రేపన్నది రాదు. అందుకని బాధపడాల్సిన పనిలేదు.

నామేరకు ఇదంతా ఎప్పుడూ ఈరోజే. ఈ తక్షణ క్షణం మనం హిమాలయ ప్రపంచంలో ఉన్నాం.

మైకెలాంజిలో తెల్లటి పాలరాతిని ఇష్టపడతాడనుకుంటాను. అతను పాలరాతినించీ జీసెస్ను చెక్కాడు. అంత గొప్పగా ఎవరూ ఊహించలేరు. కాబట్టి మైకెలాంజిలో అద్భుత గాధని చిత్రించడానికి స్టోన్ కి కష్టం కాదు. కేవలం తనని తను అనుకరించడం వల్ల దేన్నో జూర్చుకున్నాడు. కోల్పోయాడు. తన మొదటి పుస్తకాన్ని మరచిపోయి ఉంటే తప్పక 'లస్ట్ ఫర్ లైఫ్' లాంటిదాన్ని సృష్టించి ఉండేవాడు.

మూడు: లియోటాల్స్టాయ్. రిసరక్షన్. లియోటాల్స్టాయ్ తన జీవితమంతా జీసెస్ని మనసులో నిలుపుకున్నాడు. ఫలితం అట్లాంటి పేరు రిసరక్షన్ అంటే పునరుత్థానం. లియోటాల్స్టాయ్ అద్భుతమయిన కళానిష్కారం చేశాడు. అది నాకు బైబిల్ లాంటిది. ఇంకా గుర్తుంది. నేను యువకుడుగా ఉన్నప్పుడు లియోటాల్స్టాయ్ రిసరక్షన్ నాతో బాటు పట్టుకుని తిరుగుతూ ఉండేవాణ్ణి మానాన్న ఆందోళనపడేవాడు. పుస్తకం చదవడం మంచిదే. కానీ దాన్ని రోజంతా పట్టుకుని తిరగడమెందుకు? చదువు అనేవాడు.

'నేను చదివాను, ఒక్కసారి కాదు, చాలాసార్లు, కానీ దాన్ని ఎప్పుడూ నాతో బాటు పట్టుకు తిరుగుతాను' అనే వాణ్ణి.

మా ఊళ్లో అందరికీ ఆ విషయం తెలుసు. 'నేను. 'రిసరక్షన్' అనే పుస్తకాన్ని ఎప్పుడూ పట్టుకుని తిరుగుతూ ఉంటానని వాళ్లకు తెలుసు. అందరూ నన్ను పిచ్చివాడనుకునేవాళ్లు. పిచ్చివాడు ఏమైనా చేస్తాడు. మరి రోజంతా నేను రిసరక్షన్ వెంట తీసుకుని ఎందుకు తిరుగుతాను? పగటిపూట మాత్రమే కాదు, రాత్రిపూట కూడా! ఆపుస్తకం నాతో బాటు నా పడకమీద ఉండేది. అదంటే నాకు ఇష్టం. లియోటాల్స్టాయ్ జీసెస్ సందేశాన్ని, ప్రేమనంతా ఆ పుస్తకంలో ప్రతిఫలించాడు. థామస్ని మినహాయస్తే తక్కిన జీసెస్ సందేశ ప్రచారకుల్ని 'అపోస్టల్స్'ని అధిగమించాడు. రిసరక్షన్ అనంతరం థామస్ గురించి చెబుతాను. ప్రత్యేకించి బైబిల్లో చేర్చిన నాలుగు గాస్పెల్స్ జీసెస్ చైతన్యాన్ని విస్మరించాయి. ఆటికన్నా రిసరక్షన్ మేలు. టాల్స్టాయ్ నిజంగా జీసెస్ని ప్రేమించాడు. ప్రేమ మంత్రశక్తి కలిగింది. ప్రత్యేకించి నువ్వు ఎవరయినా ప్రేమిస్తే కాలం అదృశ్యమవుతుంది. టాల్స్టాయ్ జీసెస్ని ఎంతగా ప్రేమించాడంటే వాళ్లిద్దరూ సమకాలికులయిపోయారు. ఇద్దరి మధ్య కనీసం రెండువేల సంవత్సరాలు ఉన్నాయి. కానీ అవి అదృశ్యమయ్యాయి. ఇట్లా అరుదుగా జరుగుతుంది. అందుకనే నేనా పుస్తకాన్ని

మొన్న అన్నీ సజావుగా ఉన్నాయి. నిన్న అట్లాలేదు. మొదట నేను 'ఓకే' అన్నాను. అది నిజం కాదు. కానీ నేను అబద్ధం చెప్పను. ఎందుకంటే నేను ప్రేమిస్తాను. నిన్ను నిరాశపరచను. చివర్లో కూడా నేను 'గ్రేట్! నువ్వు ముగించవచ్చు' అంటాను. అయితే అక్కడ అంతమయ్యేది ఏమీ లేనపుడు అక్కడ ఆరంభం కూడా ఉండదు. ఇది మళ్లీ రిపీట్ కాదని చెబుతున్నా నన్ను అబద్ధం చెప్పడానికి తొందరపెట్టకండి. నేను బ్రిటిష్ వాణ్ణి కాను. ఇంగ్లీషు వాణ్ణి కాను. సంప్రదాయం కోసమయినా అది నాకు కష్టం. అబద్ధమాడడం నిజంగాకష్టం. సహాయం చేయండి. దానివల్ల నిజం చెబుతాను. ఈ క్షణం విషయాలు నిజంగా అద్భుతంగా కొనసాగుతున్నాయి. నేను ఇంగ్లీషు వ్యక్తిలాగా మాట్లాడడం లేదు.

బదు: లియోటాల్ స్టాన్కి చెందిన ఇంకో పుస్తకం. ప్రపంచంలోని అన్ని భాషల్లోకెల్లా గొప్ప గ్రంథం. 'వార్ అండ్ పీస్ గొప్పదేకాదు, పెద్దది కూడా. వేలపేజీలు అంతపెద్ద పుస్తకం నేను తప్ప ఎవరయినా చదువుతారా అన్నది సందేహమే. చాలా పెద్దది చూసి మీరు భయపడతారు.

టాల్స్టాయ్ పుస్తకాలు చాలా పెద్దవి. అది అతని తప్పు కాదు. వార్ అండ్ పీస్ నవల సమస్త మానవజాతి చైతన్యానికి సంబంధించినది. కాబట్టి దాన్ని కొన్ని పేజీల్లో రాయడం కుదరదు. వేలపేజీలు చదవడం కష్టమే. కానీ చదవగలిగితే వ్యక్తి మరో ప్రపంచంలోకి ప్రయాణిస్తాడు. క్లాసిక్ అన్నదాన్ని మాధుర్యాన్ని వ్యక్తి రుచి చూస్తాడు. అవును క్లాసిక్!

ఆరు: ఈరోజు అందరూ రష్యన్లు నన్ను చుట్టుముట్టి ఉన్నారు. ఆరోది మాజ్చింగోర్కి 'ద మదర్!' నాకు గోర్కి అంటే ఇష్టముండదు. అతను కమ్యూనిస్టు. నాకు కమ్యూనిస్టులంటే ద్వేషం. నేను ద్వేషిస్తున్నానంటే ద్వేషిస్తాను. అంతే. కానీ మాజ్చింగోర్కి రాసిన 'ద మదర్' నవల నాకిష్టం. నా జీవితమంతా ఆ నవలను ప్రేమిస్తూనే ఉన్నాను. నా దగ్గర ఆపుస్తకం కాపీలు చాలా ఉండేవి. మా నాన్న నీకేమన్నా పిచ్చా? ఒక కాపీ చాలదా? నువ్వు మరిన్ని పుస్తకాలకు ఆర్డరిస్తున్నావు. నేను మళ్లీ మళ్లీ అవి పోస్టులో రావడం చూస్తున్నాం. నీకేదో పిచ్చెక్కినట్లయింది అనేవాడు.

నేను 'అవును. గోర్కి నవల మదర్కు సంబంధించినంతమేరకు నేను పిచ్చిపట్టినవాణ్ణి' అనేవాణ్ణి.

మా అమ్మను చూసినపుడు నాకు గోర్కి గుర్తొస్తాడు. గోర్కి ప్రపంచంలోని అత్యున్నత కళాకారుడు. రచనా కళలో ఉన్నతశిఖరాలు చేరిన కళాకారుడు. అతని ముందు, అతని

పదకొండు: పదకొండో గ్రంథం బీజాక్, బీజాక్ కబీర్ ఎంపిక చేసిన పాటల గ్రంథం. బీజాక్ అంటే విత్తనం. విత్తనం చాలా చిన్నది. కనిపించనిది. అది మొలకెత్తి చెట్లయితే కానీ మీరు చూడలేరు. అడ్డుపడకండి. నువ్వు కొనసాగించాలనుకుంటున్నావా! అది ప్రశ్న. నన్నడగకు. నిన్ను అడుగు. నువ్వు కొనసాగించదలచుకోకుంటే కేవలం నాకు గుర్తు చేయి. అదిచేయి. రెండు గుర్రాలపై ఒకేసారి సవారీ చెయ్యడం కష్టం. నేను చేస్తున్నదే. ఒకటేమో ఆడది, ఇంకొకటి మొగది. రెండు వేరువేరు కోణాల్లో...

పన్నెండు: పరిస్థితిని బట్టి నేను హెర్బర్ట్ మార్బూస్ రచన 'వన్ డైమెన్షన్ మాన్' ఎంపిక చేశాను. నేను ఆ పుస్తకాల వ్యతిరేకిని. కానీ అతను అద్భుతమయిన గ్రంథం రాశాడు. వ్యక్తి బహుముఖ కోణాల్లో సాగినపుడే పరిపూర్ణతవృత్తాడన్న విషయం నాకు తెలుసు. అతను అన్ని కోణాల్లో వ్యాపించాడు. ఒక కోణం కాదు. వన్ డైమెన్షన్ షన్ మాన్. ఆధునిక వ్యక్తి కథ. అది నా పన్నెండో గ్రంథం.

పదమూడు: చైనా మార్కిక గ్రంథం 'ఐఛింగ్'.

పథ్నాలుగు: చివరిది. ఇది హిందీ నవల. ఇంకా ఇంగ్లీషులోకి అనువాదం కాలేదు. నాలాంటి మనిషి ఈ పుస్తకం గురించి చెప్పడం వింత. కానీ అది విలువైన గ్రంథం. హిందీపేరు 'నదీకీ దీప్' దాన్ని నదిలో దీప్పాలు అని అనువదించవచ్చు. దాన్ని సచ్చితానంద వాత్యాయన రాశాడు. ధ్యానాన్ని కోరుకునేవాళ్లకోసం రాసిన నవల. ధ్యానుల నవల. టాల్స్టాయ్ చెహన్ మొదలైన వాళ్లతో పోల్చడానికి వీల్లేనిది దురదృష్టమేమిటంటే అది హిందీలో ఉంది.

ఆగండి! ఏమి చెప్పకుండా దాన్ని కాస్తేపు ఆనందించనివ్వండి. ఇంత ఎత్తులో ఏదయినా మాట్లాడడం కష్టం. దయచేసి అడ్డగించకండి!

పథ్యాలుగో సమావేశం

దేవగీత్! ఈ ఉదయమే తెలిసింది. ఈరోజు నువ్వు అదోలా ఉన్నావట. అసహజంగా ఉన్నావట! ఎప్పుడయినా ఓసారి అసహజంగా ఉండడం మంచిదే కానీ అసహజంగా ఉండడాన్ని నేను సమర్థించను. నువ్వు విపరీతంగా ఉండదలచుకుంటే ఓషోలా ఉండు! అప్పుడు కొంత విలువ ఉంటుంది.

నువ్వు నీ నోట్స్ రాయడాన్ని కూడా అనుమతించను, అడ్డుపడతాను. సారీ చెప్పడం బదులు గట్టిగా అరుస్తాను. నువ్వు అడ్డు చెప్పకపోయినా మధ్యలో నేనే 'ఆటంకం కలిగించకు! దేవగీత్!' అంటాను. అది ఎవరైతే విపరీతానికి లోను చేస్తుంది. అయాని నీకు తెలుసు కదా నేను పిచ్చివాణ్ణి! నువ్వు పిచ్చివాడితో వ్యవహరించేటప్పుడు కొంత జాలి చూపాలి. మర్యాదకు కాదు, నిజంగా ప్రేమించాలి.

నువ్వు అడ్డుపడనప్పుడు నేను 'అడ్డగించకు' అంటే అక్కడే ఉండు నీ మనసులో ఏదో అభిప్రాయముంది. నువ్వు అడ్డుపడడమనే ఉద్దేశానికి సంబంధించి స్పృహతో ఉండవు. ఆటంకం కలిగించడం ఆనందాన్నిస్తుంది. నిజమే. ఇక్కడ నువ్వు బాస్ కావచ్చు. కనీసం ఈ కాబిన మేరకు నువ్వు నోవాలి. నేను కేవలం టికెట్టు లేని ప్రయాణికుణ్ణి. 'నీ అచేతనంతో కూడా నేనే విషయాల్ని చూడగలను. నేను 'అడ్డుపడకు' అంటే అందులో ఆగ్రహం ఉన్నట్లుంటుంది. ఆటంకపరచడం ఎవరూ వినలేదు. చివరికి నువ్వు కూడా కానీ నేను విన్నాను. అచేతన స్థితిలో గుసగుసలు పోవడం విన్నాను. ఈరోజు నాకు గొప్ప ఐడియాలు వస్తున్నాయి. లేకుంటే నేను చాలా పేదవాణ్ణి నాకు గొప్ప ఐడియాలు లేవు.

పి.పి.యస్. కంటిన్యూ. ఇది బ్రేక్స్ లో వచ్చిన నోట్.

ఈరోజు మొదటి పుస్తకం 'లిన్ యుటాంగ్' రాసిన 'ద ఆర్ట్ ఆఫ్ లివింగ్' అది చైనా పేరు. నాకు నా పుస్తకం గుర్తువస్తోంది. 'ద ఆర్ట్ ఆఫ్ డైయింగ్. లిన్ యుటాంగ్ కి జీవితం గురించి ఏమీ తెలీదు. అందుకని అతనికి మరణం గురించి కూడా ఏమీ తెలీదు. అతను చైనా వ్యక్తి అయినా చెడిపోయిన చైనా వ్యక్తి అతను క్రిస్టియన్. చెడిపోవడమంటే అది. 112

కరష్షన్ నిన్ను క్రిస్టియన్ని చేస్తుంది. కరష్షన్ కరష్షే చేస్తుంది. నువ్వు క్రిస్టియన్వి.

లిన్యుటాంగ్ తన పుస్తకం 'ద ఆర్ట్ ఆఫ్ లింగ్'లో ఎన్నో విషయాల గురించి అద్భుతంగా రాశాడు. మరణం గురించి తప్ప. దాన్ని బట్టి అక్కడ జీవితాన్ని చేర్చలేదని తెలుస్తుంది. నువ్వు మరణాన్ని అనుమతించినప్పుడే జీవితం వస్తుంది. లేకుంటే లేదు. అవి ఒక నాణేనికి రెండు ముఖాలు. నువ్వు ఒకదాన్ని అనుమతించి ఒకదాన్ని కాదనడానికి లేదు. కానీ అతను అద్భుతంగా రాశాడు. కళాత్మకంగా రాశాడు. సందేహం లేదు. ఆధునికయుగంలోని గొప్ప రచయితల్లో అతనొకడు. కానీ అతను ఏమి రాసినా అదంతా కేవలం ఊహ, స్వచ్ఛమయిన ఊహ. అద్భుత విషయాల గురించి కలలుగనడం. కొన్నిసార్లు కలలు కూడా అద్భుతంగా ఉంటాయి. కానీ అన్ని కలలూ పీడకలలే!

ద ఆర్ట్ ఆఫ్ లివింగ్ కు జీవితంతో, కళతో ఏమీ సంబంధం లేదు. ఐనా అది అప్పటికీ గొప్ప పుస్తకమే. ఏ రకంగా గొప్పదంటే అది నిన్ను తనలోకి తీసుకుంటుంది. దాంట్లో నిన్ను నువ్వు కోల్పోతావు. ఒక దట్టమైన అరణ్యంలో వ్యక్తి తనను తాను దారి తప్పినట్లు తప్పిపోతావు. దట్టమైన అరణ్యం. ఆకాశంలో నక్షత్రాలు, చుట్టూ చెట్లు, దారి కనిపించదు. ఎక్కడికి ఎలా వెళ్లాలో తెలీదు. అది ఎక్కడికో తీసుకెళ్ళదు. అయినా అది గొప్ప పుస్తకాల్లో ఒకటి. ఎందుకని? ఎందుకంటే అది చదువుతున్నప్పుడు నువ్వు గతాన్ని భవిష్యత్తును విస్మరించి వర్తమానంలో భాగమవుతావు.

లిన్యుటాంగ్కు ధ్యానం గురించి ఏమైనా తెలుసునో లేదో నాకు తెలీదు. దురదృష్టవశాత్తు అతను క్రిస్టియన్. అందువల్ల అతను తావోయిస్టుల ఆశ్రమాలకు వెళ్ళలేదు. లేదా బౌద్ధ ఆలయాలకూ వెళ్ళలేదు. అతను ఏం కోల్పోతున్నాడో అతనికి తెలీదు. వాటన్నిటి బదులు ప్రపంచంలో థర్డ్రేట్ పుస్తకం బైబిల్ చదివాడు. దాంట్లో రెండు విలువైన భాగాలు తప్ప. ఓల్డ్ టెస్ట్మెంట్లో 'ద సాంగ్ ఆఫ్ సాలమన్, న్యూటెస్ట్మెంట్లో ద సెర్మెన్ ఆన్ ద మాంటైన్. ఈ రెండూ తీసేస్తే బైబిల్ చెత్తకుండీ. అతనికి బుద్ధుని గురించి, చాంగ్టు గురించి, నాగార్జున గురించి, కబీరు, అల్ హిల్లాజ్ గురించి....ఈ పిచ్చి మనుషుల గురించి కొంతయినా తెలిసి ఉంటే అతనికి సాధికారికత ఉండేది. అది కళాత్మకమైంది. కానీ సాధికారికమైంది. నిజాయితీ నిండింది. కాదు.

రెండు: లిన్యుటాంగ్ ఇంకో పుస్తకం 'ద విజడమ్ ఆఫ్ చైనా'. అతనికి రచనా కళ తెలుసు. అందువల్ల అతను ఏమైనా రాయగలడు. అతనికి లావోత్స గురించి ఏమీ తెలియకపోయినా, ఆ లావోత్స సమస్త చైనాకు సంబంధించిన వివేకాన్నే కాదు, సమస్త

ప్రపంచానికి చెందిన వివేకాన్ని సొంతం చేసుకున్నవాడు. అతను ద విజ్డమ్ ఆఫ్ చైనా రాశాడు. కొన్ని లావోత్సవాక్యాల్ని చేర్చాడనుకోండి. అతనికి క్రిస్టియన్ జీవన విధానంతో అనుకోకుండా ఆ వాక్యాలు కలిశాయి. అతను ఛాంగ్టును కోట్ చేశాడు. కానీ సహజంగా అతను ఎంపిక చేసినవి హేతుబద్ధమయినవే. ఛాంగ్టుహేతుబద్ధమయిన మనిషి కాదు. అతను గొప్ప అసంగతమైన మనిషి. అట్లాంటివాడు భూమిలో పుట్టలేదు.

నా ప్రేమ వ్యవహారాల్లో ఛాంగ్టు ఒకడు. నువ్వు ప్రేమించిన వాళ్ల గురించి నువ్వు మాట్లాడుతున్నప్పుడు అతిశయోక్తులు సహజం. కానీ నాకు మాత్రం అవి అలా అనిపించవు. అతను చెప్పిన చిన్ని పిట్టకథ కోసం ఛాంగ్టుకు సమస్త ప్రపంచ రాజ్యాన్ని అతనికి ఇచ్చేస్తాను. అతను అటువంటివి వంద చెప్పాడు. ప్రతిదీ 'ఎ సెర్మెన్ ఆన్ దమాన్టైన్, ఎ సాంగ్ ఆఫ్ సాలమన్, ఎ భగవద్గీత! ప్రతి పిట్టకథ గొప్ప విషయాలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుంది. ప్రతిదీ సంపన్నమైంది, హద్దులు లేంది.

లిన్యుటాంగ్ ఛాంగ్టును కోట్ చేశాడు. కానీ ఒక క్రిస్టియన్ లా చేశాడు. అర్థం చేసుకున్న మనిషిలా కాదు. కాని అతను కచ్చితంగా మంచి రచయిత. సమస్త దేశానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే గొప్ప పుస్తకాలు రస్సెల్ 'హిస్టరీ ఆఫ్ వెస్టర్న్ ఫిలాసఫీ, ముర్ హెడ్, రాధాకృష్ణ రాసిన 'మైండ్ ఆఫ్ ఇండియా' వీటితో సమానమయింది. ఇది హిస్టరీ, రహస్యం కాదు, కానీ అద్భుతంగా రాయబడింది. చక్కగా రాయబడింది. గ్రామర్ కూడా ఉంది.

అతను క్రిస్టియన్ మాత్రమే కాదు. కాన్వెంట్ స్కూల్లో చదివాడు. పసితనం కాన్వెంట్ స్కూల్లో గడపడానికి మించిన దురదృష్టం ఇంకోటి ఉందా! కాబట్టి లిన్యుటాంగ్ క్రిస్టియన్లకు సంబంధించి సరైన మార్గంలో ఉన్నట్టే. కాని అతన్ని గురించి మాట్లాడుతున్న ఈ పిచ్చిమనిషి దృష్టిలో అతన్ని తప్పుడు మార్గం. ఐనా అతనంటే నాకిష్టం. అతను ప్రతిభావంతుడు. సారీ ప్రతిభావంతుడు కాదు. నిపుణుడు. అంతకు మించి నన్నడక్కండి. నేను అంతకు మించి మర్యాదగా ఉండలేను.

మూడు: ఈ పుస్తకాన్ని చేర్చకూడదనుకున్నాను. కానీ చెయ్యలేక పోయాను. తన ముక్కుతో గుచ్చుతూ ఉంది. అది యూదుల పుస్తకం. లేకుంటే అంత పెద్ద ముక్కు ఎలా ఉంటుంది? అది 'టాల్మడ్'.

దాన్నెందుకు వదిలించుకుందామనుకున్నాను? నేను అన్నివేళల్లో చేసినట్లు దాన్ని యూదులకు వ్యతిరేకంగా ఒక్కమాట కూడా మాట్లాడదు. కానీ క్షణకాలం నేను యూదులకు వ్యతిరేకంగా ఏమీ మాట్లాడకూడదనుకున్నా. క్షణం మాత్రమే. అదీ ఒక హాలీడే రోజు. అందువల్ల ఆ పుస్తకం వద్దనుకున్నా.

దాంట్లో ఒకేఒక అద్భుతమయిన వాక్యముంది. అంతే! అందువల్ల నేను కోట్చేశా. అది 'దేవుడు దారుణమైనవాడు. అతను మీమాకాడు. మీ బామ్మర్ని కాడు-ఈ ఒక్క వాక్యం దేవుడు నీ బామ్మర్ని కాడు, మామకాడు. - ఆ మాటలు నాకిష్టం. అది నిజంగా గొప్ప విషయం. లేకుంటే ఆ పుస్తకమంతా చెత్తకుండీ. అది చాలా ఆదిమమైంది. పారేయాల్సిన గ్రంథం! నీ బెడ్రూంలో రాసుకో: దేవుడు నీ మామకాడు, బామ్మర్ని కాడు. ఆ వాక్యం నువ్వు నీ భార్యకు, భర్తకు, పిల్లలకు, పనివాళ్ళకు సంబంధించి తెలివి తక్కువ పనులు చేసినపుడు ఆ వాక్యం నిన్ను మామూలు స్థితికి తెస్తుంది.

నాలుగు: నేను జైనమతానికి సంబంధించిన ఒక చిన్న భాగానికి చెందిన ఒక కుటుంబంలో పుట్టాను. నాకన్నా తక్కువ పిచ్చివాడైన ఒకతను దాన్ని అనుసరించాడు. నాకంటే కొద్దిగా పిచ్చివాడు. నేనతని రెండు పుస్తకాల గురించి మాట్లాడతాను. అవి ఇంగ్లీషులోకి అనువదించబడలేదు. అవి హిందీలో కూడా లేవు. అవి అనువదించలేనివి. అతనికి ఎట్లాంటి అంతర్జాతీయమయిన గుర్తింపూ అసంభవం. అతను భాషను, గ్రామర్ని, దేన్నీ నమ్మడు. అతను ఖచ్చితంగా పిచ్చివాడిలా మాట్లాడతాడు. నాలుగోది అతని పుస్తకం 'శూన్య స్వభావ! శూన్యానికి సంబంధించిన తత్వం.

అది కేవలం కొన్ని పేజీల గ్రంథం. కానీ గొప్ప విలువైంది. ప్రతివాక్యంలో పవిత్ర భావన ఉంది. కానీ అర్థం చేసుకోవడం కష్టం. మీరడగవచ్చు మరి నువ్వు ఎలా అర్థం చేసుకున్నావని. మొదట మార్టిన్ బ్యూబర్ హసీన్ కుటుంబంలో పుట్టినట్లు నేను ఈపిచ్చిమనిషి సంప్రదాయంలో పుట్టాను. అతని పేరు తరన్ తరన్. అంటే రక్షకుడని అర్థం. అది అతని పేరయింది.

నేను పసితనం నించీ అతన్ని శ్వాసించాను. అతని పాటలు విన్నాను. అతనంటే ఆశ్చర్యపడ్డాను. కానీ పసివాడు అర్థం గురించి పట్టించుకోడు. ఆ పాట అద్భుతమైంది. దాని లయ మనోహరం, నాట్యం ఆహ్లాదం. అది చాలు. అట్లాంటి వాళ్ళకు అర్థం చేసుకోడానికి ఎదగాలి. లేదా పసితనం నించీ ఆ వాతావరణంలో ఉండాలి.

నేను తరన్ తరన్ను అర్థంచేసుకున్నాను. మేధోపరంగా కాదు. అస్తిత్వ మార్గంలో పైగా అతను ఏం చెబుతున్నాడో నాకు తెలుసు. నేను అతన్ని అనుసరించే కుటుంబంలో పుట్టకపోయినా నేను అతన్ని అర్థం చేసుకుని ఉండేవాణ్ణి. నేను ఎన్నో విభిన్న సంప్రదాయాల్ని అర్థం చేసుకున్నాను. అట్లా అని నేను ఆ సంప్రదాయాలన్నిట్లో పుట్టానని కాదు. నేను ఎంతోమంది పిచ్చివాళ్ళని అర్థం చేసుకున్నాను. వాళ్ళని అర్థం చేసుకోడానికి మనసు పెడితే ఎవడయినా పిచ్చివాడు కాగలడు. ఒకసారి నన్ను చూడండి. వాళ్ళందరూ నన్ను

ప్రభావితం చెయ్యలేదు. వాళ్ళెక్కడో నా కింద ఉన్నారు. నేను వాళ్ళందర్నీ భావతీతిస్థితికి చేర్చాను.

ఇంకా నేను తరన్ తరన్ను అర్థం చేసుకోవాలి. ఇంకా అతనో సంబంధం ఏర్పరచుకోలేదు. అది వీలవుతుంది. కారణం అతని అనుయాయులు కొందరే. కొన్ని వేల మంది వాళ్ళు మధ్య భారతానికే పరిమితమయిన వాళ్ళు. వాళ్ళు ఎంత తక్కువమందంటే వాళ్ళు తరన్తరన్ అనుయాయులమని చెప్పుకోడానికే భయపడతారు. వాళ్ళుజైనులమని మాత్రమే చెప్పుకుంటారు. తక్కిన అందరూ మహావీరుణ్ణి నమ్మినట్లు వీరు రహస్యంగా తరన్తరన్ని నమ్ముతారు. వాళ్ళ శాఖను స్థాపించినవాడతను.

జైనిజం చాలా చిన్నమతం. కొన్ని లక్షల మంది దాన్ని నమ్ముతారు. దాంట్లో రెండు ముఖ్యమైన శాఖలు. దిగంబరులు, శ్వేతాంబరులు. దిగంబరులు మహావీరుడు నగ్నంగా జీవించాడని నమ్ముతారు. దిగంబరుడంటేనే ఆకాశాన్ని వస్త్రంగా కలిగినవాడని అర్థం. ఇది ప్రాచీన శాఖ.

శ్వేతాంబర అంటే తెల్లని వస్త్రం. వాళ్ళు మహావీరుడు నగ్నంగా ఉన్నా దేవతలు అతన్ని తెల్లని వస్త్రంతో కప్పారని భావిస్తారు. అది కేవలం హిందువుల్ని సంతృప్తి పరచడానికి చేసిన రాజీప్రయత్నం.

తరన్ తరన్ అనుయాయులు దిగంబర తెగకు సంబంధించినవారు. వాళ్ళు జైనమతంలో విప్లవకారుల్లాంటివాళ్ళు. వాళ్ళు మహావీరుని విగ్రహాన్ని కూడా పూజించారు. వాళ్ళు ఆలయాల్లో విగ్రహముండదు. లోపల శూన్యం ఉంటుంది. ఆ తెగలో పుట్టకుంటే నాకా విషయం తెలిసేది కాదు.

అతని పుస్తకం శూన్య స్వభావ ఒకే విషయాన్ని పిచ్చివాడిలాగా మళ్ళీ మళ్ళీ చెబుతుంది. మీకు నేను తెలుసు. మీరు నన్ను అర్థం చేసుకుంటారు. ఇరవై నాలుగంటలూ ఒకే ఒక విషయాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ చెబుతుంటాను కదా! పాతికేళ్లకు పైగా! నేనెప్పుడూ చెప్పేది: మేలుకోండి, 'శూన్య స్వభావం'లో అతను చూసిందదే!

ఐదు: తరన్తరన్ రెండో పుస్తకం 'సిద్ధ స్వభావ'. కైవల్యానికి సంబంధించిన తత్వం. అద్భుత శీర్షిక. అతను ఒకేవిషయాన్ని మళ్ళీ మళ్ళీ చెప్పాడు. శూన్యంగా ఉండు! పాపం అతనంతగా ఏం చేస్తాడు? ఎవ్వరూ అదితప్ప ఏమీ చెప్పరు. మేలుకో! స్పృహతో ఉండు!

తరన్తరన్వి చాలా పుస్తకాలున్నాయి. కానీ ఆరెంటిట్లినే అతని పూర్తి సందేశముంది. ఒకటి నువ్వెరో చూపుతుంది. పూర్తి శూన్యం. రెండోది నువ్వు దాన్ని ఎట్లా అందుకోవడమో

ఎనిమిది: ఇంకో పుస్తకం. దేవగీత! నీ ఏడుపు వినపడుతోంది. అప్పుడప్పుడు ఏడవడం మంచిదే. అదీ నీ గురువుతో కలిసి! నా కళ్ళ నిండుగా నీళ్లున్నాయి. నువ్వేమో ఏడుస్తున్నావు. అక్కడో రకమయిన వినిమయముంది. అందువల్ల ఎనిమిదో గ్రంథం అస్సగియోలి సైకోసింథసిస్. సైకోఎనాలిసిస్ని సృష్టించి గొప్ప పనిచేశాడు ఫ్రాయిడ్. కానీ అది సగమే. తక్కిన సగం ‘ఈ సైకో సింథసిస్’ చేసింది. ఐతే ఇది సగమే. ఇంకో సగం నా పని సంపూర్ణం: సైకోథీసిస్.

సైకోఎలాలసిస్, సైకోసింథసిస్ ఈరెండు సైన్సులూ చదవదగినవి. కానీ సైకో సింథసిస్ అరుదుగా చదువుతారు. కారణం అస్సగియోలి ఫ్రాయిడంత ప్రసిద్ధుడు కాడు. అతను ఫ్రాయిడంత ఎత్తు ఎదగలేదు. కానీ అతన్ని సన్యాసులందరూ చదవాలి. అతను కరెక్ట్ని, ఫ్రాయిడ్ తప్పని అర్థం కాదు. ఇద్దరూ వేరువేరుగా తప్పే. ఇద్దర్నీ ఒక దగ్గరికి చేర్చినపుడే వాళ్ళు కరెక్టు. నేను చూస్తున్న పనంతా అలాంటిదే.

తొమ్మిది: నేనెప్పుడూ ఖలీల్ జీబ్రాన్‌ను అభినందిస్తాను. నేను అతన్ని ఖండించే ముందు అతన్ని అభినందిద్దామనుకుంటున్నాను. నేను ఖండిస్తానని తేలిగ్గా అనడం లేదు, నిజంగానే అంటున్నా. తొమ్మిదో గ్రంథం ఖలీల్ జీబ్రాన్ ‘ప్రోజ్ పోయమ్స్’ అద్భుతమైనవి. ఆధునికయగంలో రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ తప్ప అంత అద్భుతమైన వచన కవిత్వం ఎవరూ రాయలేదు.

తమాషా ఎక్కడుంటే ఇద్దరూ ఇంగ్లీషు భాషకు సంబంధించిన వాళ్ళు కాదు. అందుకని వాళ్లు అంత గొప్ప కవిత్వ భాష రాశారు. వాళ్ళు వేరువేరు భాషల్నించీ వచ్చారు. ఖలీల్ జీబ్రాన్ అరబిక్ నించీ వచ్చాడు. అది గాఢమయిన కవిత్వ భాష. స్వచ్ఛమైన కవిత్వం. రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ బెంగాలీ. అది అరబిక్‌ని మించిన కవిత్వ భాష. ఇద్దరు బెంగాలీలు పోట్లాడుకోవడం చూసి మీరు ఆశ్చర్యపోతారు. కారణం వాళ్ళు ప్రేమనిండిన మాటల్ని ఒకరికొకరు ఇచ్చిపుచ్చుకుంటున్నారేమో అనుకుంటారు. వాళ్ళు పోట్లాడుకుంటున్నట్లు మిమ్మల్ని నమ్మించడం కష్టం. బెంగాలీలో పోట్లాడుకుంటున్నా అది కవిత్వం లాగే ఉంటుంది.

ఈ విషయం నా అనుభవానికి సంబంధించింది. నేను బెంగాల్‌లో ఉన్నప్పుడు జనం పోట్లాడుకోవడం చూశాను. ఎంత అద్భుత కవిత్వం! ఆశ్చర్యపోయాను. అదే నేను మహారాష్ట్రకు వచ్చి జనం మాట్లాడుకుంటూ ఉంటే, కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఉంటే నాకు భయమేసింది. వాళ్ళు పోట్లాడుకుంటున్నారా? పోలీసులకు ఎవరైనా చెప్పారా లేదా? మరారీ ఎట్లాంటి భాష అంటే అందులో మాధుర్యమున్నమాట ఉండదు. అది మొరటుగా

ఉంటుంది. మోటుగా ఉంటుంది. అది పోట్లాడే భాష.

కానీ చిత్రమేమిటంటే ఇంగ్లీషు వాళ్ళు ఖలీల్ జీబ్రాన్ ను, రవీంద్రనాథ్ టాగోర్ ని అభినందించాడు. కానీ వాళ్ళు వాళ్లిద్దరినించీ ఏమీ నేర్చుకోలేదు. వాళ్ళనించీ విజయరహస్యాన్ని గ్రహించలేదు. విజయరహస్యమేది? 'కవిత్వతత్వం'.

పది: ఇది ఖలీల్ జీబ్రాన్ పుస్తకం. దీన్ని పబ్లిక్ గా ఖండించదలచుకోలేదు. కారణం ఆ మనిషంటే నాకిష్టం. ఐనా ఖండిస్తాను. నాకామనిషంటే ఇష్టమైనా అతన్ని ఖండిస్తే అది రికార్డువుతుంది. మాటలు సత్యాన్ని ప్రతిఫలించవు.

ఆ పుస్తకం 'థాట్స్ అండ్ మెడిటేషన్స్'. నేను దాంతో ఆమోదించను. అంగీకరించను. దానివల్ల ఖలీల్ జీబ్రాన్ కు ధ్యానమంటే తెలీదని తెలిసింది. ఈ పుస్తకంలో ధ్యానమంటే ఏకాగ్రత తప్ప మరేమీ లేదు. అప్పుడు మాత్రమే వాళ్ళు ఆలోచనతో బాటు వెళ్ళగలరు. ఆహూ! మీరు ఆలోచనలో వెళ్ళాల్సిన పన్నెదు. ధ్యానంతో వెళ్ళాలి. అదీ నాతో. ఖలీల్ జీబ్రాన్ తో కాదు. కాబట్టి ఉన్నతికి ఎదగాలి. లేకుంటే త్వరలో ఇలా మాట్లాడడం మానేస్తాం. నేను ప్రతిరోజు భావతీతస్థితిని చేరాలనుకుంటాను. ఏబుద్ధుడూ ఇంతకు ముందు ఇలా చెయ్యలేదు. నేను పయనీర్ నవ్వాలనుకుంటున్నా.

నేనీ పదో పుస్తకానికి వ్యతిరేకిని ఎందుకంటే నేను ఆలోచనకు వ్యతిరేకిని. ఖలీల్ జీబ్రాన్ 'ధ్యాన'మన్న పదాన్ని పాశ్చాత్య రీతిలో ఉపయోగించాడు. పాశ్చాత్య దృష్టితో దేనిపట్లయినా ఏకాగ్రత పెట్టడం ధ్యానం. దీనిమీద, దానిమీద దృష్టి నిలపడం ధ్యానం కాదు. అది వస్త్రాశ్రయం కాదు. అది పూర్తిగా ఆత్మాశ్రయం.

సోరెన్ కిర్కెగార్డ్ 'మనిషి అంతరాంతరాలలో ఉన్నది పూర్తిగా ఆత్మాశ్రయమే. అదే ధ్యానమంటే!' అన్నాడు.

సత్యంతో ప్రయోగం సాధ్యం కాదు, ఎందుకంటే అది వస్తువుల్లో, విషయాల్లో, వీలవుతుంది. చైతన్యంతో కాదు.

మహాత్మాగాంధీ నిజాయితీగా మంచి మనిషి. కాని అతను ధ్యాని కాదు. ఎవడు ధ్యానికాడో అతను ఎంత మంచివాడయినా పనికిమాలినవాడే. అతను జీవితంతో ప్రయోగం చేశాడు. ఏమీ సాధించలేదు. అజ్ఞానిలాగే కన్నుమూవాడు. అది దురదృష్టం. ఎందుకంటే అంత గొప్ప నిజాయితీపరుణ్ణి, వ్యక్తిగతశీలమున్న వ్యక్తిని, మనం చూడడం కష్టం. ఇంకా సత్యాన్ని గ్రహించాలన్న గొప్ప కోరిక కలిగిన వ్యక్తిని. కానీ ఆ కోరికే అడ్డంకి ఐంది.

సత్యం నాలాంటి వాళ్లకు తెలుసు. నాలాంటి వాళ్ళు దాన్ని గురించి పట్టించుకోరు. దేవుడు నా ఇంటి తలుపు తట్టినా నేను తెరవను. ఆయనే ఏదో మార్గంలో దాన్ని తెరవాలి. సత్యం సోమరిపోతుల దగ్గరికి వెళుతుంది. అందుకనే జ్ఞానోదయానికి సంబంధించి సోమరిపోతుల గైడ్ నేను. ఇప్పుడు దీనికి ఒకటిచ చేరిస్తే పూర్తవుతుంది. జ్ఞానోదయం కావాలనుకున్న సోమరిపోతుల గైడ్ నేను. అంతేకాదు. జ్ఞానోదయం అక్కర్లేదనుకున్న వాళ్లకి కూడా అది జ్ఞానోదయాన్ని దాటింది.

ఆ వ్యక్తికోసం ఫీలయ్యాను. అతని రాజకీయాల గురించి, అతని సామాజిక జీవితం గురించి, కాలచక్రాన్ని వెనక్కి తిప్పడం గురించిన అతని తెలివి తక్కువ అభిప్రాయాల గురించి మీరు ఆ చక్రాన్ని రాట్నమనవచ్చు. నేను ఎప్పుడూ అతన్ని విమర్శిస్తున్నా అతనంటే ఇష్టం. అతను మనిషిని ఆదిమమానవుడు కమ్మంటాడు. అతను టెక్నాలజీకి, రైళ్ళకు, టెలిగ్రాఫులకు పోస్టల్ సిస్టమ్ కు అన్నిటికీ వ్యతిరేకి. సైన్సులేకుంటే మనిషి కోతే. గొరిల్లాయే కానీ గొరిల్లా బలంగా ఉండొచ్చు. గొరిల్లా గొరిల్లాయే. మనిషి మనిషే.

ఆ పుస్తకం టైటిల్ కు కూడా వ్యతిరేకిని. అది టైటిల్ మాత్రమే కాదు. అతని పూర్తి జీవన సంక్షిప్త చిత్రం. అతను ఇంగ్లాండులో చదువుకోవడం వల్ల అతను విక్టోరియన్ ఇండియన్ ఇంగ్లిషులో పర్ ఫెక్ట్ అని అనుకోవచ్చు. నరకానికి వెళ్లే జనం విక్టోరియన్లు! అతనికి మర్యాదలు, సంప్రదాయాలు, ఇంగ్లిషు బుద్ధిహీనతలు అన్నీ తెలుసు. ఇపుపడు చేతన గాయపడుతూ ఉండవచ్చు. చేతనా! నన్ను క్షమించు! నువ్విక్కడుండడం యాదృచ్ఛికం. నీకు నా గురించి తెలుసు. జనాల్ని మొట్టికాయ వేయడానికి నాకు ఏదో ఒకటి దొరుకుతూ ఉంటుంది.

కానీ చేతన అదృష్టవంతురాలు. ఆమె ఇంగ్లిషు స్త్రీ కాదు. ఆమె 'ఓషో వైపరీత్యం'. ఆమె పేది ఇంగ్లిషు కుటుంబ నించీ వచ్చింది. అది మంచిదే. వాళ్ళ నాన్న చేపలు పట్టే వ్యక్తి. సాధారణ వ్యక్తి. ఆమె చాలా శుభ్రమయిన వ్యక్తి. ఇంగ్లిషు స్త్రీలు అలా కాదు.

నేను అతని రెండు పుస్తకాల్ని చేరుస్తున్నా.

నాలుగు అజిత్ముఖర్జీ 'ద ఆర్ట్ ఆఫ్ తంత్ర', ఐదు అతని ఇంకో పుస్తకం 'ద పెయింటింగ్స్, ఆఫ్ తంత్ర, లేదా ద తంత్రాపెయింటింగ్స్,. అతనింకా సజీవుడే. ఈరెండు పుస్తకాల వల్ల అతనంటే నాకిష్టం. అవి రెండూ మాస్టర్ పీస్లు. ఆ పెయింటింగ్స్, ఆ కళ, ఆ పెయింటింగ్స్కు అతను చేసిన కామెంటరీలు అతని ఇంట్రడక్షన్లు అద్భుతం.

అతను కూడా ఒక పేద బెంగాలీ. అతను కొన్నాళ్లకు ముందు లక్ష్మిని ఢిల్లీలో కలిశాడు. ఆమెని కలిసి తన పూర్తి తంత్ర కలెక్షన్లన్నీ నాకిస్తానన్నాడు. బహుశా అవన్నీ చాలా విలువైన, ఖరీదయిన కలెక్షన్లు నేనివన్నీ ఓషోకిస్తాను. ఎందుకంటే ఆయనొక్కడే వాటి విలువ తెలిసిన వాడు, అర్థం చేసుకోగలిగిన వ్యక్తి. కానీ నాకు భయంగా ఉంది. అతన్నో నేను సహకరిస్తే దానివల్ల నాకు ఇబ్బందులు తలెత్తవచ్చు. అందుకని చివరికి నా జీవిత కాల కలెక్షన్లను ఇండియన్ గవర్నమెంటుకిస్తాను' అన్నాడట.

నేనీ రెండు పుస్తకాలు చూశాను. ఆమనిషిని గురించి నేను ఏం చెప్పేది? అజిత్ముఖర్జీ, లేదా అజిత్ మౌస్, యింత భయమా! అంతే భయంతో తంత్రని అర్థంచేసుకోవడం వీలవుతుందా! అసాధ్యం! అతను రాసిందంతా మేధోసంబంధం. హృదయంతో కాదు, కాలేదు. అతనికి హృదయం లేదు. భౌతిక దృష్టితో చూస్తే ఎలుకకు కూడా గుండె ఉంటుంది. కానీ అవి ఊపిరితిత్తులు. ఊపిరితిత్తుల్ని మించింది కేవలం మనిషికే ఉంది. హృదయం. ధైర్యంలో, ప్రేమలో, సాహసంలో మాత్రమే హృదయం ఎదుగుతుంది. ఎంత దీనుడు! ఐనా అతని పుస్తకాల్ని నేనుఅభినందిస్తాను. ఎలుక అద్భుతమయిన పనిచేసింది! అవి తంత్రకు సంబంధించి విలువైన గ్రంథాలు. అన్వేషకులకు ఉపకరిస్తాయి. కానీ అతన్ని క్షమించండి, మరచిపోండి!

నేను అజిత్ముఖర్జీకి వ్యతిరేకమని భావించకండి. అంతేకాదు నేను ఎవరికీ వ్యతిరేకిని కాను. ప్రపంచంలో ఎవరితోనూ నాకు శతృత్వం లేదు. లక్షల మంది నన్ను శత్రువులుగా భావించవచ్చు. అది వాళ్ళ వ్యాపారం దాంతో నాకేం సంబంధం? అజిత్ ముఖర్జీ. నువ్వంటే నాకు ఇష్టం. నువ్వు తంత్రకు అద్భుతమైన సేవ చేశావు. తంత్రకు చాలామంది మేధావులు, ఫిలాసఫర్లు, చిత్రకారులు, రచయితలు, కవులు కావాలి. అప్పుడు ఆ ప్రాచీన వివేకం మళ్ళీ పరమళిస్తుంది. మీరు ఆ విషయంలో కొద్దిగా సహకరించారు.

ఆరు: నేనెప్పుడూ మాట్లాడాలనుకునే పుస్తకమిది. అసలు నా ఉదయం చేసే ప్రవచనాల్లో భాగంగా ఇంగ్లీషులో మాట్లాడాల్సి ఉంది. నేనిప్పటికీ దాని గురించి హిందీలో మాట్లాడాను. అది ఇంగ్లీషులో కూడా అనువాదమయింది. అది శంకరాచార్యులది.

అప్పటికి నీకు కష్టమంటే ఏమిటో తెలుస్తుంది' అని అన్నట్లు చెప్పింది. నాకు తెలుసు నిజంగా అది కష్టమే. జ్ఞానోదయం పొందిన వ్యక్తితో కష్టమే. మరి జ్ఞానోదయాన్ని దాటిన వ్యక్తితో మరీ కష్టం.

కానీ హంప్రీ నిజమైన శిష్యుడుగా నిరూపించుకున్నాడు. వినయంగా, విశ్వాసంగా ఉన్నాడు. అతని పట్ల నమ్మకంగా ఉన్నాడు. క్షణకాలం కూడా సందేహించలేదు. అంత నిశ్చలంగా ఉందీ పుస్తకం.

పది: ఈ సెషన్ కు ఇది చివరిది. ఇది చాలాచిన్న పుస్తకం. ప్రపంచంలో ఈ పుస్తకం గురించి కొందరికే తెలుసు. ప్రతి కుటుంబానికి పరిచయం చేయాల్సిన పుస్తకమిది. ఇది 'సాంగ్ ఆఫ్ చండీదాస్' అతను బెంగాలీ పిచ్చివాడు బవుల్. బవుల్ అంటే పిచ్చిమనిషి. చండీదాస్ ఒక గ్రామం నించీ ఇంకో గ్రామానికి తిరుగుతూ పాటలు పాడేవాడు. నాట్యమాడేవాడు. అతని పాటల్ని ఎవరు సేకరించారో, సంకల్పించారో తెలీదు. అతనెవరో తన పేరు కూడా తెలీకుండా సేకరించిన గొప్ప చైతన్యజీవి.

'ద సాంగ్స్ ఆఫ్ చండీదాస్' ఆశ్చర్యకరమైంది. చండీదాస్ పేరు వింటూనే నాహృదయం స్పందిస్తుంది. విభిన్నంగా స్పందిస్తుంది. ఎంత అద్భుతమైన వ్యక్తి! ఎంత గొప్పకవి! వేలమంది కవులున్నారు. కానీ చండీదాస్ సాలమన్ స్థాయికి చెందినవాడు. సాలమన్ ని ఎవరోనయినా పోల్చాలనుకుంటే అతను చండీదాస్!

చండీదాస్ విచిత్ర విషయాలపై గానం చేస్తాడు. లేని దేవుడి గురించి పాటపాడుతాడు. చండీదాసుకు కూడా దేవుడు లేడని తెలుసు. మరి అతను దేవును గురించి ఎందుకు పాడుతాడంటే దేవుడు అస్తిత్వానికి ప్రతినిధి దేవుడు లేడు. అతనే అస్తిత్వం. చండీదాస్ ధ్యానం గురించి కూడా పాడుతాడు. ధ్యానం గురించి ఏమీ చెప్పకున్నా కానీ అప్పటికీ ఏదో చెబుతాడు. మరచిపోలేనిది చెపుతాడు. అతను ధ్యానమంటే అది మనసులేనితనానికి సమానమంటాడు. ఎంతగొప్ప ఫార్ములా! ఆల్బర్ట్ ఐన్ స్టీన్ చండీదాస్ ను చూసి ఈర్ష్యపడే వాడేమో!

అయ్యో! ఐన్ స్టీన్ కి చండీదాస్ గురించి, ధ్యానం గురించి ఏమీ తెలీదు. ఈతరంలోని అత్యున్నమైన వ్యక్తుల్లో ఒకడు! అతనికి నిజంగా ధ్యానం గురించి ఏమాత్రం తెలీదు. తన గురించి తప్ప తక్కిన అన్నిటిపట్లా స్పృహ ఉన్న వ్యక్తి.

చండీదాస్ ప్రేమ గురించి, చైతన్యం గురించి, అందం గురించి, ప్రకృతి గురించి పాటలు పాడాడు. దేనికీ సంబంధించిన కొన్ని పాటలున్నాయి. అవి కేవలం ఆనందం గురించి ఉన్నాయి. అక్కడ అర్థమంత ముఖ్యం కాదు. ఇది ఈరోజుకు నా పదో పుస్తకం!

లిజన్ లిటిల్ మాన్ మనకి రీచ్ పట్ల ద్వేషం పెంచుతుంది. ప్రత్యేకించి సైకాలజిస్టుల మధ్య. ప్రొఫెషనల్ సైకాలజిస్టుల మధ్య. కారణం అతను ప్రతి ఒక్కరే! లిటిల్మాన్ అంటాడు. మరయితే అతను తనని తాను గొప్పవాడనుకుంటున్నాడా? నేను చెబుతాను. అవును! అతను బుద్ధుని మార్గంలో కాదు. సిగ్మండ్ ఫ్రాయిడ్ లా, కార్ల్ గుస్టావ్ యాంగ్ లా, అస్సగియోలీలా. అతను ఆ కేటగిరీకే చెందినవాడు. అతను గొప్ప మనిషి. కానీ అయినా మనిషే! సూపర్ మాన్ కాదు! కానీ గొప్పవాడు. ఈపుస్తకం అతని అహంనించీ పుట్టుంది కాదు. అతను దానికి సహకరించలేదు. అతను రాశాడు. అదెట్లాంటిదంటే బిడ్డను జన్మనివ్వబోతున్న గర్భవతిలాంటిది. అతను ఆ చిన్ని పుస్తకాన్ని సంవత్సరాల కొద్దీ తనతో బాటే దాచుకున్నాడు. అది తనకు నరకాన్ని సృష్టిస్తుందని కచ్చితంగా అతనికి తెలుసు. ఆపుస్తకం వచ్చాకా అన్ని వైపుల్నించీ అందరూ అతన్ని ఖండించారు.

ఏదయినా గొప్పది ఈ ప్రపంచంలో సృష్టించడం నేరం. మనిషి ఏమాత్రం మారలేదు. మనిషి సోక్రటీస్ ని చంపాడు, రీచ్ ని చంపాడు. మార్పులేదు. వాళ్లు రీచ్ ని ఖండించి, పిచ్చివాడని దూషించి జైల్లో వేశారు. అతను జైల్లో చనిపోయాడు. అతనికి మేఘాల్ని దాటి పైకి వెళ్లే శక్తి ఉంది. కానీ అతన్ని అనుమతించలేదు. అమెరికా ఇంకా సోక్రటీస్, జీసెస్, బుద్ధుడు వంటి వాళ్లతో కలిసి జీవించడం నేర్చుకోలేదు.

నా సన్యాసులందరూ ఆ పుస్తకం పై ధ్యానం నిలపాలి. దాన్ని ఎట్లాంటి నిబంధనలకూ లోను చెయ్యకుండా రెకమెండ్ చేస్తున్నా.

మూడోది: బెర్ట్రాండ్ రస్సెల్ రాసిన పుస్తకం, అతనూ వైట్ హెడ్ కలిసి రాసిన పుస్తకం. ఎవరూ దాన్ని చదవరు. దాన్ని టైటిల్ ప్రిన్సిపియా మాథమాటికా. ఆపేరు చాలు జనం భయపడడానికి అది చాలా కష్టమయిన పుస్తకం. దానిపై వీలయినంత శ్రమపడ్డాను. కష్టమయింది దెప్పుడయినా, నన్నాకర్నిస్తుంది. అది నాకు ఛాలెంజ్ లాంటిది. దాన్ని నా సన్యాసులకు రెకమెండ్ చెయ్యను. వదిలెయ్యండి! నేను ఆ వేలపేజీలగుండా వెళ్లాను. మాథ్స్ తప్ప ఏమీలేదు. మీకు మాథ్స్ మరీ హైమాథ్స్ పట్ల ఆసక్తి ఉంటే తప్ప ఉంటే అది వేరే విషయం.

దాన్ని నేను చేర్చాలనుకుంటున్నా ఎందుకంటే అది మాస్టర్ పీస్ మాథమాటిక్స్ కు సంబంధించింది.

నాలుగు: అదేనా నెంబర్

‘యస్. ఓషో’.

నా నాలుగో ఛాయిస్ అరిస్టాటిల్ పొయటిక్స్. నేను అరిస్టాటిల్కి ఆజన్మ శత్రువుని నేను అరిస్టాటిలిటీ. అదొరకమయిన జబ్బు. బాగుపరచలేనిది అన్నాను. దేవరాజ్ దానికి మందులేదు. ఆశీప్! నీ మైగ్రేన్ లెక్కలోనిది కాదు. నువ్వు అరిస్టాలిటీ జబ్బుబారిన పడనందుకు థాంక్ గాడ్! అదినిజమైన కేన్సర్!

అరిస్టాటిల్ పాశ్చాత్య దేశాలకు, దాని ఫిలాసఫీ, లాజిక్లకు తండ్రి అంటారు. కేవలం ఫిలాసఫీ, లాజిక్లకే, నిజమైన యదార్థాలకు కాదు. నిజమైన విషయం సోక్రటీస్, పైథాగరస్, ప్లాటినస్, దయోజినస్, డయోనిసస్ వీళ్లనించీ వస్తుంది. అరిస్టాటిల్ నించీ కాదు. కానీ చిత్రం. అతను అద్భుతమయిన పుస్తకం రాశాడు. అరిస్టాటిల్ స్కాలర్స్ చదవని ముఖ్యమయిన పుస్తకాల్లో ఇదొకటి. అతని పుస్తకాల్లో దీనికోసం వెతికాను. ఈ మనిషి గురించి కొంతమందిని కూడా ఇందులో గమనించాను. నేను పొయటిక్స్ని చూసినపుడు, కొన్నిపేజీలు చదివినపుడు ఎంతో ఢిల్లింగ్ గా ఫీలయ్యాను. ఇతనికి హృదయముంది. తక్కినవన్నీ తలతో రాశాడు. ఇదొక్కటే హృదయంతో రాశాడు. అది కవిత్వ సారాంశం గురించి అనుకోండి. కవిత్వ సారాంశమంటే ప్రేమ సారాంశం మినహా మరేమీ కాదు! ఇది మేధస్సు పరిమళం కాదు. సహజాత సౌరభం. నేనీపుస్తకాన్ని రెకమెండ్ చేస్తాను.

బదు: నా వెనక చాలా పుస్తకాలు క్యూలు కట్టాయి. వాటిల్లో ఎన్నుకోవడం కష్టం. కానీ నేను రోస్ త్రీ పిల్లర్స్ ఆఫ్ జెన్ ను ఎన్నుకున్నాను. చాలామంది జెన్ గురించి రాశారు. డి.టి సుజుకీతో కలిసి కానీ జెన్ గురించి రాసిన అద్భుతమయిన గ్రంథం ఇది. గురించి అన్నాను. ఎందుకంటే రోస్ కు అనుభవం లేదు. ఇంటే ఇది మరింత గొప్పగా ఉండేది. అనుభవం లేకున్నా, జపాన్ ఆశ్రమాన్ని సందర్శించి ఆమె అద్భుతమయిన మాస్టర్ పీస్ రాసింది.

రోస్ గురించి ఒకే విషయం చెప్పాలనుకుంటున్నా. జెన్ లో మూడు స్తంభాలు లేవు. కనీసం ఒక స్తంభం కూడా లేదు. జెన్ కు స్తంభాలేవు. అది ఆలయం కాదు. అది కేవలం ఏ విషయమూ లేనిది. కాబట్టి దానికి స్తంభాలవసరం లేదు. ఆమె మళ్ళీ పుస్తకం అచ్చేస్తే ఆమె టైటిల్ మార్చాలి. 'త్రీపిల్లర్స్ ఆఫ్ జెన్ మంచిపుస్తకం. కానీ అందులో నిజమైన జెన్ చైతన్యం లేదు. కానీ ఈ పుస్తకం శాస్త్రీయదృష్టితో రాసింది. మేథోపరంగా జెన్ ను అర్థంచేసుకోవాలనుకున్నవాళ్ళకి దీనికి మించిన గ్రంథం లేదు.

ఆరు: ఆరోది విచిత్ర వ్యక్తి గ్రంథం. అతను అతని 'ఎమ్' అని పిలుచుకున్నారు. నాకు అతని నిజమైన పేరు తెలుసు. కానీ అతని పేరు ఇతర్లకు తెలియడానికి అతను

తీర్మానిస్తారో అదే చేశాడు.

మంచిని వివరించలేం, అట్లాగే అందాన్ని, అదేవిధంగా దేవుణ్ణి దాన్ని బట్టి విలువైన దేన్నీ వివరించలేం. వివరణలకు లొంగేది విలువలేనిది వివరణలకు లొంగనిది విలువైనది.

తొమ్మిది: నేను నా లిస్టునించీ 'ద సాంగ్స్ ఆఫ్ రహీమ్' పక్కన పెట్టాను. కానీ చాలాకాలం అలా ఉంచలేను. అతను మహమ్మదీయుడు. అతని పాటలు హిందీలో రాయబడ్డాయి. అందుకని మహమ్మదీయులకు ఇష్టముండదు. అతన్ని గుర్తించరు. అతన్ని గౌరవించే ఏకైక వ్యక్తిని నేను. అతని పూర్తిపేరు రహీం ఖాన్ ఖానా. అతని పాటలు కబీర్, మీరా, సహజో, చైతన్య వంటివారి స్థాయికి చెందినవి. అంతే విశాలమైనవి. లోతయినవి. అతను హిందీలో ఎందుకు రాశాడు? మహమ్మదీయుడయి ఉండి ఉర్దూలో రాయాలి. ఉర్దూ హిందీకన్నా అందమైన భాష. తెలిసే రాశాడు. సంప్రదాయ వాదులయిన ముస్లింలతో సంఘర్షించాలనే రాశాడు.

పది: మీర్జాగాలిబ్ సుప్రసిద్ధ ఉర్దూ కవి. ప్రపంచంలోని ఏ ఇతర భాషలోని కవుల్నీ అతనితో పోల్చలేం. అతని పుస్తకం పేరు 'దివాన్' దివాన్ అంటే కవితాసంపుటి. అవి చదవడం కష్టం. కొంత శ్రమపడితే అర్థమవుతాయి. ప్రతిపాదమూ విలువైందే. అది ఉర్దూ గొప్పతనం. అంత స్థలమున్న భాష మరొకటి లేదు. అంటే అంత తక్కువ అక్షరాల్లో అంత బలమైన భావాల్ని చెప్పగలిగే మరోభాష లేదు. అది ఇంద్రజాల భాష. మంత్రభాష. మీర్జాగాలిబ్ ఉర్దూ భాష ఇంద్రజాలాన్ని తెలిసినవాడే.

పదకొండు: అలెన్ వాట్స్ 'ద బుక్' నేను దాన్ని దాచాను. అలెన్ వాట్స్ బుద్ధుడు కాడు. కానీ ఒకరోజుకి అవుతాడు. దానికి అతను సన్నిహితంగా వచ్చాడు. 'దబుక్' అద్భుతమైన ప్రాముఖ్యం కలిగింది. అది నిబంధనల గ్రంథం. జెన్ గురువుల్లో, జెన్ క్లాసిక్ తో అతని సమస్త అనుభవం. అతనూ తాగుబోతు. తెలివితేటలు, వైను రెండూ కలిసి రసవంతమయిన గ్రంథాన్ని ఆవిష్కరించాయి. నాకు ఆపుస్తకమంటే ఇష్టం. అందుకే చివరిదాకా దాచి ఉంచావ్. జీసెస్ మాటలు గుర్తున్నాయా? చివర్లో నిల్చున్నవాళ్లు అదృష్టవంతులు. అవును ఈపుస్తకం అదృష్టం చేసుకుంది. నేనా అదృష్టమిచ్చాను. ఆశీర్వాదమిచ్చాను. ఈ సీరీస్ లో జరిగిన సమావేశాలు అలెన్ వాట్స్ జ్ఞాపకాలుగా మిగలాలని ఆశిస్తున్నాను.